

Adorarea și ateismul

العبودية واللاينية باللغة الرومانية

Dr. 'Abd Ar-Rahman bin 'Abd Al-Karim Ash-Sheha

د/ عبد الرحمن بن عبد الكرم الشية

Traducere:

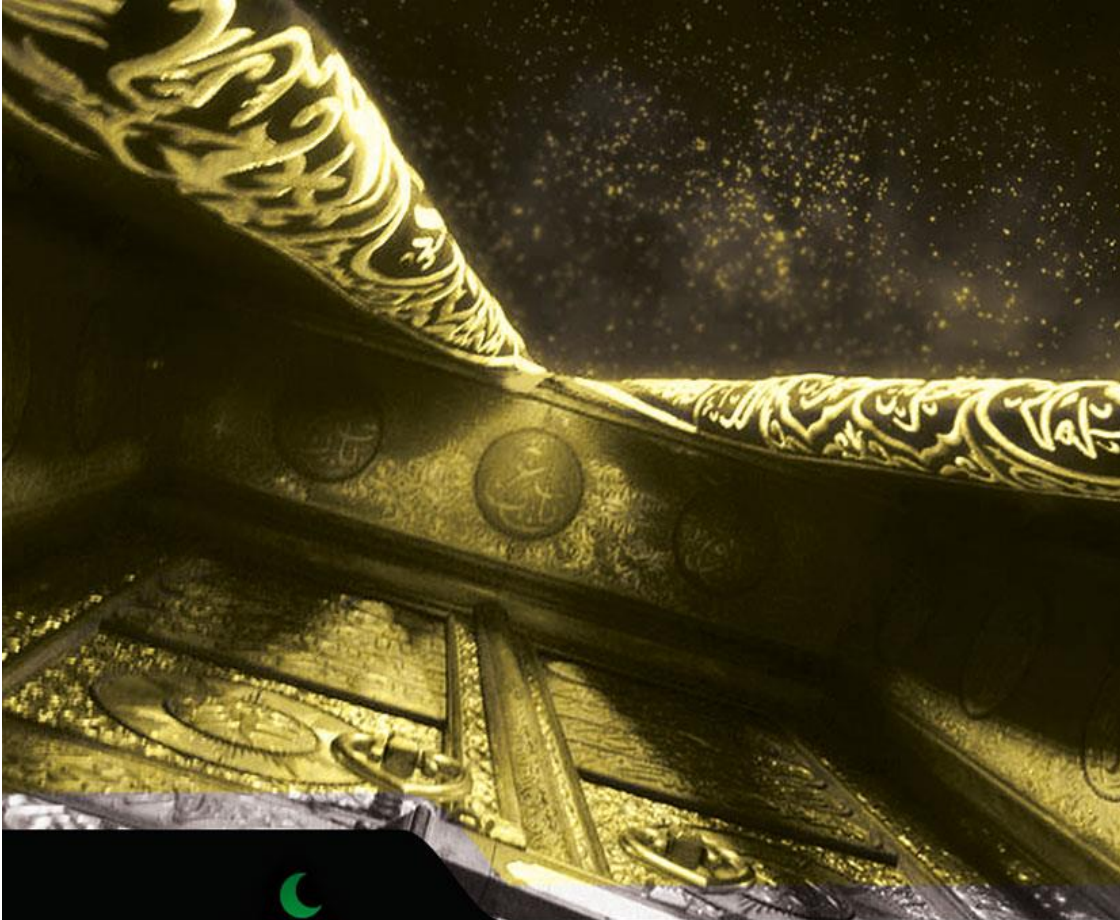
EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Alina Luminița Crăciun

Revizuire:

Mariam Oana

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

În numele lui Allah, Ar-Rahman (Preamilostivul), Ar-Rahîm (Prea Îndurătorul)

Cuvânt înainte

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Care l-a trimis pe Mohammed (ﷺ)¹ ca o veste bună și un sfătuitor, ca predicator al Mesajului Său și ca o lumină strălucitoare, și Care i-a preferat pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!), revărsând asupra lor numeroase binecuvântări. Pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra lui Mohammed, asupra familiei sale și a companionilor săi!

Citind cartea sheikh-ului ‘Abd Ar-Rahman ibn ‘Abd Al-Karim Ash-Sheha, am simțit plăcerea care irumpe din fiecare paragraf al acesteia, prin care autorul prezintă răspunsuri pentru una dintre cele mai stringente probleme ale timpului nostru: absența adorării lui Allah (Dumnezeu). El face aceasta mânat de anumite motive, printre care se numără și dorința de a îi determina pe oameni să stea departe de ateism, care este practica grupurilor sociale ideologice de necredincioși sau a agnosticilor, sau de anumite culturi, în cadrul cărora există persoane care acționează doar în conformitate cu rutina lor zilnică, formată din mersul la serviciu, acumularea de capital și procrearea. Acești oameni sunt preocupați doar de satisfacerea propriilor dorințe și total dezinteresați de căutarea apropierii de Allah (Dumnezeu).

În ceea ce îi privește pe atești, m-am întâlnit cu mulți dintre ei și le-am explicat că, în realitate, ateismul este, la

¹ Acest termen din limba arabă (ﷺ) înseamnă „Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!” și este folosit de fiecare dată când este menționat numele Profetului Mohammed (ﷺ) – n. tr.

rândul său, o practică religioasă. Am observat că ei au respins toate religiile, considerând că niciuna dintre ele nu are o bază concretă. Ei cred, de fapt, în existența lui Allah (Dumnezeu) ca Stăpân al Universului, dar afirmă că El nu are nimic de a face cu omenirea. Din această cauză, ei și-au creat o religie proprie, care nu are nimic în comun cu divinitatea. În plus, am descoperit faptul că toți aceștia au experimentat alte religii decât islamul, fapt pentru care au plecat la drum având preconcepții cu privire la această religie dintr-o perspectivă, de regulă, creștină.

Mai mult decât atât, am observat că agnosticii tind să nege existența unei Puteri Divine, pretinzând că, din moment ce nu există niciun fel de dovadă palpabilă, nu se pot încrede în afirmațiile făcute de om. Însă, ei cred cu putere în teoria evoluționistă a lui Darwin, potrivit căreia, acum mai bine de 600 de milioane de ani, omul se afla într-o stare primitivă sălbatică (aceea de maimuță). Ei cred cu tărie în acest lucru, în ciuda faptului că dovezile științifice, precum probele existente din timpul exploziei cambriene, cele arheologice, geologice și genetice arată faptul că procesul evoluției e unul inversat, speciile ajungând să fie pe cale de dispariție și nu de evoluție și, oricum, procesul de evoluție este un proces intern, care se petrece în cadrul aceluiași lanț trofic, fără a transcende de la o specie la alta. Nu neg faptul că anumite specii pot evolua: spre exemplu, o bacterie se poate transforma într-o bacterie vitală, însă prin procesul de evoluție, speciile nu se transformă în alte specii. Nimeni nu a văzut până acum un pește care să evolueze la stadiul de animal terestru!

Procesul evoluției umane a fost menționat în Nobilul Coran acum mai bine de 1400 de ani. Allah Preaînaltul spune:

„În timp ce El (Allah) v-a creat pe voi în (diferite) faze (adică prima dată nuțfah, apoi ‘alaqah, iar mai apoi mudghah).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:14]

Astfel, Allah Preaînaltul ne arată care sunt etapele evoluției omului (dintr-o picătură de material seminal, el a devenit o aderență, apoi un embrion, care s-a transformat în oase, iar oasele au fost acoperite cu carne, după care au luat forma unei ființe umane). Mai apoi, spre exemplu, copilul se transformă în adult, iar membrele puiului de leu devin mai puternice. Tocmai din această cauză, teoria evoluționistă a lui Darwin nu are nicio bază științifică, neexistând niciun fel de observație sau experiment științific care să o susțină.

În ceea ce îi privește pe cei care afirmă invaliditatea religiei pe baza faptului că Universul nu este altceva decât un sistem de legi fizice, nu putem să nu îi întrebăm: cine a creat sistemul și legile Universului?! Toate aceste sisteme nu sunt nimic altceva decât legi descriptive și nici măcar legile lui Newton nu au putut crea gravitația. Nimeni nu poate crea ceva și nici chiar sistemele și ecuațiile matematice nu pot calcula elementele componente ale Universului. Mai mult decât atât, este clar că nu există niciun fel de divergență între credința în Allah (Dumnezeu) și interpretarea legilor fizice, pentru că, spre exemplu, legea nu va deveni niciodată un creator al, să zicem, acidului nucleic.

O invitație prietenească pentru a vă întoarce la religia divină

Unele persoane dintre cele care nu cred în existența lui Allah Cel Preamilostiv se pot întreba: *„De ce anume cei care nu au crezut în Dumnezeu vor fi pedepsiți în Ziua Judecării? Oare nu intră aceasta în contradicție cu Atributul lui Allah - Preamilostivul?”* Noi le răspundem în mod retoric: *„De ce anume îi pedepsiți pe cei care încalcă onoarea cuiva sau pe cei care jefuiesc proprietatea cuiva? Oare nu îi amenințați cu pedeapsa, îi judecați și îi închideți pe infractori drept ispășire pentru actele lor infracționale? Oare nu ați citit voi despre*

numeroasele uși ale milei care se deschid pentru cei care se căiesc cu sinceritate?” De fapt, vor ajunge în Iad cei nelegiuți, care au respins adorarea Celui Preamilostiv și toate beneficiile care decurg din aceasta.

Alte persoane ar putea întreba: „*Oare nu este o nedreptate ca o balenă să se hrănească cu alte specii de pește?*” La aceasta, noi răspundem că acest proces ajută piețele și viața terestră să nu se umple cu pești, evită deteriorarea mediului înconjurător, precum și distrugerea râurilor și a Pământului. Totul se întâmplă conform Științei lui Allah Cel Atotputernic, căci doar El cunoaște soarta tuturor creațiilor Sale.

Caută-L pe Domnul tău și acceptă-mi invitația! Nu uita: mândria nu te va ajuta să cucerești munții sau să despici Pământul în două. Încearcă să cunoști Măreția Celui Preamilostiv, Creatorul acestui Univers și Cel care are puterea de a da viață după moarte! Urmează Calea Adevărului, aceea a islamului, ultima religie Divină, care, prin Mila lui Allah, în Ziua Judecării te va conduce spre Paradis, locuința eternă. Nu te gândi că dacă urmezi anumite principii morale le poți înlocui pe cele religioase.

Oare mintea umană a reușit de una singură să facă diferența dintre faptele bune și cele rele sau, de-a lungul secolelor, au existat întotdeauna diferențe între țări în ceea ce privește binele și răul, chestiuni care au fost stabilite în funcție de tradițiile locului? Ai observat până acum să existe vreo lege umană care să stabilească principii morale dincolo de religie? Pretinzi că îți urmezi propria conștiință, care nu are nimic de a face cu Prevederile Divine? De ce anume ai vrea să urmezi legile umane impuse de o conștiință care, la rândul ei, poate fi mânată de intenții rele? Cu siguranță, dacă ateștii ar ajunge la putere, ei ar distruge toate lăcașurile de cult, de la biserici la moschei, iar ca dovadă în acest sens avem toate persecuțiile și

greutățile pe care oamenii religioși le-au înfruntat în comunism. De aceea, nu ignora Binecuvântările lui Allah Preamilostivul asupra ta și dreptul Său de a fi Adorat. Nu te gânde că Allah Preaînțeleptul te-a uitat sau că El este doar o invenție a minții umane. Adu-ți aminte de momentele în care ai fost bolnav și El te-a vindecat, de faptul că El ți-a ascultat suplicațiile, eliberându-te din focul suferinței, precum și de faptul că El ți-a oferit cea mai bună locuință, unde te afli la un loc cu soțul/soția și copiii tăi.

Nu uita că, dacă El te-a testat, aceasta este spre binele tău și al întregii societăți. De aceea, adoră-L pe Domnul tău, Cel care a creat Soarele, Luna și planetele, toate gravitând pe orbite proprii, și care a făcut ca Soarele și Luna să se succedă, fără a se ajunge unul pe altul, și ca toate corpurile cerești să nu se ciocnească. El este Cel care a creat Pământul și l-a fixat prin intermediul munților săi, a creat oceanele și râurile, cu apele lor sărate și nesărate. Tu ignori toate acestea și afirmi că religia ta este rațională! Însă, în Numele lui Allah, să știi că singura religie rațională este islamul!

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah și pacea și binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale și a companionilor săi!

Observă în mod analitic islamul și legile sale, iar nu comportamentul sau faptele musulmanului!

Adorarea este firea înăscută a omului (*fitrah*), cu care Allah Preaînaltul l-a creat, iar aceasta nu poate fi separată de el indiferent de circumstanțe. Prin urmare, omul poate avea doar două posibilități:

✓ pe de o parte, **el poate fi un rob supus și adorator al Unicului Dumnezeu, Allah**, fapt care îi aduce liniște sufletească și mentală, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Spune (o, Mohammed): «Pe Allah Îl voi adora, curat în credința mea (fără să-I fac niciun asociat în adorare)!» ~ Adorați ceea ce voiți afară de El! Spune: «Cei care pierd sunt aceia care și-au pierdut sufletele lor și familiile lor în Ziua Învierii! Aceasta este pierderea învederată! ~ Ei vor avea deasupra lor umbre de foc și sub ei alte umbre!» Cu aceasta îi amenință Allah pe robii Săi. «O, robii Mei, fiți cu frică de Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:14-16]

✓ pe de altă parte, **el poate fi un rob al zeilor falși**, precum hedonismul, idolii, statuile, banii, sistemele sau alți oameni. Acest tip de adorare va conduce sufletul la suferință și inima la angoasă. Astfel, ființa umană va pierde atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Allah

Preaînaltul spune:

„Îl vezi tu pe acela care și-a luat pofta sa drept Dumnezeu al lui cu bună știință (că el urmează o cale greșită) și pe care Allah îl duce în rătăcire și-i pecetluiește auzul său și inima sa și întinde un văl peste vederea lui? Cine-l va călăuzi pe el după Allah? Oare voi nu luați aminte?”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:23]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Adorarea este o atitudine necesară, iar dacă aceasta nu este exercitată față de Allah, va fi exercitată față de alții în afară de El. Însă, adorarea doar a lui Allah le asigură oamenilor libertatea, făcându-i demni și nobili, în timp ce adorarea altcuiva în afară de Allah distruge personalitatea oamenilor, reducând demnitatea, libertatea și virtuțile lor. Apoi, în cele din urmă, le devorează averile și interesele materiale.”

Servitutea este în mod general o stare de smerenie și de supunere totală, lipsită de iubire, care îl leagă pe rob de stăpânul său. Astfel definitivă, aceasta este detestată de sufletul omului, fapt pentru care robul refuză să o exercite. Însă, atunci când este exercitată față de Creatorul și Inițiatorul Universului, aceasta aduce cu sine noblețe, demnitate și libertate. Islamul a adus adevărata libertate, care este obținută numai prin servitutea față de Allah și adorarea doar a Lui, organizând întreaga viață a oamenilor, din moment ce nu conține nicio nedreptate sau lipsă de loialitate, în sensul general. Allah Preaînaltul spune:

„Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:58]

Islamul le-a interzis oamenilor să își însușească pe nedrept bunurile altcuiva prin furt, înșelăciune sau camătă.

Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Nu vă mâncați averile voastre unii altora pe nedrept, doar dacă este un negoț (*legal*), cu bună învoială între voi! (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:29]

De asemenea, această religie interzice încălcarea demnității cuiva sau luarea vieții altei persoane. Allah Preaînaltul spune:

„Și aceia care nu cheamă un alt dumnezeu împreună cu Allah (*nu-I fac lui Allah niciun asociat*) și nu ucid sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept, și aceia care nu preacurvesc - căci acela care face aceasta va afla pedeapsa (*cei care săvârșesc aceste lucruri vor avea parte, în Viața de Apoi, de pedeapsă pentru ele*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:68]

Prin urmare, drepturile oamenilor sunt asigurate prin intermediul servituții față de Allah Preaînaltul, conform Cuvântului lui Allah, Care spune:

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat (*apropiat prin vecinătate sau înrudire*) și cu vecinul străin (*vecinul îndepărtat de care nu te leagă relații de rudenie*), cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte (*robii aflați în stăpânirea voastră*), căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:36]

Atunci când omul urmează toate acestea, el îi va ierta pe cei care i-au făcut rău, le va trece cu vederea celor care i-au greșit, iar toleranța și indulgența îi vor governa atitudinea, urmând Porunca lui Allah Preaînaltul:

„Fii cu iertare (și nu te mânia), poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:199]

În zilele noastre, oamenii își doresc să obțină cu orice preț presupusa libertate, astfel încât să fie în totalitate autonomi, lipsiți de orice fel de restricții, liberi să facă orice doresc, fără a fi supuși niciunui fel de presiune. În opoziție, se află musulmanii, care nu au aceeași concepție cu privire la libertate. Pentru ei, libertatea înseamnă posibilitatea adorării lui Allah, Slăvit fie El, și aceasta deoarece ei sunt conștienți de faptul că devoțiunea față de El îi va conduce la adevărata libertate, care face ca omul să nu depindă de nimeni. Aceasta poate fi obținută doar prin practicarea aceleiași adorări pe care au practicat-o toți Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!), care au fost trimiși din vreme în vreme pentru a reînnoi religia lui Allah și pentru a-i determina pe oameni să revină la adorarea Domnului și Creatorului lor. Astfel, aceștia vor avea niciun argument înaintea lui Allah Preaînaltul, Care spune:

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis (ca să le zică): «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut (oricine este adorat în afară de Allah)!» Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah (pentru că ei au crezut în El), însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea (necredința în diversele ei manifestări, pentru că ei i-au luat ca ocrotitori pe șeitani în locul lui Allah). Purcedeți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au socotit mincinoși (pe Trimișii Noștri)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:36]

În realitate, libertatea absolută predicată de Occident nu este altceva decât o formă de anarhie, în care cel bogat îl jefuiește pe cel sărac, cel puternic îl supune pe cel slab, demnitatea este încălcată, averea este prădată, iar viețile oamenilor, precum și drepturile și obligațiile acestora se pierd în cele din urmă. Astfel, acest tip de libertate poate fi comparată

cu libertatea animalelor, care este sinonimă cu legea junglei. De aceea, Allah Preaînaltul îi mustră pe cei care nu Îl adoră și care dau frâu liber dorințelor și pornirilor lor spunând:

„Noi am făcut pentru Gheena pe mulți dintre *djinni* și oameni. Ei au inimi, dar nu pricep cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele (*nu se folosesc de simțurile cu care Allah i-a înzestrat pentru a se călăuzi*). Aceștia sunt asemenea dobitoacelor, ba ei sunt chiar și mai rățaciți. Aceștia sunt nepăsători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:179]

Problemele cu care se confruntă lumea astăzi, precum nedreptatea, războaiele și crizele economice, sociale și politice, își au originea în depărtarea ființei umane de adorarea doar a lui Allah, Care a instituit legi reformatoare atât pentru individ, cât și pentru întreaga societate. În opoziție, în momentul în care Legea Divină este acceptată și pusă în practică, întreaga omenire găsește fericirea atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. În schimb, cu cât oamenii se îndepărtează de aceasta, cu atât mai mult problemele și crizele lor se agravează. În ciuda acestui fapt, ființele umane au schimbat sistemul perfect, care este islamul, cu sistemele și legile realizate de om, în care abundă erorile, care sunt bazate pe pasiuni personale sau orientări politice și care conduc, în cele din urmă, la eșec. Allah Preaînaltul spune:

„Oare El, care le-a creat, să nu știe (*toate acțiunile creației Sale*)? Și El este *Al-Latîf* (*Cel mai Blând cu robii Săi*), *Al-Khabîr* (*Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:14]

Atunci când primii musulmani au implementat adorarea lui Allah Preaînaltul în toate domeniile vieții lor - politic, social, moral și economic - aceștia au dominat lumea, fiind cei mai buni conducători din întreaga istorie a omenirii și aceasta deoarece, pe teritoriile lor, nedreptatea sau despotismul erau

interzise, la fel ca violarea drepturilor și exploatarea popoarelor. Din această cauză, mulți nemusulmani au preferat stăpânirea musulmană în acele timpuri și aceasta deoarece au văzut dreptatea și egalitatea în sistemele lor de atunci. Din păcate, toate acestea sunt contrare cu ceea ce se întâmplă cu majoritatea musulmanilor din zilele noastre, care cred într-o parte a Cărții și o neagă pe cealaltă, Îl adoră pe Allah doar atunci când le convine și ignoră acele chestiuni care nu sunt în conformitate cu poftele și dorințele lor. Dușmanii lor au profitat de aceste slăbiciuni și au pus în fruntea lor oameni corupți, ale căror inimi sunt bolnave și pline de pasiune și dragoste față de plăcerile lumesti. Astfel, ei au reușit să îi supună, să îi umilească și să le prădeze averile. Allah Preaînaltul spune în legătură cu acest subiect:

„Aceasta (pedepsirea) pentru că Allah nu schimbă îndurarea pe care a revărsat-o asupra unui neam, decât dacă ei schimbă ceea ce este în sufletele lor. Allah este *Samī‘* (Cel care Aude totul), *‘Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient)!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:53]

Profetul Mohammed (ﷺ) și-a avertizat comunitatea în legătură cu acest lucru spunând:

„O, *muhajirun*, în ce stare v-ați afla dacă ați fi testați cu cinci lucruri? Caut adăpost la Allah să nu trăiți pentru a le vedea (...) Atunci când conducătorii voștri nu vor judeca în conformitate cu ceea ce Allah a revelat, Allah le va da puterea inamicilor acestora să îi conducă și să le ia puținul pe care îl dețin, și nu vor respinge aceștia Cartea lui Allah (Nobilul Coran) și Tradiția Profetului Său fără ca Allah să permită dușmănia între ei.” (Al-Baiyhaqi și Al-Hakim, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih At-Targhib* și *Sahih At-Tarhib*)

Din păcate, aceasta este realitatea pe care o trăiește comunitatea musulmană astăzi și aceasta deoarece ea a întors

spatele adorării lui Allah. Fie ca Allah să ne protejeze!

Coranul și viziunea generală asupra creării Universului

Unele dintre chestiunile care l-au preocupat pe om de-a lungul timpului sunt originea și crearea Universului, cu tot ceea ce conține acesta. Însă, concluziile la care poate ajunge acesta nu sunt decât pur speculative, fiind total incompatibile cu logica și rațiunea, pentru că adevărul în legătură cu acest subiect nu poate fi cunoscut decât de Creatorul Universului.

Tocmai din acest motiv, Nobilul Coran a fost revelat, acesta oferindu-ne o succesiune de idei logice și raționale care inspiră încredere și liniște, dat fiind că versetele coranice pe această temă răspund la întrebările puse de mintea umană și explică începutul existenței Universului cu tot ceea ce conține acesta, scopul pentru care el a fost creat, precum și destinația finală.

Începuturile creației ființei umane

Este potrivit să începem acest capitol folosind Cuvintele lui Allah Preaînaltul, Care spune:

„El este Al-Awwal (Întâiul) și Al-Ākhir (Cel de pe urmă), Aż-Żāhir (Cel care se află deasupra tuturor) și Al-Bātin (Cel ascuns) și El este ‘Alīm (Atoatecunoscător, Omniscient).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:3]

De asemenea, Allah Cel Atotputernic spune despre Sine:

„Spune (o, Mohammed): «El este Allah, (Al) Ahad (Unul și Unicul, Cel care nu are partener și în afară de care nu există altă divinitate, Unicul în Sinele Său Divin, în Atributele și Acțiunile Sale. El este Indivizibil și nu trei în unul, așa cum spun creștinii). ~ Allah-us-Samad (Cel care Își este Sieși de ajuns, Cel care este Perfect în Slava și Onoarea Sa, în Atributele Sale, în Cunoașterea Sa, în Puterea Sa, Care nu are nevoie de nimic de la creațiile Sale, dar de Care întreaga creație are nevoie, iar El nici nu mănâncă, nici nu bea și nici nu moare)! ~ El nu dă naștere și nici nu este născut ~ Și nu este nimeni egal sau comparabil cu El.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 112:1-4]

Mesagerul lui Allah (ﷺ) a fost întrebat despre originea și crearea Universului de către o delegație din Yemen. Bărbații yemeniți i-au spus în momentul în care el (ﷺ) le-a cerut să accepte veștile bune:

„(...) «Acceptăm, căci am venit la tine pentru a învăța religia. Așadar, informează-ne cu privire la începutul Universului.» Profetul Mohammed (ﷺ) le-a spus: **«La început, era Allah și nu era nimic altceva în afară de El, iar Tronul Lui era pe apă. Apoi, El a creat Cerurile și Pământul și a scris totul într-un Registru.» (...)**» (Al-Bukhari)

Allah Preaînaltul spune, de asemenea:

„Oare nu văd cei care nu cred că Cerurile și Pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu (adică animale și plante; acest verset este confirmat de teoria științei moderne despre apariția Pământului și a vieții pe el)? Și oare tot nu cred ei?» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:30]

Prin urmare, Allah Preaînaltul a creat Cerurile și Pământul, care erau unite la început; apoi El, Cel Atotputernic, le-a despărțit și a făcut cele șapte Ceruri și cele șapte pământuri,

iar spațiul dintre Cerul inferior și Pământ este format din aer. Apoi, din Cer a făcut să cadă ploaia, iar din pământ au răsărit diferite plante. Spune Allah Preaînaltul:

„(El este) Făcătorul desăvârșit al Cerurilor și al Pământului și dacă hotărăște un lucru, El spune doar: «Fii!» și acesta este!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:117]

După aceea, Allah Preaînaltul l-a creat pe Adam, părintele întregii omeniri (Pacea fie asupra sa!), în Paradis și le-a poruncit îngerilor (Pacea fie asupra lor!) să îl onoreze prosternându-se în fața lui. Toți au făcut aceasta cu excepția lui Iblis (Șeitan), strămoșul demonilor, care a fost arrogant și a refuzat să se prosterneze în fața lui Adam (Pacea fie asupra sa!), din cauza urii și a invidiei pe care le simțea față de el, pentru că acesta a fost onorat de către Allah Cel Atotputernic, iar El l-a preferat înaintea lui. Acesta a fost începutul dușmăniei dintre oameni și Iblis. Allah Preaînaltul spune:

„Când Domnul tău le-a zis îngerilor: «Eu voi crea un om din lut! ~ Când Eu îl voi fi plăsmuit și voi fi suflat în el din Duhul Meu, voi să cădeți dinaintea lui, prosternându-vă!» ~ Și s-au prosternat toți îngerii laolaltă, ~ Afară de Iblis, căci el s-a arătat trufaș și a devenit unul dintre cei care au tăgăduit credința. ~ (Allah) a zis: «O, Iblis! Ce te-a împiedicat pe tine să te prosternezi dinaintea a ceea ce Eu am plămădit cu Măinile Mele? Te-ai semețit tu ori te-ai socotit tu printre cei înalți?» ~ (Iblis) A zis: «Eu sunt mai bun decât el! Pe mine m-ai plămădit din foc, în vreme ce pe el l-ai plămădit Tu din lut!» ~ (Allah) I-a zis: «Ieși din el (Paradis) și vei fi tu alungat ~ Și asupra ta se va abate blestemul Meu până în Ziua Judecății!» ~ (Iblis) A zis: «Domnul meu, dă-mi mie răgaz până în Ziua când vor fi ei înviați!» ~ (Allah) a zis: «Vei fi printre cei păsuți, ~ Până în Ziua timpului hotărât (de către Allah)!» ~ (Iblis) A zis: «(Jur

Pe puterea Ta! Eu îi voi duce în ispită pe toți, ~ Afară de robii Tăi cei devotați dintre ei!» ~ (Allah) A zis: «Eu sunt *Al-Haqq* (Adevărul, Cel Real)! Adevăr este ceea ce spun: ~ Voi umple Gheena cu tine și cu toți cei care te-au urmat pe tine!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 38:71-85]

Apoi, Allah Preaînaltul a creat-o și pe soția lui Adam, Eva (*Hawa* - pacea fie asupra lor!), ca să găsească liniștea lângă ea și să se bucure de compania ei. Acesta a fost, prin urmare, începutul reproducerii rasei umane. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei (din Adam a creat-o și pe Eva) și care a răspândit din cele două (ființe) mulți bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în Numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este *Raqīb* (Veghetor) peste voi.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

La început, amândoi au locuit în *Jannah* (Paradis). Domnul lor le-a explicat că Iblis era dușmanul lor și i-a avertizat în legătură cu el. Allah Preaînaltul spune:

„Atunci am zis Noi: «O, Adam, acesta vă este vrăjmaș și soaței tale. (Fiți cu grijă) să nu vă scoată pe voi din Paradis și să fii tu nefericit! ~ El (*Paradisul*) este pentru tine; pentru ca să nu-ți fie foame în el și să nu fii gol, ~ Pentru ca să nu-ți fie sete în el și să nu te lovească dogoarea Soarelui.»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:117-119]

Allah Preaînaltul le-a permis celor doi să mănânce și să se bucure de toate plăcerile din Paradis, dar le-a interzis să se apropie de un singur copac și să mănânce din el. Allah Preaînaltul spune:

„Și zis-am Noi (Allah): «O, Adam, sălășluiește tu

împreună cu soața ta în această grădină! Mâncați din ea pe îndestulate, ori de unde voiți, dar să nu vă apropiați de acest pom, pentru ca să nu fiți dintre cei nedreți!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:35]

Cu toate acestea, viclenia, intrigile și minciunile lui Iblis au reușit să îi scoată pe Adam și Eva (Pacea fie asupra lor!) din Paradis, după ce acesta le-a șoptit să mănânce din pomul din care Domnul lor le interzisese să facă aceasta. Allah Preaînaltul spune:

„Și l-a ispitit pe el Șeitan, zicându-i: «O, Adam, vrei tu să-ți arăt pomul veșniciei (din care cel care mănâncă va fi veșnic nemuritor) și împărăția care nu piere?» ~ Și au mâncat ei doi din el și li s-a arătat goliciunea lor și au început să coasă, pentru a se acoperi, frunze din Paradis. Adam s-a revoltat, așadar, împotriva Domnului său (încălcând Porunca pe care i-o dăduse) și a ajuns în rătăcire. ~ Apoi l-a ales pe el Domnul său, l-a iertat pe el și l-a călăuzit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:120-122]

Pedeapsa pe care au primit-o Adam și soția sa (Pacea fie asupra lor!) pentru că nu au ascultat de Domnul lor a fost expulzarea lor din Paradis și coborârea pe Pământul care fusese creat pentru a fi lăcașul lor și al urmașilor lor; un loc unde aveau să fie încercați și testați. Allah Preaînaltul spune:

„Am zis: «Coborâți (din Paradis) cu toții (se adresează celor doi și lui Șeitan, folosind expresia de plural «coborâți») și când va veni pentru voi de la mine o Călăuzire (un Trimis pentru a vă transmite credința în Allah și a vă călăuzi pe calea vieții preacinstite), cei care vor urma Călăuzirea Mea nu vor avea a se teme și nici nu se vor întrista. ~ Iar aceia care nu cred și iau Semnele Noastre drept minciuni, aceia fi-vor părtașii Focului și în el veșnic se vor afla.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:38-39]

După alungarea lor din Paradis și coborârea pe Pământ, Iblis a început să pună în aplicare planul lui ostil împotriva lui Adam (Pacea fie asupra sa!) și a urmașilor lui, după cum promisese încă dinainte de expulzarea lor. Allah Preaînaltul spune:

„Atunci a zis (Allah): «O, Iblis! De ce nu ești tu împreună cu cei care se prosternează?» ~ I-a răspuns (Iblis): «Eu nu mă voi prosterna dinaintea unui om pe care l-ai făcut din lut tare, provenind dintr-un nămol moale! (se subînțelege: pentru că eu sunt creat din foc și îi sunt superior lui)» ~ (Allah) A zis: «Ieși din el (din Rai) și vei fi tu izgonit! ~ Și blestemul (să fie) asupra ta până în Ziua Judecății.» ~ Dar el (Iblis) a zis: «Domnul meu, dă-mi mie păsuire până în ziua în care ei vor fi înviați! (Ziua Judecății de Apoi)» ~ I-a zis (Allah): «Vei fi tu dintre cei păsuți, ~ Până în ziua timpului hotărât (Ziua Judecății de Apoi).» ~ A zis (Iblis): «Domnul meu, pentru că m-ai dus în rătăcire, le voi împodobi lor (lucrurile de) pe Pământ și-i voi duce pe ei toți în rătăcire, ~ Afară de robii Tăi curați și aleși dintre ei!» ~ (Allah) A zis: «Acesta este un drum drept (care duce) către Mine! ~ Tu nu vei avea putere asupra robilor Mei (curați și aleși), afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți, ~ Iar Gheena este locul făgăduit lor, tuturora!»»
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:32-43]

La început, urmașii lui Adam (Pacea fie asupra sa!) alcătuiau o singură comunitate. Apoi, numărul lor a crescut, iar ei s-au răspândit pe Pământ pentru a-și căuta mijloacele de subzistență. Allah Preaînaltul spune:

„Oamenii au fost (la început) un singur neam. Și i-a trimis Allah pe Profeți, vestitori și prevenitori, și a pogorât împreună cu ei Scriptura cu Adevărul, pentru a face judecată între oameni, acolo unde ei se aflau în vrajbă (...)
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:213]

Ca urmare a înmulțirii oamenilor, divergențele și dezacordurile au apărut pe Pământ. Pentru a reinstaura dreptatea, Allah Preaînaltul le-a trimis oamenilor Mesageri pentru a le vesti Paradisul și pentru a-i preveni asupra Iadului, astfel încât aceștia să revină la crezul autentic și religia lor originală. De asemenea, acest fapt va servi drept argument împotriva lor (în Ziua Judecății). Allah Preaînaltul spune:

„(Și Allah a trimis) Mesageri - vestitori (ai Paradisului) și prevenitori (asupra chinurilor din Infern, pentru necredincioși) - pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah (în Ziua de Apoi), după Mesageri. Iar Allah este 'Azîz (Atotputernic, Invincibil), Hakîm (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:165]

Astfel, cei care le dau ascultare acestor Profeți și Mesageri (Pacea fie asupra lor!) și acceptă Mesajul lui Allah Preaînaltul revelat prin intermediul lor vor ajunge în Paradis; iar destinul acelor care nu se supun și îi resping pe cei care au adus Adevărul va fi Iadul. Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam (prin fiii lui Adam se au în vedere toate comunitățile)! De vă vor veni Mesageri (aleși) chiar dintre voi și vă vor tâlcui Semnele Mele, atunci aceia care sunt cu frică (să nu-i socotească pe trimiși drept mincinoși) și fac bine nu au a se teme (de pedeapsă) pentru ei și nici nu vor fi ei mâhniți (în Lumea de Apoi). ~ Însă aceia care iau Semnele Noastre drept mincinoase și se întorc semeți de la ele, aceia vor fi oaspeți ai Focului și ei veșnic vor rămâne în el.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:35-36]

Într-un alt pasaj, Allah Preaînaltul spune:

„Și pentru aceia care nu cred în Domnul lor (Allah) este pedeapsa Iadului și cu adevărat aceasta este cea mai rea destinație. ~ Când ei vor fi aruncați acolo, vor auzi

dinăuntru o inspirație (îngrozitoare, teribilă), în vreme ce el clocotește (cu furie). ~ El (Focul) aproape că plesnește de mânie (pe care o simte față de necredincioși). De fiecare dată când un nou grup este aruncat acolo, păzitorii săi îi întrebă: «Oare nu a venit la voi niciun prevenitor (ca să vă avertizeze cu privire la această pedeapsă)?» ~ Ei vor spune: «Ba da! Cu adevărat, un prevenitor a venit la noi, însă noi ne-am dezmințit (de el) și i-am spus: „Allah nu a trimis (pe Pământ) nimic (nicio Revelație); cu adevărat, voi nu sunteți decât în mare rătăcire!”» ~ Și ei vor spune: «Dacă măcar noi am fi ascultat sau raționat (ceea ce ni s-a spus), noi nu am fi acum printre locuitorii Focului aprins!» ~ Apoi, ei își vor mărturisi păcatele. Așadar, departe să fie locuitorii Focului aprins (de Iertarea lui Allah)! ~ Cu adevărat, aceia care se tem de Domnul lor (Cel) Nevăzut (ei Îl adoră fără să Îl fi văzut pe El sau pedeapsa pe care a stabilit-o pentru nelegiuiri și se opresc de la ceea ce El a interzis, chiar dacă nimeni nu îi vede, adică ei nu Îl adoră pentru a câștiga faimă), vor primi iertare (de la Allah) și o răsplată măreață (Paradisul).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:6-12]

Prin urmare, Profetii (Pacea fie asupra lor!) le-au reamintit mereu popoarelor lor de ostilitatea lui Iblis față de ei și de jurământul pe care acesta l-a făcut pentru a îi devia de la Calea cea Dreaptă pe care Allah Preaînaltul a ales-o pentru ei și pe care le-a arătat-o prin intermediul Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!). De asemenea, ei trebuie să fie conștienți de faptul că devierea lor de la Calea cea Dreaptă apare ca urmare a faptului că ei se lasă conduși de capriciile și dorințele lor și de modul în care diavolul le înfrumusețează faptele rele. Allah Preaînaltul spune:

„O, fii ai lui Adam! Să nu vă amăgească Șeytan, așa cum i-a scos pe părinții voștri din Paradis (pe Adam și Eva),

dezbrăcându-i de veșmintele lor, ca să le arate goliciunile lor! El vă vede - el și oștenii lui - în vreme ce voi nu-i vedeți! Noi i-am pus pe șeitani aliați pentru aceia care nu cred (...)"
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:27]

Înțelepciunea (hikmah) din spatele creării ființelor umane

Este incontestabil și logic faptul că oamenii nu își investesc viețile, timpul, efortul și banii în a inventa sau a produce un lucru fără a avea un scop, precum obținerea unui beneficiu sau evitarea unui prejudiciu. Această regulă se aplică pentru toate invențiile umane, toate au un scop, indiferent dacă acesta este unul cu un rezultat negativ sau pozitiv. În acest sens, lui Allah Preaînaltul Îi aparține exemplul suprem: El nu a creat omul în zadar și l-a făcut responsabil pentru acțiunile sale. Allah Preaînaltul spune:

„Oare credeți că v-am creat pe voi fără rost (în joacă, fără înțelepciune) și că nu vă veți întoarce la Noi (pentru judecată)? ~ Preaînalt este Allah, Stăpânul adevărat! Nu există altă Divinitate demnă de adorare în afară de El, Stăpânul Tronului sublim!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:115-116]

În mod similar, Allah Preaînaltul nu a creat acest Univers și tot ceea ce se află în el în zadar și nici pentru distracție, Mărire Lui! El a creat tot acest Univers cu un scop mult mai profund, după cum spune în versetele următoare:

„Noi nu am creat Cerul și Pământul și ceea ce se află între ele, jucându-Ne! ~ Dacă am fi voit să facem o joacă, am fi făcut-o (din lucrurile apropiate) de Noi, dacă am fi

făcut-o.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:16-17]

De asemenea, Allah Preaînaltul a creat ființele umane, preferându-le peste toate creaturile și făcându-le locțiitorii Săi pe Pământ, pentru a îndeplini o obligație concretă pe care El, Preaînaltul, a explicat-o spunând:

„Eu nu i-am creat pe *djinni* și pe oameni decât pentru ca ei să Mă adore. ~ Eu nu voiesc de la ei întreținere și nici nu voiesc ca ei să Mă hrănească pe Mine. ~ Ci Allah este *Ar-Razzāq* (Înzestrătorul, Întreținătorul), Stăpânul puterii, *Al-Matīn* (Cel Statornic, Cel Ferm).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:56-58]

Allah Preaînțeleptul l-a creat pe om, pregătind pentru el toate cele necesare traiului. El a trimis Mesageri pentru ca oamenii să trăiască în conformitate cu Voința Lui, iar nu a lor, în conformitate cu Legea și metoda pe care El le-a aprobat pentru ei. Însă, omul nu acceptă ca altcineva să îi spună ce comportament să adopte. În mod similar, Allah Preaînaltul creează ceea ce vrea și așa cum vrea, iar Lui Îi aparține exemplul suprem. Allah Preaînaltul spune:

„Și Domnul tău creează ceea ce voiește și alege, însă ei nu vor avea alegere. Mărire lui Allah! El este mai presus de ceea ce-I asociază Lui!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:68]

Acesta este scopul din spatele creării Universului, atât a lumii vizibile, cât și a celei invizibile. El (Universul) a fost creat și pus la dispoziția omului pentru ca acesta să fie robul lui Allah, să Îl cunoască și să Îl adore. Allah Preaînaltul nu a creat oamenii pentru a-Și consolida Puterea sau pentru a avea ceva de câștigat de pe urma lor. Oamenii au nevoie de El, în timp ce El este Cel Suficient pentru Sine, Care nu are nevoie de nimeni și de nimic. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„O, oameni! Voi sunteți săraci (și aveți nevoie) de Allah, iar Allah este *Ghani* (Cel Care-Și este Sieși de ajuns), *Hamīd* (Cel Demn de Laudă). ~ Dacă El ar voi, v-ar face să pieriți și ar aduce o făptură nouă, ~ Căci acest (lucru) nu este greu pentru Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:15-17]

Astfel, cel care I se va supune lui Allah Preaînaltul va primi drept răsplată binecuvântarea locuinței eterne. În ceea ce-l privește pe cel care se va supune sufletului său, pasiunilor sale și lui Șeitan, el va avea parte de pedeapsa veșnică a Focului Iadului. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed) și politeiștii vor fi în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile. ~ Cu adevărat, cei care cred (în Unicitatea lui Allah și în Mesagerul Său, Mohammed) și fac fapte bune, aceia sunt cei mai buni dintre toate făpturile. ~ Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile ‘Adn-ului (Paradisul), pe sub care curg râuri și în care vor locui pe vecie. Allah va fi Mulțumit de ei și ei vor fi mulțumiți de El. Aceasta (răsplata) este pentru cel care se teme de Domnul său.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:6-8]

Etapele creării ființei umane

Nobilul Coran menționează etapele creării ființei umane după cum urmează:

„Care a făcut desăvârșit tot ceea ce a creat. Așadar,

(Allah) a creat omul din lut (este vorba de Profetul Adam), la început, ~ Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită (sperma). ~ Apoi l-a plăsmuit pe el (embrionul în pântecele mamei) și a insuflat în el duhul Său (i-a dat viață). Și v-a dat vouă auzul, ochii și inimile (pentru a percepe cu ele Adevărul și pentru a fi călăuziți pe Calea cea bună). Însă voi aduceți atât de puțină mulțumire!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 32:7-9]

Aceste versete sunt contrare teoriei conform căreia omul a evoluat dintr-o altă specie. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, Noi l-am creat pe om cu cea mai bună statură (formă, cu cea mai bună sănătate mintală și cu o natură înăscută, care îl călăuzesc către credința în Allah, către dreptate, bunătate, cele mai bune maniere etc. De asemenea, a fost creat cu cea mai bună formă, atitudine, putere și echilibru).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 95:4]

Allah Cel Atotputernic a făcut ca omul să treacă printr-o serie de etape, care îl vor conduce către o eternitate fie în Paradis, fie în Iad. Nobilul Coran le-a descris într-un mod surprinzător și succint, într-o formă extraordinară, aducând detalii uimitoare. În opoziție, oamenii de știință, în ciuda tuturor metodelor științifice avansate pe care le dețin, nu au reușit să prezinte o descriere atât de elocventă a vieții umane, de la începutul și până la finalul acesteia, și în niciun caz într-un mod atât de succint. Astfel, descrierea plină de elocință asupra evoluției umane pe care o face Nobilul Coran demonstrează Adevărul acestuia și a tot ceea ce conține. Allah Preaînaltul spune:

„Noi l-am creat pe om din apa aleasă (venită) din lut. ~ Apoi l-am făcut Noi o picătură într-un loc sigur (pântecele matern), ~ Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală

ca o altă făptură. Bindecuvântat fie Allah, Făcătorul, Cel Bun! ~ După aceasta, veți fi voi morți, ~ iar în Ziua Învierii veți fi voi readuși la viață (pentru a da socoteală și pentru răsplătă).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:12-16]

Aceste etape sunt următoarele:

1. Crearea din nimic. Inițial, omul nu a fost nimic, iar Allah Cel Atotputernic l-a creat din nimic. Acest lucru este o dovadă suficientă a reînvierii sale după moarte, pentru că Acela care i-a dat viață omului și l-a făcut să apară de nicăieri este Capabil să îl creeze din nou. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu a existat pentru om o perioadă de timp (înainte ca sufletul să îi fie insuflat), când el nu era nimic care să fie menționat (adică el nu exista pentru a fi menționat)? ~ Cu adevărat, Noi l-am creat pe om din *nutfah* (picături provenite de la ambele sexe, aflate în interiorul pântecelui) amestecată. Vrem să îl încercăm (prin poruncile și interzicerile pe care Noi i le-am impus): astfel, Noi l-am făcut pe el cu auz (capabil să audă versetele Noastre) și cu vedere (capabil să vadă Semnele și Dovezile Noastre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 76:1-2]

2. În uterul mamei. În această etapă, omul trece prin diferite stadii până în momentul în care se dezvoltă în mod complet și îi este insuflat sufletul. În cele din urmă, vine pe lume cu forma umană dată de Allah Cel Atotputernic, după cum menționează versetele precedente. În plus, Allah Preaînaltul spune:

„(...) El vă creează în pântecelul mamei voastre,

făptură după făptură (fază după fază), în trei întunecimi (pântecele, uterul și placentă). Acesta este Allah, Stăpânul vostru! A Lui este împărăția! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El! Cum de vă abateți (de la credința în El pentru a adora pe altcineva)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:6]

Prin urmare, Allah Preaînaltul i-a oferit ființei umane, încă din pântecele mamei sale, condițiile necesare pentru supraviețuire, precum adaptarea la climă, poziția fetală ideală pentru absorbția șocurilor și un sistem care să îi asigure substanțele nutritive, în funcție de nevoile sale exacte. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu v-am creat Noi pe voi (o, necredincioșilor) dintr-o apă disprețuită (lichidul seminal)? ~ Apoi, Noi am așezat-o într-un loc sigur (pântecele), ~ Pentru o perioadă (aceea a sarcinii, a cărui timp poate fi determinat și cunoscut doar de Allah) determinată (și cunoscută). ~ Și Noi am fost Capabili (să îl creăm, să îi dăm o formă și să îl scoatem din pântecele mamei sale viu, sub forma unui copil) și Noi suntem Cei mai Buni în a face astfel.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 77:20-23]

3. Viața în această lume (dunya). Aceasta este etapa în care omul are anumite responsabilități și este supus la încercări și teste. Allah Preaînaltul l-a creat pe om cu simțul auzului și cel al văzului, precum și cu rațiune, pentru ca acesta să poată discerne între adevăr și minciună, între ceea ce este util și ceea ce este dăunător. Allah Preaînaltul spune:

„Allah v-a scos pe voi din pântecele mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva (fără ca voi să știți ceva), și v-a dat vouă auzul și văzul și inimile (adică mintea, rațiunea, pentru că inima era sediul rațiunii la arabi),

pentru ca voi să fiți recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:78]

Mai mult decât atât, Allah Cel Atotputernic l-a creat pe om cu cea mai bună înfățișare și cu membre care să îi permită să exploateze resursele acestei lumi. De asemenea, El l-a înzestrat pe om cu organe interne care să îi permită trupului să își păstreze rezistența și forța. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu vedeți voi că Allah v-a supus vouă câte sunt în Ceruri și câte sunt pe Pământ și v-a coplesit pe voi cu binefacerile Sale – atât cele văzute cât și cele ascunse? Și sunt unii dintre oameni care discută despre Allah (*despre unicitatea Lui și despre trimiterea Mesagerilor*) fără de știință (*fără dovezi și argumente categorice*), fără călăuzire și fără carte care să-i lumineze (*și să-i izbăvească de întunericul ignoranței și rătăcirii*)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:20]

Astfel, deși Allah Preaînaltul și Preaslăvitul a creat ființele umane doar pentru ca acestea să Îl adore, prin Bunătatea Sa, El le-a trimis Mesageri (Pacea fie asupra lor!), cărora le-a revelat anumite Cărți, pentru a le arăta modul în care oamenii trebuie să efectueze actele de adorare, pentru a îi călăuzi pe calea Adevărului și pentru a îi preveni cu privire la urmarea căii greșite. Allah Preaînaltul spune:

„Noi nu-i trimitem pe Mesageri decât ca vestitori de bine (*ai răsplății pentru cei credincioși*) și prevestitori (*cu privire la pedeapsa ce-i așteaptă pe cei necredincioși*), iar aceia care cred și îndreaptă (*faptele lor*) nu au a se teme și nici nu vor fi mâhniți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:48]

Allah Preaînaltul a creat pentru om Pământul și i l-a pus la dispoziție, pentru a-l putea valorifica prin agricultură, industrie și alte mijloace de trai. Astfel, omul se poate bucura

de ceea ce acesta produce, iar acest fapt îl va ajuta să Îl adore doar pe Allah, Unicul, Cel fără parteneri. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel care a făcut Pământul supus (*statornic și stabil*) vouă (*pentru ca voi să puteți merge, locui pe el sau lucra etc.*). **Așadar, mergeți pe căile sale și mâncați din provizia lui. Și la El va fi Învierea (*din mormintele voastre*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 67:15]**

În mod similar, Allah Preaînaltul a creat și alte ființe, pentru ca acestea să fie un subiect de reflecție și meditație pentru om, să îi întărească credința și convingerea. Allah Preaînaltul spune:

„În facerea Cerurilor și a Pământului, în schimbarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mări cu ceea ce folosește oamenilor, în apa pogorâtă de Allah din Cer, cu care a înviat pământul, după ce a fost mort, și a răspândit pe el vietățile, în schimbarea vânturilor și nourilor supuși dintre Cer și Pământ sunt cu adevărat semne pentru niște oameni care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:164]

Dovezile raționale ale învierii prezente în Nobilul Coran

Dat fiind că tema învierii de după moarte este una dintre chestiunile care preocupă omenirea și că aceasta este negată de cei în ale căror inimi nu a intrat credința, Nobilul Coran a clarificat faptul că acesta nu este un subiect nou, ci este la fel de vechi ca omul însuși. Allah Preaînaltul spune:

„Necredincioșii au pretins (*în mod fals*) că ei nu vor mai fi înviați (*niciodată, pentru Judecată*). Spune (*o, Mohammed*): «Ba da! Pe Domnul meu! (Cu siguranță) Veți fi****

înviați și apoi vi se va spune (și veți fi recompensați pentru) ceea ce ați făcut! Și acest lucru este ușor pentru Allah!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:7]

Dovezile cerute Mesagerilor de către cei care negau învierea după moarte erau absurde și nu demonstau decât mândria și aroganța lor. Aceștia ar fi trebuit să mediteze prima dată la propria lor creare. Allah Preaînaltul spune:

„Iar când li se recită lor versetele Noastre cele limpezi, atunci nu au ei alt temei decât să spună: «Faceți-i să revină pe părinții noștri, de grați voi adevăr!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:25]

Pe de altă parte, negarea învierii este una dintre modalitățile pe care Șeitan (Satana) le folosește pentru a-i șopti omului lucruri care să îl îndepărteze de credință. Există numeroase versete coranice care confirmă realitatea Existenței lui Allah și Capacitatea Sa de a reînvia oamenii și care îl îndeamnă pe om să mediteze la originea lui. Allah Preaînaltul spune:

„Și zice omul (necredinciosul care tăgăduiește învierea): «Oare dacă am murit, voi mai fi eu iarăși adus înapoi la viață?» ~ Dar oare nu-și aduce omul aminte că Noi l-am creat mai înainte, după ce el nu fusese nimic?» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:66-67]

După criteriile umane, atunci când cineva poate crea un anumit lucru, atunci el este capabil să creeze și alte lucruri; iar lui Allah Cel Atotputernic Îi aparține exemplul suprem. Prin urmare, Cel care l-a creat pe om din nimic, îl poate aduce înapoi la viață după moarte. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou (în Ziua Învierii) – și aceasta este și mai ușor pentru El (decât prima creare) – și a Lui este pilda cea mai înaltă, din Ceruri și de pe Pământ și El este Al-‘Azīz (Cel

Atotputernic, Omniscientul), Al-Hakīm (Preaînțeleptul).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:27]

Mai mult decât atât, versetele din Nobilul Coran sunt suficiente pentru a-l convinge pe om să renunțe la fanatismul religios, să asculte de rațiunea sa și să se lase condus de propria înclinație naturală (*fitrih*), scăpând de orice influență exterioară. Printre aceste versete, cităm următoarele:

✓ reflecția asupra originii și a creării omului, cu convingerea că Acela care este Capabil să facă aceasta prima dată are puterea de a o face din nou. Allah Preaînaltul spune: „**Oare nu vede omul că Noi l-am creat pe el dintr-o picătură? Și iată că el Ne este Nouă un dușman învederat (contestând învierea)! ~ El ne dă Nouă o pildă, uitând de crearea sa și zice: «Cine le mai dă viață oaselor după ce ele sunt putrezite?» ~ Spune (o, Mohammed): «Le va da lor viață Acela care le-a creat pe ele prima oară, căci El este Bineștiutor al întregii firi!»**”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 36:77-79]

✓ reflecția la diferitele etape ale creării omului. Allah Preaînaltul spune: „**Oare crede omul că va fi neglijat (fără a primi porunci și interziceri de la Domnul său, Allah, și fără să fie recompensat sau pedepsit pentru lucrurile obligatorii poruncite lui de către Domnul său, Allah)? ~ Oare nu a fost el o nutfah (picături) din mani (secreții provenite de la ambele sexe) eliminate? ~ Apoi el a devenit ‘alaqah (un cheag de sânge atârnat), apoi El (Allah) l-a creat și i-a dat înfățișare armonioasă, ~ Și a făcut din el două sexe, bărbat și femeie.~ Oare nu este El (Allah, Cel care a făcut toate acestea) Capabil să-i învie pe cei morți? (Da! El poate să facă orice lucru!)”**
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 75:36-40]

✓ reflecția la modul în care Allah Cel Atotputernic reînvie pământul mort, făcând să răsară din el tot felul de

plante, după ce acesta a fost sterp. Allah Preaînaltul spune:
„Și printre Minunile Sale (este și aceea că) tu vezi pământul umilit (pustiul și neroditor), dar când Noi facem să coboare apa peste el, atunci el se mișcă și se umflă. Acela care îi dă lui viață este Cel care dă viață și morților, fiindcă El este cu putere peste toate.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 41:39]

✓ reflectia la crearea acestui Univers și a tot ceea ce conține acesta, care este, cu siguranță, mult mai complexă decât simpla creare a omului. Prin urmare, Cel care a creat lumea va fi în măsură să dea viață morților, care reprezintă, de fapt, doar o mică parte din ea. Allah Preaînaltul spune:
„Oare nu văd ei că Allah care a creat cerurile și pământul și nu a fost neputincios la facerea lor este în stare să-i aducă la viață pe morți? Ba da, El este cu putere peste toate!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:33]

✓ reflectia asupra stării de somn și a celei de veghe a ființei umane, pentru că somnul reprezintă o formă de moarte, care este urmată de reînțoarcerea la viață. La fel se întâmplă cu moartea, care este urmată de revenirea la viață. Allah Preaînaltul spune: **„Allah ia la Sine sufletele, la moartea lor, și pe cele care nu mor (le ia), în timpul somnului lor. El le ține la Sine pe acelea asupra cărora a hotărât moartea, iar pe celelalte le trimite (în trupurile lor) până la un timp hotărât (până la un alt somn sau până la moartea hotărâtă în Tablele păstrate). În aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:42]

După aceea, Allah Preaînaltul le anunță celor care neagă învierea un adevăr și mai greu de acceptat pentru ei, și anume Capacitatea Lui de a reînvia întreaga omenire, de la Adam

(Pacea fie asupra sa!) și până la dispariția Universului, într-o clipă, pentru că atunci când Allah Preaînaltul dorește ceva, El spune doar „Fii!” și acesta este. În lumea actuală, un oraș întreg poate fi iluminat prin apăsarea unui singur buton, iar lui Allah Îi aparține exemplul suprem. Allah Preaînaltul spune:

„Crearea voastră și învierea voastră nu sunt (pentru Allah) decât (la fel de ușoare) ca pentru un singur suflet! Allah este Samī‘ (Cel care Aude toate), Basīr (Atoatevăzător)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:28]

Astfel, putem observa că toate versetele coranice au fost revelate pentru ca noi să reflectăm și să medităm asupra lor, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Noi am făcut Coranul ușor, pentru îndemnare, dar oare este cineva care să ia aminte?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 54:40]

4. Viața în *Barzakh*. Este o formă de viață pe care toate ființele umane o vor cunoaște după moartea lor. Astfel, moartea nu reprezintă sfârșitul vieții umane, ci este, mai degrabă, adevăratul început, când ele vor cunoaște o viață intermediară, care durează din momentul morții lor și până când Allah Preaînaltul va decide să facă să dispară toate formele de viață din acest Univers și nu va mai exista decât ceea ce El va permite să existe. Allah Preaînaltul spune:

„Și atunci când se va sufla în trâmbiță, vor fi trăsniți toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ, afară de cei care va voi Allah (dintre Îngerii Săi apropiați sau dintre martori). Apoi se va sufla în ea a doua oară și iată-i pe ei în picioare, așteptând (sau privind).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:68]

În această etapă, viața lumească a ființelor umane se va sfârși, acestea începând o nouă viață în mormânt, unde, în conformitate cu faptele pe care le-au făcut în viața lumească, vor avea parte de chin sau de încântare. Această realitate este evidențiată în versetele coranice prin care Allah Preaînaltul vorbește despre starea lui Faraon și a poporului său, care nu au crezut și au murit înecați:

„Focul la care ei vor fi expuși dimineța și seara (în mormintele lor). Iar în Ziua când va sosi Ceasul, (se va zice): «Faceți să intre neamul lui Faraon la osânda cea mai aspră!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:46]

După aceasta, Trâmbița va fi sunată a doua oară (Suflul Învierii), fapt care va marca începutul Ceasului (Ziua Judecății). Atunci, oamenii vor fi adunați pentru a fi trași la răspundere și vor fi șocați de ceea ce vor vedea și auzi. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi oameni! Fiți cu frică față de Domnul vostru! Cutremurul Ceasului (cutremurul puternic care va preceda Ceasul sfârșitului lumii) va fi un lucru înspăimântător. ~ În Ziua în care îl veți vedea, va uita fiecare femeie care alăptează pe cel pe care ea îl alăpta (de pruncul ei) și fiecare femeie însărcinată va lepăda sarcina ei, iar pe oameni îi vei vedea amețiți, fără ca ei să fie beți, dar Pedepsa lui Allah va fi aspră.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:1-2]

În acea zi, organizarea actuală a Universului va dispărea; iar Soarele, Pământul, planetele și galaxiile vor fi distruse. Allah Preaînaltul spune:

„Când Soarele se va înfășura (iar lumina sa se va stinge și el se va prăbuși), ~ Și când stelele vor cădea risipindu-se (și lumina lor se va stinge), ~ Și când munții

vor fi înlăturați (*și spulberați*), ~ **Și când cămilele gestante** (*care sunt gata să dea naștere*) **vor fi neglijate** (*acest verset face referire la indiferența care va exista în fața celor mai importante evenimente, așa cum era o cămilă gestantă pentru societatea arabă din acele timpuri*), ~ **Și când animalele sălbatice vor fi adunate laolaltă**, ~ **Și când mările vor fi aprinse** (*asemeni unei văpăi sau când se vor revărsa*), ~ **Și când sufletele se vor aduna în grupuri** (*cele bune la un loc, cele rele la un loc, credincioșii la un loc și necredincioșii la un loc, musulmanii la un loc, evreii la un loc, creștinii la un loc, etc.*), ~ **Și când fetița (copila) care a fost îngropată de vie** (*așa cum obișnuiau să facă arabii păgâni înainte de venirea islamului*) **va fi întrebată** ~ **Pentru ce păcat a fost ea omorâtă** (*întrebarea aceasta este o învinuire, muștrare și condamnare a celor care au îngropat-o*), ~ **Și când foile (scrise)** (*în care au fost înregistrate faptele bune și rele ale fiecărei persoane*) **vor fi desfăcute** (*adică făcute cunoscute*), ~ **Și când Cerul va fi îndepărtat, mutat din locul său**, ~ **Și când Focul Iadului se va aprinde** (*pentru locuitorii Iadului*), ~ **Și când Paradisul va fi adus aproape** (*pentru locuitorii săi*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 81:1-13]

5. Judecata (*al-hisāb*). După ce toate creaturile (oameni, păsări și animale deopotrivă) vor fi readuse la viață, Allah Preaînaltul le va reuni pentru a fi judecate și pentru a fi trase la răspundere în Ziua Judecății într-un mod drept. Allah Preaînaltul spune:

„În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și niciun suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin (*fiecare suflet va primi ceea ce i se cuvine*). **Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unui bob de muștar, Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.**” [Traducerea

sensurilor Nobilului Coran, 21:47]

Fiecare comunitate va fi judecată în conformitate cu Legea instituită de Allah Preaînaltul prin intermediul Mesagerului pe care l-a trimis la ea. În acel moment, credincioșii vor fi răsplătiți, iar necredincioșii vor fi pedepsiți. Allah Preaînaltul spune:

„În Ziua în care vom chema fiecare grup de oameni împreună cu cârmuitorul lor, aceia cărora li s-a dat Cartea (*Cartea, în care sunt scrise faptele lor bune, le va fi dată în mâna dreaptă*) în mâna dreaptă, aceia vor citi Cartea lor și nu vor fi nedreptățiți nici cât un firicel. ~ Iar acela care în această (*lume*) este orb (*nu poate fi călăuzit către Adevăr*), va fi orb și în Lumea de Apoi și va fi și mai rătăcit de la drum.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:71-72]

După aceea, Allah Cel Atotputernic va judeca între creaturi cu dreptate, conform cuvintelor Profetului Mohammed (□), care i-a întrebat pe companionii săi (Allah să fie mulțumit de ei!):

„«Știți cine este falit?» Ei, companionii (Allah să fie mulțumit de ei!), au răspuns: «Cel falit dintre noi este cel care nu are niciun dirham și nimic altceva de valoare.» El, Profetul (□), a spus: «Cel falit din *Ummah* mea este acela care, în Ziua Judecății, va veni cu rugăciunile, posturile și *zakāt*-ul (caritatea anuală obligatorie) său, însă el a încălcat drepturile altora, a calomniat, a consumat în mod nedrept averea altora, a vărsat sângele altora și i-a lovit pe alții, și răsplățile sale vor trece la cutare și cutare (cei care au suferit de mâna lui). Și dacă faptele sale bune se vor termina înainte să înapoieze drepturile oamenilor, atunci se va lua din faptele lor rele și vor trece la el și el va fi aruncat în Focul Iadului.»» (Muslim)

Dreptatea lui Allah Preaînaltul este perfectă, mergând până într-acolo încât El va face dreptate chiar și între animale. Acesta este motivul pentru care această Zi se numește Ziua Judecării. Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Reclamanții își vor primi revendicările în Ziua Învierii într-o asemenea măsură încât până și oile ciute vor obține revendicările lor de la oile cornute.” (Muslim)

După ce va face dreptate între animale, Allah Preaînaltul le va spune: **„Fiți țărână (praf)!”** și atunci cel care a refuzat să creadă va spune: **„Îmi doresc să fi fost țărână.”** Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, Noi v-am avertizat pe voi despre un chin apropiat – Ziua în care omul va vedea (rezultatul) a ceea ce mâinile sale au făcut (dintre fapte), iar necredinciosul va spune: «Îmi doresc să fi fost țărână (și să nu fi fost înviat, pentru a primi aceste pedepse)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 78:40]

După aceea, oamenii se vor îndrepta spre una dintre cele două direcții: fie Paradisul, cu plăcerile sale veșnice, fie Iadul, cu chinurile sale veșnice. În acea Zi, vom fi martori la pedepsirea celor care nu au crezut, fapt pentru care trebuie să ne străduim pentru acea Zi și să medităm asupra ei. Allah Preaînaltul spune:

„În Ziua când va veni Ceasul, în Ziua aceea se vor despărți ei (unii de alții). ~ În ceea ce-i privește pe cei care au crezut și au săvârșit fapte bune, ei se vor bucura într-o Grădină (în Paradis), ~ Iar în ceea ce-i privește pe cei care nu au crezut și au socotit Semnele Noastre ca și întâlnirea cu Lumea de Apoi a fi minciuni, aceia vor fi aduși la chin (vor avea parte de pedeapsă veșnică).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:14-16]

6. Viața de Apoi. Cei care au crezut în Mesagerii care le-au fost trimiși (Pacea fie asupra lor!), și-au dedicat timpul supunerii față de Allah Preaînaltul, au urmat Poruncile Lui și s-au oprit de la cele pe care El le-a interzis, vor merge în Paradis și se vor bucura de plăcerile sale veșnice, pe care niciun ochi nu le-a văzut, nicio ureche nu le-a auzit și nicio minte nu și le-a imaginat vreodată. Acolo, ei vor experimenta fericirea și bucuria veșnice și o viață perpetuă, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Ei vor avea în ea (Grădina veșniciei) ceea ce doresc și veșnic vor sălășlui acolo. Aceasta este o promisiune care este cerută Domnului tău (promisiune demnă de a fi cerută).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:16]

Acolo, ei vor mânca și vor bea, dar nu vor simți nevoia de a scuipa, urina, defeca sau sufla nasul; tot ceea ce vor mânca sau vor bea va fi eliminat printr-o transpirație cu miros de mosc și nu vor fi afectați de boli sau afecțiuni. Conform unui *hadith* consemnat de Muslim, oamenii vor auzi o Chemare Divină care le va garanta că vor fi sănătoși și nu se vor îmbolnăvi vreodată, că vor trăi și nu vor muri vreodată, că vor fi tineri și nu vor îmbătrâni vreodată și că vor fi bucuroși și nu vor fi triști vreodată.

În ceea ce-i privește pe cei care au negat Adevărul și i-au considerat mincinoși pe Trimișii lor (Pacea fie asupra lor), ei vor fi trimiși în Iad, unde vor rămâne veșnic, conform Cuvintelor lui Allah Preaînaltul:

„Iar aceia care nu au crezut vor avea parte de Focul Gheenei; nu vor fi ei osândiți ca să moară, dar nici nu li se va ușura chinul lor. Astfel îl răsplătim Noi pe fiecare necredincios. ~ Și ei vor striga acolo: «Domnul nostru, scoate-ne pe noi, căci noi vom săvârși fapte bune, nu așa precum am făcut!» «Dar oare nu v-am lăsat Noi să aveți parte de viață lungă pentru ca cel care a vrut să

chibzuiască să poată chibzui? Și a venit la voi Prevenitorul (Profetul Mohammed). Deci gustați (pedeapsa voastră)! Iar pentru cei nelegiuți nu este ajutor!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:36-37]

Mai mult decât atât, pedeapsa lor va fi una continuă, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Cei ce nu cred în Versetele Noastre (Coranul), pe aceia îi vom lăsa să ardă în Foc și de fiecare dată când pieile lor se vor coace, le vom schimba cu alte piei, ca să guste chinul! Allah este ‘Azīz (Atotputernic, Omnipotent), Hakīm (Preaînțelept).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:56]

Hrana lor va fi *dari*, care este una dintre cele mai rele specii de plante spinoase. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu va fi altă mâncare pentru ei acolo în afara unei plante țepoase amare și otrăvitoare (*dari*), ~ Care nici nu hrănește și nici nu astâmpără foamea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 88:6-7]

De asemenea, ei vor mânca dintr-un copac care se numește *zaqqum* și care crește în adâncurile Iadului. Dacă o picătură din acest copac ar putea ajunge la locuitorii Pământului, le-ar ruina existența. Allah Preaînaltul spune:

„Fără îndoială că pomul *zaqqum* (pomul din Infern care este asemănat cu arbustul cel mai urât mirositor, cu fructe amare, care crește în zona Tihama din Peninsula Arabă) ~ Va fi hrana păcătosului. ~ Ca smoala topită va fierbe în pânțele, ~ Ca apa clocotită.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 44:43-46]

Ei vor mânca din *ghislin* și *gusaq*, care sunt puroiul și transpirația oamenilor din Iad. Allah Preaînaltul spune:

„Așadar, nu este niciun prieten pentru el în această Zi

(care să îl protejeze de Pedeapsă). ~ **Și nicio mâncare în afară de puroiul de la răni (de la pieile locuitorilor Focului Iadului), ~ Pe care nimeni nu îl va mânca în afară de păcătoși (cei care persistă în necredința lor).**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 69:35-37]

Băutura lor va fi o apă clocotită, care le va mărunți pieile și intestinele, după cum spune Allah Preaînaltul:

„(...) (Oare sunt ei) ca aceia cărora li se va da să bea apă clocotită, ce le va mărunți intestinele?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:15]

Hainele lor vor fi făcute din foc și vor fi croite pe măsura lor, după cum spune Allah Preaînaltul:

„(...) Însă acelora care nu cred li se vor tăia veșminte din foc, iar peste capetelor lor se va turna apă clocotitoare, ~ Cu care se vor topi cele pe care le au în burțile (vintrele) lor, precum și pieile (lor) ~ Și vor avea ei parte de bice de fier (după o altă interpretare: ciocane de fier). ~ Și de câte ori vor încerca să iasă din el, (pentru a scăpa) de suferință, vor fi ei împinși înapoi (și li se va zice): «Gustați chinul Focului!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:19-22]

Aici începe adevărata viață, în lăcașul veșnic în care nu există moarte. Trimisul lui Allah (□) a spus:

„Atunci când oamenii Paradisului vor intra în Paradis și oamenii Iadului vor intra în Iad, o voce le va spune: «O, oameni ai Iadului, veți trăi veșnic și nu veți cunoaște moartea! O, oameni ai Paradisului, veți trăi veșnic și nu veți cunoaște moartea!»” (Al-Bukhari, At-Tirmidhi și Ibn Hibban)

Așadar, omul rațional se pregătește pentru această Zi, își analizează propriile fapte și observă dacă se află pe Calea cea

Dreaptă sau nu. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu-i nedreptățește pe oameni întru nimic, ci oamenii înșiși sunt nedrepti față de ei (prin necredința și tăgăduirea lor).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:44]

Nevoia oamenilor de a adora o divinitate

Într-adevăr, așa cum organismul simte nevoia de a mânca și a bea, și sufletul simte nevoia de a se supune unei divinități demne de adorare, unui Creator Căruia să îi poată prezenta nevoile sale, în fața Căruia să se poată smeri și sub a Căruia protecție să se simtă în siguranță și liniștit. Astfel, oamenii care nu Îl adoră pe Allah Preaînaltul sunt asemeni dobitoacelor, a căror singură preocupare este satisfacerea nevoilor primare. Acest lucru este suficient pentru a-i distruge și a le provoca boli psihice. Allah Preaînaltul spune:

„Allah îi duce pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune în grădini pe sub care curg râuri, în vreme ce aceia care nu cred se vor bucura (în această lume) și vor mânca așa cum mănâncă dobitoacele (prin dobitoace se au în vedere ovinele, caprinele, bovinele și cămilele) și Focul le va fi lor sălaş (adăpost și locuință după moarte).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:12]

Fără această servitute și adorare a lui Allah Preaînaltul, între ființele umane ar governa legea junglei, unde cel puternic este nedrept cu cel slab, cel bogat profită de cel sărac, copiii sunt tratați fără milă și bătrânii nu sunt respectați, iar persoanele cu handicap sau bolnave nu sunt ajutate. Aceasta ar fi o viață

materialistă, bazată în mod exclusiv pe interese și profit.

Sufletul uman este creat cu sentimente față de Allah și recunoaște în mod natural existența Creatorului său, pe care îl adoră și Căruia îi datorează atât existența lui, cât și pe cea a acestui Univers. Aceasta este ceea ce oamenii de știință numesc „instinct religios”. Allah Preaînaltul spune:

„Ridică-ți fata ta spre Religia cea adevărată (îndreaptă-te cu toată ființa ta către religia monoteistă a islamului)! Această (religie) este firea (creată de) Allah (ea reprezintă religia care se potrivește cu natura omului și după care Allah l-a creat pe om și prin urmare împlinește fericirea și demnitatea lor), după care El i-a creat pe oameni. Nu există schimbare în creația lui Allah (nu poate nimeni să schimbe Religia lui Allah) (...)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:30]

Profetul Mohammed (ﷺ) a spus:

„Fiecare copil se naște cu înclinația naturală de a I se supune lui Allah (fitrah), (adică, de a fi musulman), însă, mai apoi, părinții lui îl fac evreu, creștin sau zoroastrian (...)” (Al-Bukhari)

Chiar dacă oamenii s-au abătut de la această înclinație naturală, ei continuă să caute o forță superioară căreia să i se poată adresa atunci când au nevoie de ceva sau în momentele dificile. Avem ca exemplu comunitățile din trecut, care le-au atribuit rangul de divinitate stelelor, copacilor sau pietrelor. Însă, instinctul religios este prezent în toate ființele umane, fără excepție, deși unele îl neagă din încăpățănare și mândrie, în timp ce altele îl recunosc și sunt credincioase. Acest instinct se face simțit mai ales în timpul încercărilor. Atunci când omul este afectat de o boală sau de o nenorocire, își amintește în mod inconștient de Allah Cel Atotputernic și își ridică privirea către Cer, ceea ce înseamnă că acesta recunoaște

existența unei forțe puternice, capabile să îi ușureze suferința. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă-i atinge pe oameni un rău, atunci Îl cheamă ei pe Domnul lor, întorcându-se căiți către El. Apoi, după ce le dă să guste Îndurarea Sa (*scăpându-i de încercarea prin care trec*), iată-i pe o parte dintre ei cum Îi fac Domnului lor **asociați.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:33]

De asemenea, în timpul încercărilor și al necazurilor se poate vedea clar care este adevărul și este dovedită falsitatea idolilor adorați în locul lui Allah. În acele momente, suplicațiile Îi sunt adresate doar lui Allah, Adevăratul și Singurul Capabil să îndeparteze orice rău. Nobilul Coran subliniază realitatea acestui fapt spunând:

„Atunci când pe om îl lovește o nenorocire, el Ne cheamă pe Noi (*Îl invocă pe Allah pentru a-l izbăvi de ea*), de este el culcat pe o parte, așezat jos sau în picioare. Dar după ce l-am scăpat de nenorocire, el merge mai departe, ca și cum nici nu Ne-ar fi chemat pentru nenorocirea care l-a lovit. Așa le sunt împodobite celor nelegiuți, (*faptele*) pe care ei le-au săvârșit.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:12]

În același fel, atunci când omul este afectat de ceva ce urăște, găsește adăpost la acea forță invizibilă, a cărei prezență o simte instinctiv și pe care o consideră capabilă să îl salveze. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel care vă ajută să umblați pe uscat și pe mare. Dar când sunt ei în corăbii, mânate de vânturi prielnice, bucurându-se de ele, asupra lor se abate vânt năprasnic și se năpustesc peste ei talazuri din toate părțile și își închipuie că sunt ei cuprinși, atunci Îl cheamă ei (*numai*) pe Allah, cu credință în religia Lui: «De ne vei mântui de aceasta, vom fi noi printre cei recunoscători (*printre cei care*

Te adoră, socotindu-Te Unic!)»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:22]

Popoarele antice i-au adorat pe idoli în locul lui Allah Preaînaltul din cauza instinctului religios pe care El l-a plasat în toate ființele umane, deoarece în lipsa unei religii revelate și autentice, care să satisfacă dorința de servitute a omului, instinctul religios începe să caute o divinitate demnă de adorat. În acest fel, oamenii pierd Calea cea Dreaptă și iau drept divinități ființe create, asemeni lor. Allah Preaînaltul spune:

„Aceia pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă (sunt făpturi ca și voi, fără nicio putere). Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:194]

Aceste false divinități care pot fi pietre, copaci, stele, animale sau diferite reprezentatii sunt respinse de rațiune și de înclinația naturală a omului. Ceea ce este mai surprinzător este faptul că aceia care adoră aceste zeități sunt oameni educați și cultivați și că acestea au fost adoptate în țări foarte avansate în ceea ce privește informațiile științifice. Allah Preaînaltul spune:

„Ei cunosc ceea ce este văzut din viața aceasta, însă ei sunt neștiutori față de Viața de Apoi (ei cunosc lucrurile din această viață, dar nu știu lucrurile legate de Viața de Apoi!)” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:7]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Oamenii nu pot trăi fără religie. Religiozitatea este necesară, iar cei care nu Îl adoră în mod exclusiv pe Allah, cad imediat în formele cele mai infame ale adorării altor divinități în afară de Allah, în toate aspectele vieții lor.”

Prin urmare, oamenii cad pradă propriilor dorințe și capricii, moment în care își pierd natura umană și înclină către cea a animalelor. Nobilul Coran spune:

„Allah îi duce pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune în grădini pe sub care curg râuri, în vreme ce aceia care nu cred se vor bucura (în această lume) și vor mânca așa cum mănâncă dobitoacele (prin dobitoace se au în vedere ovinele, caprinele, bovinele și cămilele) și Focul le va fi lor sălaş (adăpost și locuință după moarte).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 47:12]

Nu există pierdere mai mare pentru om decât cea a naturii umane, dar aceasta este, fără îndoială, consecința inevitabilă a refuzului de a Îl adora doar pe Allah Preaînaltul, fără parteneri, și a urmării propriilor dorințe și capricii. Apoi, el cade pradă diferitelor forme de servitute față de alte creații, precum cea față de lideri sau președinți, care impun niște legi inventate de ei înșiși și care nu au alt scop decât prezervarea propriilor interese. Acești lideri pot fi persoane, o castă sau un grup etnic dominant. Putem observa cu ușurință toate acestea în orice regim de inspirație umană, care nu provine de la Allah Preaînaltul și nu respectă Legile Lui.

Acestea ne fac să fim conștienți de importanța adorării exclusive a lui Allah, fără parteneri, și a religiei care ajută la prezervarea vieții, a onoarei și a averii persoanelor lipsite de protecție. Acest aspect poate implica legislația, obiceiurile și practicile sau credința.

Dovezi raționale cu privire la Unicitatea lui Allah

O navă se scufundă dacă este condusă de doi căpitani, o companie este sortită eșecului atunci când este condusă de doi directori, iar o afacere este condamnată la faliment atunci când

sunt doi cei care trebuie să ia decizii, pentru că fiecare dintre ei caută să domine și să conducă.

Ce putem spune atunci despre acest vast Univers, care s-ar ruina dacă doar un singur atom dintre atomii săi nu s-ar afla în locul corespunzător? Existența unui asociat alături de Allah ar duce la rivalitate, ceea ce ar conduce în mod inevitabil la dezordine. Allah Preaînaltul spune:

„Dacă s-ar afla în ele (în Cer și pe Pământ) alți dumnezei în afară de Allah, amândouă ar fi stricate (ar fi fost stricată ordinea lor și ar fi distruse din pricina neînțelegerilor). Mărire lui Allah, Stăpânul Tronului, care este mai presus decât ceea ce spun ei (despre existența unor asociați ai Săi, în Cer sau pe Pământ).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:22]

Stă în natura asociațiilor și a partenerilor să rivalizeze pentru a prevala, deoarece fiecare dintre ei vrea să fie cel care ia deciziile. Această rivalitate corupe activitatea asociațiilor și conduce la eșec. Allah Preaînaltul spune:

„Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El. (Dacă ar fi fost mai multe divinități), fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți. Mărire lui Allah, Care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei (mințind în mod evident)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:91]

Un alt exemplu de rivalitate apare în lupta dintre conducătorii din această lume, fiecare dorind înfrângerea celuilalt pentru a rămâne singur la conducere. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Dacă ar fi alături de El și alți zei - așa după cum pretind - ar fi căutat ei o cale către Stăpânul Tronului!»” [Traducerea sensurilor Nobilului

Coran, 17:42]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Allah spune: «Allah nu Și-a luat niciun copil și nu este nicio divinitate alături de El (...))» Apoi, El oferă dovezi care invalidează pretențiile lor și demonstrează că politeismul este ridicol și imposibil, deoarece: «(Dacă ar fi fost mai multe divinități), fiecare divinitate s-ar fi dus împreună cu ceea ce a creat...» Fiecare ar governa atunci asupra celor pe care le-a creat după propriile legi și fiecare parte a Universului sau fiecare specie de creaturi ar fi supusă unor legi specifice și nu celor universale. Allah spune apoi: «(...) și unii dintre ei ar fi încercat să fie deasupra celorlalți (...))» Acest lucru arată că acest Univers nu poate dăinui decât dacă se supune acelorași legi și este guvernat de o singură divinitate, iar în Universul nostru fiecare element este în armonie cu restul, fără a exista nicio dezordine sau dezechilibru, pentru că a fost creat de Un Singur Creator și se supune acelorași legi. «Mărire lui Allah, Care este mai presus de tot ceea ce vorbesc ei!» ”

Adorarea în islam

Islamul este religia tuturor Profeților și a Mesagerilor lui Allah (Pacea fie asupra lor!), iar acesta înseamnă supunere totală doar în fața lui Allah Preaînaltul și ascultarea exclusivă doar a Lui, precum și respingerea politeismului. Adorarea lui Allah reprezintă cel mai nobil și înalt rang, pentru că aceasta reprezintă măsura libertății tale; supunerea ta față de El reprezentând forța și mulțumirea pentru că El este Domnul tău. În funcție de nivelul tău de recunoștință față de Allah, vei obține serenitatea, pacea și liniștea ta. Mai mult decât atât, prin intermediul adorării, Allah Preaînaltul i-a onorat pe toți

Mesagerii și Trimișii Săi, începând cu Adam și Noe și continuând până la încheietorul lor, Pecetea tuturor Profetilor, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Cuvântul Nostru (*Făgăduința Noastră veșnică făcută lor*) a fost rostit mai înainte față de Robii Noștri cei trimiși (*Profeții și Mesagerii*), ~ Că ei vor fi cei victorioși ~ Și că oștenii Noștri (*Trimișii noștri și cei care au crezut împreună cu ei*) vor fi cei biruitori.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:171-173]

În plus, adorarea doar a lui Allah, fără parteneri, este legea tuturor Mesagerilor, care nu au fost trimiși decât pentru a o pune în practică, după cum spune Allah Preaînaltul adresându-se Profetului Mohammed (□):

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care ți-am revelat-o ție și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Isus (*v-a orânduit vouă religia pe care a prescris-o tuturor Profetilor, de la Adam până la Mohammed*): «Întemeiați religia și nu vă despărțiți întru ea!» Li se pare prea mare politeiștilor aceea la care tu îi chemi (*religia monoteistă*). Allah îi alege (*pentru aceasta*) pe aceia pe care El voiește și îi călăuzește către El pe aceia care se căiesc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:13]

Importanța extremă a adorării este demonstrată, printre altele, de faptul că Profetul (□) a rămas treisprezece ani în Mecca după începutul Revelației Divine, pentru a-i invita pe oameni să fie robii lui Allah Unicul și să își corecteze crezul greșit care i-a condus la adorarea idolilor. Profetul (□) mergea la locurile lor de întâlnire și le spunea:

„(...) O, oameni, mărturisiți că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah dacă vreți să fiți victorioși! (...)” (Ibn Hibban, clasificat drept *sahih* de către

Al-Albani în *Biografia Profetului*)

Acest lucru indică faptul că adorarea doar a lui Allah este baza și stâlpul pe care se sprijină doctrina și legile religiei, iar fără ea, toate legile, regulile și faptele bune ar fi în zadar, după cum spune Allah Preaînaltul adresându-se Profetului Mohammed(□):

„Vi s-a revelat ție și acelor de dinaintea ta: «De Îi vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre aceia care pierd. ~ Deci, adoră-L tu pe Allah și fii dintre cei care sunt recunoscători!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:65-66]

Aceasta a fost calea urmată de către Profet (□) și companiile săi (Allah să fie mulțumit de ei!), pe care i-a trimis să propovăduiască și să răspândească religia lui Allah. El (□) le-a poruncit ca principalul scop al misiunii lor să fie acela de a Îl adora doar pe Allah Singur. El (□) i-a spus lui Mu‘adh ibn Jabal (Allah să fie mulțumit de el!), în momentul în care l-a trimis în Yemen:

„Vei merge la oamenii Scripturii, iar atunci când vei ajunge la ei, invită-i să mărturisească faptul că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul Său. Dacă ei te ascultă în aceasta, atunci spune-le că Allah le-a poruncit cinci rugăciuni în fiecare zi și noapte. Dacă ei te ascultă în aceasta, atunci spune-le că Allah a făcut obligatorie pentru ei plata *zakāt*-ului (caritatea anuală obligatorie), care va fi luat de la cei bogați dintre ei și va fi dat celor săraci dintre ei. Dacă ei te ascultă în aceasta, atunci fii cu băgare de seamă și nu lua de la ei ceea ce au mai bun (drept *zakāh*). Ai teamă de blestemul unei persoane asuprite, pentru că nu există niciun paravan între suplicația sa și Allah.” (Al-Bukhari)

Allah Preaînaltul ne poruncește să Îl adorăm doar pe El și să ne liberăm de toate formele de servitute față de oricine altcineva în afară de El, fapt care ne va determina să Îl adorăm în cel mai bun mod cu putință. El ne-a oferit cele mai bune prescripții legate de această viață și de Viața de Apoi, mult mai bune decât cele făcute de niște ființe umane pentru alte ființe umane. Datorită acestei libertăți, omul își purifică relația cu el însuși, după cum spune Allah Preaînaltul:

„O, voi cei care credeți! Temeți-vă de Allah și fiți cu cei iubitori de adevăr!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:119]

De asemenea, omul își purifică în acest fel relația cu restul societății. Profetul Mohammed (□) a spus:

„Să vă spun cine este un credincios adevărat? Acela căruia alții îi încredințează averile și viețile lor. Un musulman este cel de ale cărui mâini și limbă ceilalți sunt în siguranță. Un adevărat *mujahid* (un luptător pe Calea lui Allah) este cel care se străduiește să asculte de Poruncile lui Allah și un *muhajir* (emigrant) este acela care abandonează păcatele.” (Ibn Hibban, clasificat *sahih* de către Al-Albani)

În plus, adorarea doar a lui Allah Preaînaltul, cu poruncile și interdicțiile pe care aceasta le implică, restrânge dorințele distructive ale ființelor umane și aceasta la mai multe niveluri:

✓ **La nivel uman.** Allah Preaînaltul spune: **„O, voi cei care credeți! Să nu rătăciți un neam de alt neam, care s-ar putea să fie mai bun decât el, nici femeile (să nu rătăciți) de alte femei, care s-ar putea să fie mai bune decât ele! Nu vă ocărăți și nu vă batjocoriți cu porecle unii pe alții. Ce rău este numele urât și rușinos, după credință (nu mai este permis să fie calificați cu epitete urâte cei care au adoptat credința)! Iar cei care nu se căiesc (pentru că au**

*râs de alții sau i-au ponegrit), aceia sunt nelegiuți. ~ O, voi cei care credeți! Feriți-vă cu strășnicie de bănuiele, căci unele bănuiele sunt păcat (bănuielile și gândurile rele despre cineva, fără dovezi)! Nu vă spionați și nu vă ponegriți unii pe alții! Oare voiește vreunul dintre voi să mănânce carnea fratelui său mort (ponegrirea cuiva a fost asemuită cu mănucarea cărnii unui frate, lucru respins de firea omenească)? (Nu!) Voi ați urât aceasta! Și fiți cu frică de Allah, fiindcă Allah este *Tawwāb* (Primitorul de căință), *Rahīm* (Prea Îndurător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:11-12]*

✓ **La nivel social.** Allah Preaînaltul spune: „Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat (apropiat prin vecinătate sau prin înrudire) și cu vecinul străin (îndepărtate, de care nu te leagă relații de rudenie), cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte (robii aflați în stăpânirea voastră), căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:36]

✓ **La nivel ecologic.** Allah Preaînaltul spune: „Nu faceți stricăciune pe Pământ, după buna lui întocmire (după ce Allah l-a creat și l-a rânduit astfel încât să fie potrivit pentru toate făpturile sale), ci chemați-L pe El întru frică și nădejde (cu frică față de Pedepsa Lui și cu nădejde în Răsplata Lui), căci Îndurarea lui Allah este aproape de aceia care săvârșesc bine.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:56]

✓ **La nivel politic.** Allah Preaînaltul spune: „Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (necredincioșii) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei și nici nu v-au alungat din

casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei dreți (cei care se poartă cu dreptate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 60:8]

✓ **La nivel economic.** Allah Preaînaltul spune: **„Nu vă luați unii altora averile pe nedrept și nu-i ademeniți cu ele pe judecători, ca să mâncați o parte din averile oamenilor pe nedrept și cu bună știință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:188]**

Atunci când facem uz de rațiunea noastră, iar nu de sentimente, ne putem convinge că adorarea lui Allah aduce un echilibru în viața ființei umane, pentru că aceasta invită la protejarea acestei lumi, fapt care îi garantează existența și continuitatea. Astfel, adorarea condamnă tot ceea ce ar putea duce la distrugerea individului, a societății sau a Pământului și a resurselor sale. Mai mult decât atât, ea invită la predicarea celor mai bune maniere, după cum a spus Mesagerul lui Allah (□):

„Cu adevărat, am fost trimis pentru a perfecționa bunul caracter.” (Al-Bukhari, Ahmad și Al-Hakim)

De asemenea, adorarea lui Allah îndeamnă la răspândirea dragostei, milei, păcii, dreptății, purității, loialității, onestității, binefacerii față de aproape, de orfan și de sărac, față de călător și de cel nevoiaș și a bunătații față de părinți, precum și la menținerea legăturilor de familie, a indulgenței și la a dori binele celorlalți etc. Beneficiile sale nu se limitează doar la acestea, chiar și tratamentul bun față de animale fiind considerată o formă de adorare a lui Allah Preaînaltul, fapt demonstrat de un *hadith* în care Profetul (□) a spus:

„(...) Este o răsplată pentru orice lucru bun pe care îl faceți oricărei ființe vii.” (Al-Bukhari)

În plus, adorarea lui Allah invită oamenii să stea departe de orice fel de imoralitate și interzice tot ceea ce încurajează răspândirea infracțiunilor în societate, precum nedreptatea,

furtul, minciuna, înșelăciunea, cămătăria, maltratarea părinților, crima, mâncarea averii orfanului, adulterul, homosexualitatea, mărturia falsă, nerespectarea promisiunilor și a înțelegerilor, ruperea legăturilor de familie, mita, lipsa de principii, mândria, bârfa, răspândirea de zvonuri, calomnia etc. Toate aceste fapte detestabile conduc la coruperea societății pe măsură ce se răspândesc, subminându-i unitatea și siguranța. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Veniți să vă citesc ceea ce Domnul vostru v-a oprit (cu adevărat): să nu-I asociați Lui nimic; să fiți buni cu părinții; să nu-i omorâți pe copiii voștri de teama sărăciei (aluzie, în primul rând, la îngroparea fetelor nou-născute în Arabia păgână), căci Noi vă vom da cele de trai atât vouă cât și lor; nu vă apropiați de cele rușinoase, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse (în inimă, așa cum sunt invidia, intențiile rele etc.); nu ucideți sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept (în situațiile bine-stabilite de Allah)!» Acestea vi le-a poruncit (Allah); poate că voi veți pricepe! ~ «Și să nu vă apropiați de averea orfanului, decât cu ceea ce ați putea s-o faceți și mai bună (adică să o sporiiți), până când el nu ajunge la maturitate (și atunci lăsați-l pe el să și-o chivernisească); și împliniți măsurarea și cântărirea cu dreptate (fiți drepți atât când primiți, cât și când dați ceva, iar greșelile neintenționate sunt iertate)! Căci Noi nu impunem unui suflet decât atât cât poate el. Iar când spuneți (ceva) (atunci când judecați între oameni sau faceți mărturie), fiți drepți, chiar când este vorba de o rudă apropiată și țineți-vă legământul față de Allah!» Acestea vi le-a poruncit (Allah), poate că voi vă aduceți aminte!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:151-152]

Aceste valori sunt cele care au fost puse în practică de către Profet (ﷺ) chiar și față de cei care l-au maltratat, l-au

expulzat din casa lui și au complotat pentru a îl asasina, pe care el (□) i-a iertat.

În plus, Profetul (□) le-a arătat companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) că blândețea este calea de urmat în momentul în care aceștia i-au cerut să invoce blestemul asupra politeiștilor care i-au persecutat, i-au scos din casele lor și s-au aliat împotriva lor. Răspunsul lui (□) a fost:

„(...) Nu am fost trimis să invoc blesteme, ci am fost trimis ca o îndurare.” (Muslim)

Prin urmare, în islam, adorarea nu se limitează doar la acte precum rugăciunea, caritatea anuală obligatorie, postul și altele asemenea, ci aceasta înseamnă și supunerea în fața lui Allah și ascultarea Lui, îndeplinind ceea ce El a poruncit și oprindu-se de la ceea ce El a interzis. Toate tipurile de adorare trebuie îndreptate doar către El, Unicul, pentru că El este Cel care deține perfecțiunea absolută și este Liber de orice imperfecțiune. El spune despre Sine:

„(...) Nu este nimic asemenea cu El. El este *As-Samī‘* (Cel Care aude toate), *Al-Basīr* (Atoatevăzătorul).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:11]

Putem constata că există acțiuni care sunt incompatibile cu adorarea lui Allah Preaînaltul și care fac din om robul altcuiva în afară de Allah. Astfel, el încetează să mai fie musulman, chiar dacă pretinde contrariul. Câteva exemple de astfel de acțiuni sunt vrăjitoria, ghicitul sau cultul mormintelor, al copacilor și al pietrelor, prosternarea înaintea lor, formularea de jurăminte sau oferirea de cadouri celor morți, cu credința că aceia care ocupă mormintele venerate sunt sfinți care au puterea de a ajuta sau de a aduce vreun prejudiciu în acest Univers. Ei nu știu că, dacă acești sfinți i-ar fi putut ajuta pe alții, atunci ei s-ar fi ajutat mai întâi pe ei înșiși.

În mod similar, există alte comportamente care

subminează adorarea lui Allah, îi alterează puritatea și pune în pericol religia musulmanului, precum a purta inele sau amulete cu convingerea că îndepărtează relele, sau a purta talismane pentru a se proteja de deochi. Profetul (ﷺ) i-a avertizat cu asprime pe practicanții unor astfel de lucruri spunându-le:

„(...) Cu adevărat, cei dinaintea voastră au luat mormintele Profetilor drept loc de rugăciune. Nu luați mormintele drept loc de rugăciune, pentru că eu vă interzic aceasta.” (Muslim)

Mai mult decât atât, Profetul (ﷺ) le-a poruncit companionilor săi (Allah să fie mulțumit de ei!) să-i recunoască poziția, dar fără să îl glorifice sau să îl divinizeze, de teama ca nu cumva comunitatea sa să cadă în aceeași capcană în care au picat comunitățile anterioare. El (ﷺ) a spus:

„Nu exagerați în lăudarea mea la fel cum creștinii au făcut cu Isus, fiul Mariei, deoarece eu nu sunt decât un rob al lui Allah; așadar, spuneți-mi: «Robul și Mesagerul lui Allah.»” (Al-Bukhari)

Sheikh ‘Abd Allah Aba Butayn (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Religia per ansamblu înseamnă adorare. Așadar, atunci când omul știe ce anume implică mărturisirea că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah, că numai Allah Singur trebuie să fie adorat și ce anume înseamnă cu adevărat adorarea, el devine conștient de faptul că a dedica o parte din adorare altor divinități în afară de Allah este același lucru cu a adora altă divinitate, chiar dacă refuză să o numească divinitate. Nu este numele cel care determină natura unui lucru și nici statutul său juridic. Astfel, atunci când companionul ‘Adi ibn Hatim, care era creștin înainte să se convertească, a auzit versetul în care Allah spune: «Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca domni în

locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit (în Cartea lor) să nu adore decât un Singur Dumnezeu, în afara căruia nu este (alt) Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:31], *i-a spus Profetului (□): «O, Mesager al lui Allah, ei nu îi adoră.» Mesagerul lui Allah (□) a spus: «Ba da. Aceștia (rabinii și călugării) au declarat lucrurile permise drept nepermise și lucrurile nepermise drept permise, iar ei (evreii și creștinii) i-au urmat. Acesta este felul în care i-au adorat.»*” (Al-Bukhari, At-Tirmidhi în *Sunan* și At-Tabarani în *Al-Ma’jma Al-Kabir*, clasificat *sahih* de către Al-Albani)”

Dacă ar exista ființe capabile să ajute sau să prejudicieze în orice fel, Mesagerii și Profetii lui Allah (Pacea fie asupra lor) s-ar număra printre acestea, însă numai Allah Cel Atotputernic are această putere. Trimisul lui Allah (□) s-a dezis de a avea puterea de a evita un pericol sau de a atrage un beneficiu pentru el însuși. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Eu nu stăpânesc niciun folos pentru mine și nicio stricăciune, în afară de ceea ce voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:188]

El (□) a negat, de asemenea, că ar avea orice putere sau energie capabilă să alunge un rău sau să aducă beneficii pentru alte persoane. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Cu adevărat, Îl invoc numai pe Domnul meu (Allah, Cel fără parteneri) și nu-I fac Lui niciun asociat!» ~ Spune (o, Mohammed): «Nu stă în puterea mea să vă fac vreun rău (nici să previn orice rău pe care Allah vi l-a prescris vouă), nici să vă călăuzesc pe Calea cea Dreaptă!» ~ Spune (o, Mohammed): «Nimeni nu mă poate

proteja pe mine de Pedepsa lui Allah (dacă ar fi să nu mă supun Lui) și nici nu pot găsi adăpost decât la El!»
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 72:20-22]

Ce cuvinte frumoase a folosit Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) atunci când a spus:

„A dedica un aspect al religiei, cum ar fi credința, altcuiva în afară de Allah înseamnă a deveni o victimă eternă a iluziilor, a legendelor și a miturilor. Adorarea idolilor preislamici este o formă de iluzie în care oamenii obișnuiți cred. Această deviere conduce apoi la a le cere ceea ce își doresc și la a le oferi ofrande, ca urmare a unei denaturări și a unui crez invalid. Mai mult decât atât, oamenii trăiesc cu frică de diferite divinități imaginare, de preoții lor, de vrăjitori care tranzacționează cu djinnii și demonii, de învățați și sfinți care dețin cheile misterelor etc. Există încă unele mituri care continuă să le inspire oamenilor teroare, atașament și speranță, determinându-i să își risipească astfel în zadar puterea și energia crezând în aceste practici absurde.”

Adorarea lui Allah ajută la eliminarea instinctului animalic și conduce spre înclinația naturală a omului, pe care Allah a stabilit-o. Astfel, Pământul se dezvoltă bine și Universul cu tot ceea ce conține este protejat de orice fel de abuz, ale cărui consecințe încep, din păcate, să fie vizibile, ca, spre exemplu, gaura din stratul de ozon, efectul de seră și alte fenomene cauzate de lăcomia oamenilor.

Mai mult decât atât, distanțarea de adorarea lui Allah conduce la comiterea de numeroase fapte josnice în numele libertății, la încălcarea drepturilor în numele civilizației, la jefuirea unor oameni în numele comerțului liber și la înrobirea altora în numele legilor civile. În plus, putem observa în societate apariția unui sistem de caste și a discriminării, iar politeismul și idolatria s-au răspândit la rândul lor. Allah Preaînaltul spune în Nobilul Coran:

„Stricăciunea s-a arătat pe uscat și pe mare (s-au înmulțit și s-au răspândit relele pe toată fața Pământului), din pricina a ceea ce săvârșesc mâinile oamenilor (păcatele lor), pentru ca (Allah) să-i facă pe ei să guste o parte din ceea ce ei au făcut. Poate că ei se vor întoarce!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:41]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Adorarea lui Allah îl eliberează pe om de idolatrie și pune capăt adorării robilor făcută de către alți robi pentru a face loc adorării lui Allah Singur. Astfel, ființa umană își găsește demnitatea și adevărata sa libertate, beneficii pe care nu le poate găsi în niciun alt sistem în afară de cel islamic. Într-adevăr, toate celelalte sisteme includ o formă sau alta de adorare a unor robi făcută de către alți robi, fie că este vorba de credință, ritualuri, legi sau altele. Toate acestea se încadrează în definiția adorării și toate sunt la fel de grave, pentru că implică supunerea față de altcineva în afară de Allah, într-un aspect sau altul al vieții.

În lumea civilizată, adorarea altcuiva în afară de Allah se manifestă printr-o viață anarhică, în care cei puternici îi strivesc pe cei slabi, cei bogați îi umilesc pe cei săraci și unde omul așteaptă orice ocazie sau greșeală făcută de alții pentru a obține un câștig material, chiar și în detrimentul fericirii sau a vieții unei alte persoane. Acest lucru nu este ciudat, deoarece legile și sistemele de inspirație umană nu îi protejează pe cei naivi. Însă, adorarea lui Allah nu permite să fie încălcate drepturile nimănui, nici măcar cele ale celor naivi, slabi sau invalizi. Mai mult decât atât, aceste categorii de persoane sunt cele care merită cel mai mult ca onoarea să le fie prezervată, ca bunurile să le fie protejate și drepturile să le fie respectate. Cei care arată milă, vor găsi Milă la Allah, Cel Preamilostiv, iar adorarea lui Allah îi învață pe musulmani să fie milostivi cu creaturile, pentru ca Acela care se află în

Ceruri să fie Milostiv cu ei.”

Islamul a fost prima religie care a invitat la eliberarea sclavilor și a făcut din aceasta o modalitate de ispășire pentru numeroase păcate, încurajând la ajutorarea celor care doresc să-și cumpere libertatea. Allah Preaînaltul spune în acest sens:

„(...) Cu aceia dintre cei pe care îi stăpânesc mâinile voastre drepte (robii voștri) care caută un contract (de eliberare din sclavie) încheiați voi acest contract (îndemn adresat stăpânilor de a-i elibera pe robii lor în schimbul unei sume de bani pe care aceștia o vor achita într-o anume perioadă de timp), dacă voi știți că ei sunt buni, și dăruiți-le lor din bunurile lui Allah pe care El vi le-a dat vouă! (...)”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:33]

În mod similar, islamul a venit pentru a elibera inimile oamenilor de servitutea și dependența față de oricine altcineva în afară de Allah Preaînaltul. Astfel, el îi protejează de mituri, vrăjitori, ghicitori și uzurpatori, insuflându-le certitudinea că binele și răul sunt în Mâinile lui Allah; ceea ce El dorește se întâmplă, iar ceea ce El nu dorește nu se întâmplă, iar toate ființele umane se află la Dispoziția și sub Porunca Sa. Allah Preaînaltul spune:

„Nicio nenorocire nu lovește (pe cineva) decât cu Îngăduința lui Allah (Hotărârea și Qadar – Predestinarea Divină) și oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima (în acceptarea Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă, a fost deja scris pentru el de către Allah). Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:11]

Musulmanii se află la diferite niveluri în ceea ce privește adorarea lui Allah Preaînaltul, deoarece sunt ființe umane, care pot fi uneori depășite de dorințele și impulsurile sufletelor lor. Acestea nu sunt îngeri sau ființe infailibile. Ibn Al-Qayyim

(Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Printre particularitățile adorării divinității se află dragostea și smerenia absolută. Când aceste două fundamente sunt prezente, adorarea este perfectă, iar diferitele niveluri de adorare apar în conformitate cu nivelurile acestor două fundamente. Acela care își dedică dragostea, smerenia și supunerea altcuiva în afară de Allah, nu Îi recunoaște dreptul și atunci nicio legislație nu îl poate face să se întoarcă la Calea cea Dreaptă. O altă particularitate a adorării divinității este că Aceasta are dreptul ca omul să se prosterneze numai în fața Ei și oricine se prosternează în fața oricui altcuiva în afară de Ea, I-a atribuit o creatură drept partener, la fel cum încrederea totală și căința în fața oricui altcuiva în afară de Allah sunt considerate a fi o atribuire de parteneri lui Allah.”

Relația directă dintre rob și Domnul său

Adorarea lui Allah Preaînaltul înalță sufletul și îl eliberează de servitutea față de oricine altcineva în afară de El. Prin intermediul ei, oamenii au o relație directă cu Creatorul lor, Preaînaltul și Preaslăvitul, pentru că aceasta nu recunoaște niciun fel de intermediar între ei și El. Ușa ei este întotdeauna deschisă: se poate intra în orice moment, din orice loc și în orice situație. În plus, nu este supravegheată de paznici care permit doar intrarea celor pe care doresc ei. Așadar, grăbiți-vă spre ușa Lui, pentru a-I încredința nevoile voastre, pentru a-I transmite plângerile voastre, pentru a cere ajutorul Lui și pentru a-I cere orice, pentru că Binecuvântările Sale sunt nelimitate. Allah Preaînaltul spune:

„Și dacă te vor întreba robii Mei despre Mine, (spune-le) Eu sunt aproape, răspund rugii celor care Mă cheamă, atunci când Mă cheamă, dar și ei să-Mi răspundă și să creadă în Mine. Poate că ei vor fi bine călăuziți!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:186]

Astfel, indiferent de cât de multe păcate ai comis și cât de nedrept ai fost cu tine însuși, nu trebuie să-I ceri iertare lui Allah printr-un intermediar. Relația ta cu El este directă și I te poți adresa cu sinceritate ori de câte ori simți nevoia. Allah Preaînaltul spune:

„Acela care săvârșește un rău sau este nedrept cu sine însuși, iar apoi se roagă lui Allah de iertare, acela Îl va afla pe Allah *Ghafūr* (Prea Iertător), *Rahīm* (Prea Îndurător).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:110]

De asemenea, nu contează cât de multe sunt nevoile și dorințele tale, Allah Preaînaltul este mulțumit de suplicațiile și cererile tale, după cum reiese din versetul în care spune:

„Chemați-L pe Domnul vostru cu umilință și într-ascuns! El nu-i iubește pe cei nelegiuți!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:55]

Comorile lui Allah sunt inepuizabile, la fel cum sunt și Binecuvântările Sale; și nimeni nu poate împiedica Binecuvântările Sale, tot la fel cum nimeni nu poate împiedica Darurile Sale. Allah Preaînaltul spune într-un *hadith Qudsi*:

„O, robii Mei! Mi-am interzis nedreptatea Mie Însumi și v-am interzis-o și vouă, așa că nu vă asupriți unii pe alții! O, robii Mei, cu toții sunteți predispuși la a comite greșeli cu excepția celor pe care îi călăuzesc pe Calea cea Dreaptă! De aceea, căutați Călăuzirea cea corectă la Mine astfel încât să vă călăuzesc pe Calea cea Dreaptă! O, robii Mei, cu toții sunteți flămânzi (în nevoie) cu excepția celor pe care îi hrănesc! De aceea, cereți mâncare de la Mine astfel încât să

vă dau (mâncare)! O, robii Mei, cu toții sunteți goi (în nevoie de haine) cu excepția celor cărora eu le ofer cele necesare pentru a se îmbrăca! De aceea, cereți haine de la Mine astfel încât să vă îmbrac! O, robii Mei, voi comiteți păcate zi și noapte, iar Eu sunt acolo pentru a vă ierta păcatele! De aceea, cereți iertare de la Mine astfel încât să vă acord iertarea! O, robii Mei, voi nu Îmi puteți face niciun rău, la fel cum nu Îmi puteți face niciun bine! O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi, sau toată rasa umană și cea a *djinn*-ilor, ar fi evlavioși asemeni celei mai evlavioase inimi a unui singur om dintre voi, acest lucru nu Mi-ar spori Puterea în niciun fel. O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi, sau toată rasa umană și cea a *djinn*-ilor, ar fi răi asemeni celei mai rele inimi a unui singur om dintre voi, acest lucru nu ar cauza pierderea Puterii Mele. O, robii Mei, dacă primul dintre voi și ultimul dintre voi, sau toată rasa umană și cea a *djinn*-ilor s-ar ridica și ar cere ceva de la Mine, iar Eu le-aș da tuturor ceea ce au cerut, acest lucru nu ar scădea din ceea ce am nici măcar cât cantitatea de apă din ocean care scade dacă este înmuiat în el un ac. O, robii Mei, Eu iau în considerare numai faptele voastre și apoi vă răsplătesc în funcție de natura acestora. Astfel, cel ce va găsi bine (în Ziua Judecății) să Îl preamărească pe Allah, iar cel ce va găsi rău, să nu învinovățească pentru aceasta pe nimeni altcineva în afară de el însuși.” (Muslim)

În plus, o Divinitate vrednică de adorare nu are nevoie de intermediari între ea și slujitorii ei, pentru că știe cel mai bine care este situația lor, aude cuvintele lor și știe atât ceea ce rostesc cu voce tare, cât și ceea ce țin ascuns. Mai mult decât atât, numărul mare de cereri și plângeri nu o afectează, în ciuda diversității de limbi și a multitudinii de cereri. Vedem, în plus, că nu are nevoie ca vreuna dintre creaturile Sale să îi transmită nevoile unor alte creaturi ale Sale. Allah Preaînaltul spune:

„Și Domnul vostru zice: «Chemați-Mă și Eu vă voi răspunde! Aceia care din prea multă trufie refuză să Mă adore vor intra în Gheena umiliți.»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:60]

Aceasta este învățătura transmisă de Allah Preaînțeleptul robilor Săi, pentru ca aceștia să ia aminte la „tâlharii” care doresc să intervină între ei și El. Allah Preaînaltul spune:

„Lui Allah I se cuvine credință curată. Iar aceia care și-au luat ocrotitor (din dragoste sau pentru a le mijloci apropierea de Allah) în locul Lui (zicând): «Noi nu-i adorăm pe ei decât pentru ca ei să ne apropie de Allah.», Allah va judeca între ei în cele în care ei nu se înțeleg. Allah nu-l călăuzește pe cel care este mincinos și nemulțumitor (și nu-l conduce pe el către izbăvire).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:3]

Consecințele adorării altcuiva în afară de Allah

Toate relele cu care se confruntă societatea umană, atât cea primitivă, cât și cea modernă, fie că e vorba de orice formă de nedreptate socială, destrămarea familiei, faptele josnice, dependența de droguri, corupția, crizele economice și politice, fie că este vorba de războaie și toate formele de distrugerii, au ca principal motiv distanțarea de adorarea lui Allah, care are la bază poruncirea tuturor formelor de bine și interzicerea tuturor formelor de rău. Allah Preaînaltul spune:

„Și dacă adevărul s-ar potrivi cu poftele lor (ale necredincioșilor), s-ar fi stricat Cerurile și Pământul, precum și toți cei care se află în ele. Însă Noi le-am adus

pomenirea lor, dar ei de la pomenirea lor se întorc.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 23:71]

În plus, este bine de știut că îndeplinirea adorării lui Allah Preaînaltul este o chestiune relativă: cu cât mai mult persoanele dintr-o societate se îndepărtează de adorarea lui Allah, cu atât mai mult ele se afundă în imoralitate și vicii și cu cât Îl adoră mai mult pe Allah, cu atât sunt ele înnobilate și binecuvântate, la fel și societatea din care acestea fac parte. Allah Preaînaltul spune:

„El (Allah) i-a zis (lui Adam, după ce a primit căința sa):
«Coborâți amândoi din el (din Paradis)! Vă veți fi toți
dușmani unul altuia (voi, oamenii, între voi sau, într-o altă
interpretare, oamenii și Iblis, cel care ispitește la comiterea de
fapte rele)! Apoi, dacă va mai veni la voi o călăuzire din
partea Mea (o Carte și un Profet), acela care va urma Calea
Mea cea Dreaptă nu va rătăci și nu va fi nefericit (nici în
această viață, nici în Viața de Apoi). ~ Însă acela care se va
îndepărta de la Pomenirea Mea (de la Mesajul Meu) va avea
parte de o viață grea și în Ziua Învierii îl vom aduce pe el
orb la adunare. ~ El va zice: «Doamne, de ce m-ai adus pe
mine orb, la adunare, după ce mai înainte am fost eu bine-
văzător (în viața lumească)?» [Traducerea sensurilor
Nobilului Coran, 20:123-125]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Se pare că aceia care neagă un aspect al religiei lui Allah, permițând unora dintre ei să guverneze după alte legi decât cele ale Sale, au ghinionul de a cădea în adorarea altcuiva în afară de El. Această formă de adorare face să dispară umanitatea, demnitatea și libertatea lor, indiferent care este forma regimului care îi guvernează, chiar dacă ei cred că unele dintre aceste sisteme le păstrează umanitatea, libertatea și demnitatea. Europa s-a îndepărtat de Allah atunci când a încercat să se îndepărteze de Biserică, din cauza felului tiranic

și nedrept în care aceasta a tratat poporul în numele unei religii false. Ea s-a răzvrătit și împotriva lui Allah în timp ce s-a răzvrătit împotriva Bisericii, care distrusese toate valorile umane, sub influența puterii sale despotice.

Mai târziu, oamenii au crezut că un sistem individualist precum democrația le va asigura umanitatea, libertatea și demnitatea, îndeplinind interesele lor. Și-au pus toate speranțele în libertățile și garanțiile asigurate de constituțiile de inspirație umană, adunările parlamentare, libertatea presei, garanțiile juridice și legislative, deciziile majorității productive etc.

Care a fost consecința? Ascensiunea capitalismului a început să nedreptățească toate aceste garanții și le-a redus la nivelul de sloganuri și iluzii, ceea ce a făcut ca majoritatea oamenilor să fie pusă sub dominația unei minorități care, prin bogăția ei, a putut să controleze Parlamentele, să voteze Constituțiile, să se bucure de libertatea presei și de toate garanțiile pe care oamenii au crezut că le dobândiseră și care i-au făcut să creadă că își vor păstra umanitatea, demnitatea și libertatea, în mod independent față de Allah.

Dezamăgiți, unii s-au desprins de sistemele individualiste, în care capitalul și lupta de clasă dominau totul, și au optat pentru sistemele colectiviste, introducând sistemele socialiste. Și-au abandonat atunci soarta clasei sărace! S-au eliberat din supunerea față de deținătorii de capital și companii pentru a se pune sub dominația statului, care deține bogăție și mai multă putere, lucru care i-a pus într-o situație și mai dificilă. Cu toate acestea, în orice situație și orice regim în care oamenii se supun unor alți oameni, aceștia plătesc un preț mare, cu proprietatea sau viața lor, diverșilor stăpâni pe care ei înșiși i-au ales să le fie stăpâni.”

Primii pași către adevărata adorare

Primii pași către adevărata adorare a lui Allah Preaînaltul sunt reprezentați de a nu-I asocia nimic în ceea ce privește Esența, Numele și Atributele sau Poruncile și Interdicțiile Sale, astfel încât întreaga ta viață să se desfășoare în conformitate cu Voia lui Allah, deoarece adorarea se bazează pe iubire, supunere și ascultare. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Într-adevăr, rugăciunea mea, actele mele de devoțiune, viața mea și moartea mea Îi aparțin lui Allah, Stăpânul lumilor!»» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:162]

Dacă oricare dintre aceste condiții lipsește, adorarea lui Allah nu este completă. Allah Preaînaltul spune:

„Dar sunt printre oameni (și unii) care Îi fac în afară de Allah semeni (dintre idoli sau dintre căpeteniile sale) pe care îi iubesc asemenea iubirii pentru Allah. Dar cei care cred sunt mai stăruitori în iubirea pentru Allah. Și dacă ar vedea cei care sunt nelegiuți, când văd chinurile (în Ziua de Apoi), că puterea este a lui Allah toată și că Allah este aspru în Osânda Lui!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:165]

Aceasta este firea naturală pe care Allah a inculcat-o în toate creaturile Sale. Acestea Îl slăvesc, Îi aduc laudă și I se supun în mod instinctiv, conform Cuvintelor Sale:

„Îl preamăresc cele șapte Ceruri și Pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-I aducă laude, însă voi nu pricepeți

preamărirea lor. Dar El este *Halīm* (Îngăduitor), *Ghafūr* (Prea Iertător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:44]

Aceste creaturi I se supun Lui în mod deliberat sau constrânse, fapt demonstrat de Cuvintele lui Allah, Care spune:

„Înainte de Allah se prosternează (toți aceia) care sunt în Ceruri și pe Pământ, cu voie și fără voie (toată firea se prosternează în fața lui Allah, până și umbrele lucrurilor, dreptcredinciosul făcând-o de bunăvoie, iar necredinciosul constrâns), și la fel și umbrele lor dimineța și la asfințit.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:15]

Este trist că, în afară de ființele umane, toate celelalte ființe respectă înclinația lor naturală și resping orice formă de politeism și de adorare a altcuiva în afară de Allah. Citiți ceea ce spune Allah Preaînaltul despre Solomon, fiul lui David (Pacea fie asupra lor!), un Profet căruia i-a dat o împărăție pe care nu a mai dat-o niciunei alte ființe și căruia i-a supus vântul și *djinnii*:

„Și lui Solomon (*i-am supus*) vântul, încât mersul lui de dimineță a fost cât o lună de zile și mersul lui de seară a fost cât o lună de zile. Și am făcut să curgă pentru el un izvor de aramă (*topită*). Și printre *djinni* erau (*unii*) care munceau dinaintea lui, cu Îngăduința Domnului său. Iar pe aceia dintre ei care se abăteau de la Porunca Noastră îi făceam Noi să guste chinul flăcărilor. ~ Îi lucrau ei lui ceea ce el voia: sanctuare (*temple*) și statui (*chipuri cioplite sau turnate din bronz și alte materiale, sau gravate, căci pe vremea lui Solomon și după legea lui reprezentarea chipurilor nu era interzisă*), vase (*pentru mâncat*) cât bazinele și oale care se așază bine. «Lucrați, voi, neam al lui David, (*după Legea lui Allah*), pentru a-I aduce mulțumire!» Dar putini dintre robii Mei sunt recunoscători.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:12-13]

Allah Preaînaltul i-a oferit, de asemenea, cunoașterea limbii animalelor și a păsărilor. El, Cel Atotputernic, spune:

„Și Solomon l-a moștenit pe David (în ceea ce privește știința și înțelepciunea, Profeția și împărăția) și a zis: «O, voi, oameni! Noi am fost învățați graiul păsărilor și ni s-a dat nouă din toate lucrurile. Acesta este harul cel limpede!»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:16]

Solomon (Pacea fie asupra sa!) își controla soldații și supușii, care călătoreau prin lume în toate direcțiile pentru a-i aduce vești. Allah Preaînaltul spune:

„Și au fost adunate la Solomon oștile sale de *djinni*, de oameni și de păsări și au fost ele aranjate în cete.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:17]

Într-o zi, el (Pacea fie asupra sa!) a vrut să se asigure de prezența pucezei, dar observând absența sa, și-a arătat dezaprobarea și a promis să o pedepsească, dacă aceasta nu ar fi avut un motiv întemeiat pentru a justifica fapta ei. Pupăza nu a întârziat să se întoarcă pentru a-i da o veste extrem de importantă și anume aceea că Regina din Saba’ și supușii ei Îi atribuiau parteneri lui Allah în adorare. Solomon (Pacea fie asupra sa!) nu putea accepta și nici aproba așa ceva. Allah Preaînaltul spune:

„Apoi a cercetat el păsările și a zis: «De ce nu văd eu pupăza? O fi ea dintre cei care sunt absenți? ~ O voi chinui cu aspră caznă sau o voi înjunghia! Doar dacă îmi va aduce ea dovadă deslușită (cu care să-și justifice absența)!» ~ Dar ea nu a rămas (absentă) prea mult și (s-a ivit), zicând: «Eu am aflat ceea ce tu nu știi! Îți aduc din Saba’ (regatul reginei celebre Bilqis, din Yemen, Arabia Saudită) o veste sigură: ~ Eu am aflat o femeie care împărățește peste ei. Și i s-au dat ei din toate lucrurile. Și are ea un tron minunat. ~ Am aflat-o prosternându-se împreună cu neamul ei dinaintea Soarelui,

în loc de Allah. Şeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la cale (de la calea credinței în Allah Cel Unic) și nu sunt ei bine călăuziți! ~ Oare nu voiesc ei să se prosterneze lui Allah care face să iasă la iveală cele ascunse în Ceruri și pe Pământ și care știe atât ceea ce țin ei ascuns cât și ceea ce mărturisesc ei?» ~ Allah! Nu există altă divinitate în afară de El, Stăpânul Tronului cel măreț!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:20-26]

Mesajul universal al Unicității lui Allah (At-Tawhīd)

Adorarea doar a lui Allah, Unicul, și sinceritatea în adorarea Sa sunt Mesajele predicate de toți Profetii și Mesagerii lui Allah (Pacea fie asupra lor!), de la Adam și până la Pecetea tuturor Profetilor, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!). Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: «Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:25]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Tawhīd al-Uluhiyyah (Unicitatea lui Allah în ceea ce privește divinitatea) și Tawhīd ar-Rububiyyah (Unicitatea lui Allah în ceea ce privește Stăpânirea) reprezintă motivele pentru care toți acești Mesageri au fost trimiși, pentru care aceștia au depus toate eforturile și pentru care au îndurat toate chinurile și suferințele. Acest lucru nu se datorează faptului că Allah ar avea nevoie de acest monoteism, dat fiind că El se poate lipsi de toate creaturile Sale, ci pentru că viața umană nu merită să fie

trăită și nu devine demnă de a fi calificată ca fiind umană decât prin acest monoteism, a cărui influență este nelimitată în toate aspectele sale.

Să vedem care este efectul monoteismului adevărat asupra ființei umane: asupra existenței sale, a dorințelor sale instinctive, a structurii și a reprezentării sale. Acest monoteism este global, se adresează tuturor componentelor entității umane, tuturor dorințelor, nevoilor și orientărilor sale și o direcționează către un singur Destinatar, Acela Căruia îi adresează toate cererile, în Care își pune toate speranțele și temerile, Acela de a Cărui furie se teme și pe a Cărui satisfacție o caută. Acest Unic Destinatar este Atotputernic, pentru că El a creat totul, Lui îi aparține totul și El dispune de tot.

De asemenea, acest monoteism îndrumă entitatea umană către o singură referință, de la care își ia reprezentările, ideile, valorile și principiile sale. În aceeași referință, ea găsește răspunsul la toate întrebările care ne vin în minte atunci când ne gândim la Univers, viață și oameni.

Prin urmare, entitatea umană unește sentimentele, comportamentul, reprezentarea și modul de a se supune în ceea ce privește dogma și metoda, viața și moartea, acțiunea și mișcarea, sănătatea și mijloacele de trai, viața de aici și cea de Apoi. Astfel, aceasta nu mai cunoaște dispersia și nu o mai apucă pe diferite căi.”

În ciuda faptului că Allah Preaînaltul i-a ales, onorat și iubit, Mesagerii (Pacea fie asupra lor!) au fost niște ființe umane care nu trebuie să fie adorate sau venerate în niciun fel. Allah Preaînaltul spune în legătură cu acest subiect:

„Nu se cuvine ca un om căruia Allah i-a dăruit Cartea, Cârmuirea și Profeția să spună apoi lumii: «Fiți adoratorii mei, și nu ai lui Allah.», ci (se cuvine să spună): «Fiți supuși Domnului, pentru că voi ați învățat (pe alții) Cartea și ați

iscodit-o.» ~ Și el (*Isus*) nu vă va putea porunci să-i luați pe îngeri și pe Profeți drept domni. Oare ar putea să vă poruncească necredința după ce ați fost supuși (*ai lui Allah, musulmani*)?!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:79-80]

Noe (Pacea fie asupra sa!) a fost primul Mesager trimis după Adam (Pacea fie asupra lor!) și a trăit în mijlocul poporului său timp de 950 de ani, perioadă în care a recurs la toate mijloacele pentru a predica invitația și avertizarea, atât în mod secret, cât și public, cu scopul de a aduce poporul său la monoteism și la adorarea doar a lui Allah, după ce politeismul s-a răspândit printre ei. Allah Preaînaltul spune:

„Noi l-am trimis pe Noe la neamul său, căruia i-a zis: «O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui! Eu mă tem pentru voi de chinul unei Zile cumplite (*Ziua Judecății*).»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:59]

Apoi, de fiecare dată când oamenii au deviat de la adevărata adorare a lui Allah Preaînaltul, El le-a trimis Mesageri și Profeți (Pacea fie asupra lor!) pentru a le reînnoi religia și pentru a-i aduce înapoi la Calea cea Dreaptă, singura care îi poate salva de Focul Iadului. Allah Preaînaltul spune:

„Noi am trimis la fiecare comunitate un Trimis (*ca să le zică*): «Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de *Taghut* (*oricine este adorat în afară de Allah*)!» Pe unii dintre ei i-a călăuzit Allah, însă altora le-a fost hărăzită rătăcirea. Purcedeți prin lume și vedeți care a fost sfârșitul celor care i-au socotit mincinoși (*pe Trimișii Noștri*)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:36]

Avraam, părintele Profeților (Pacea fie asupra lor!), văzând că oamenii lui au căzut în politeism, a discutat cu ei despre divinitățile pe care aceștia le adorau în afară de Allah și

le-a prezentat suficiente argumente raționale pentru a-i convinge în legătură cu falsitatea credinței lor. Allah Preaînaltul spune:

„(Adu-ți aminte când) Avraam i-a zis lui ‘Azar, tatăl său: «Tu iei idolii drept zei? Eu te văd împreună cu neamul tău într-o rătăcire limpede!» ~ Și așa i-am arătat Noi lui Avraam împărăția Cerurilor și a Pământului, pentru ca el să fie dintre aceia care cred cu convingere. ~ Când noaptea l-a acoperit, a văzut el o planetă și a zis: «Acesta este Domnul meu!» Și când ea a asfințit, a zis el: «Eu nu-i iubesc pe cei care apun!» ~ Și când a văzut el Luna răsărind, a zis (nu din convingere, ci pentru a fi de acord cu neamul lui, pregătindu-se să dovedească netemeinicia spuselor lui): «Acesta este Domnul meu!» Dar când a apus, a zis el: «Dacă Domnul meu nu mă călăuzește, voi fi din neamul celor rătăciți (aluzie la rătăcirea neamului său care credea în aștri)!» ~ Și când a zărit el Soarele răsărind, a zis: «Acesta este Domnul meu! Acesta este mai mare!» Apoi, când a asfințit, a zis el: «O, neam al meu! Eu sunt nevinovat pentru tot ceea ce voi îi asociați (lui Allah)! ~ Ci eu îmi îndrept fața cu credință doar către Cel care a creat Cerurile și Pământul; și niciodată nu voi mai fi dintre cei care-I fac Lui asociați!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:74-79]

Iacob (Pacea fie asupra sa!), părintele fiilor lui Israel, s-a asigurat că doctrina monoteismului va continua și după ce el nu va mai fi. Astfel, când era pe moarte, el (Pacea fie asupra sa!) a găsit puterea de a-i sfătui pe fiii săi, chiar dacă în această situație este greu ca cineva să se gândească la altceva în afară de el însuși. Allah Preaînaltul spune:

„Sau ați fost voi martori când a venit moartea la Iacob, atunci când el i-a întrebat pe fiii lui: «Pe cine veți adora voi după moartea mea?» Și i-au răspuns ei: «Voim să

Îl adorăm pe Domnul tău și pe Domnul părinților tăi, Avraam, Ismail și Isaac, pe Domnul Cel Unic. Noi numai Lui îi vom fi supuși (*musulmani*)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:133]

Atunci când Iosif (Pacea fie asupra sa!) era întemnițat, severitatea și greutatea vieții în închisoare, amărăciunea despărțirii și durerea nedreptății nu l-au făcut să uite să predice Mesajul Unicității lui Allah colegilor săi prizonieri și să îi invite să Îl adore doar pe El, Unicul. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Oare domnii risipiți sunt mai buni sau Allah *Al-Wāhid* (Unicul, Singurul), *Al-Qahhār* (Stăpânul Atotputernic)? ~ Nu adorați afară de El (Allah) decât niște nume pe care le-ați născocit voi și părinții voștri și căroră Allah nu le-a pogorât nici o dovadă! Judecata nu este decât la Allah! El v-a poruncit să nu-L adorați decât pe El! Aceasta este religia cea dreaptă, însă cei mai mulți oameni nu știu.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 12:39-40]

Când neamul lui Moise, Profetul lui Allah (Pacea fie asupra sa!), a văzut un popor care se închina la idoli, i-a cerut acestuia să le facă o divinitate identică pentru a o adora. Moise (Pacea fie asupra sa!) le-a arătat atunci adevărul în legătură cu acești idoli pe care poporul lui își dorea să îi adore în locul lui Allah:

„Și i-am făcut Noi pe fiii lui Israel să treacă Marea (*Marea Roșie, în care s-au înecat dușmanii lor*). Și au venit ei la un neam care se închina unor idoli. Atunci i-au zis ei: «O, Moise! Fă-ne nouă un zeu (*un idol*), așa cum au și ei zei!» Dar el le-a răspuns: «Voi sunteți un neam de neștiutori (*cu privire la măreția Puterii Divine, pe care nu o are decât Allah cel Unic*)! ~ Cele în care petrec aceștia (*adoratorii acelor idoli*) pierdute sunt și în deșert este ceea ce fac ei (*adorarea idolilor*)!» ~ A (mai) zis el: «Să vă caut vouă o altă divinitate

în afara lui Allah, care v-a pus pe voi mai presus de toate lumile (lumile din vremea lor)?»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:138-140]

După Moise, Isus, fiul Mariei (Pacea fie asupra lor!), a fost trimis la fiii lui Israel pentru a-i aduce înapoi la Calea cea Dreaptă în momentul în care aceștia au rătăcit, au abandonat Legea lui Moise (Pacea fie asupra sa!) și I-au atribuit parteneri lui Allah în adorare. Allah Preaînaltul spune:

„Necredincioși sunt aceia care spun: «Dumnezeu e Mesia, fiul Mariei!» Dar a zis Mesia: «O, fii ai lui Israel, adorați-L pe Allah, Domnul meu și Domnul vostru!» Pe cel care așază lângă Allah pe altcineva, Allah îl va opri de la Rai, iar adăpostul lui va fi Focul și cei nelegiuți nu vor afla ajutor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:72]

În ceea ce-l privește pe Mohammed, Pecetea tuturor Profetilor și Mesagerilor (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor!), el a fost trimis printre oamenii care au neglijat religia lui Avraam (Pacea fie asupra sa!), monoteismul pur și simplu de practicat (*al-Hanifiyyatu-s-samhah*), și au început să adore copacii și pietrele. Profetul Mohammed (ﷺ) și-a petrecut unsprezece ani din viață predicând în adunările și locurile lor de întâlnire, spunându-le:

„(...) O, oameni, mărturisiți că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah dacă vreți să fiți victorioși! (...)” (Ibn Hibban, clasificat drept *sahih* de către Al-Albani în *Biografia Profetului*)

Acesta a fost Mesajul tuturor Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!): adorarea doar a lui Allah, Unicul, și acestea sunt cuvintele cu care ei și-au început discursurile în fața popoarelor lor:

„O, neam al meu! Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți (altă) divinitate demnă de adorare în afară de El!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:50]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„Realitatea este că, dacă adevărata adorare ar fi constat din a efectua ritualuri religioase, aceasta nu ar fi meritat toată succesiunea nobilă de Mesageri și Mesaje și nici toate aceste eforturi istovitoare ale Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!) sau torturile și chinurile îndurate de predicatori și credincioși de-a lungul istoriei. Toate aceste sacrificii enorme sunt mai degrabă justificate de dorința de a elibera toate ființele umane din servitutea față de robi și de a le aduce la servitutea doar față de Allah Singur în toate chestiunile, în toate situațiile și în toate aspectele vieții lor, atât cea lumească, cât și cea de Apoi.”

Începutul politeismului (shirk)

Inițial, oamenii au practicat monoteismul, religia firii înnăscute a omului, încă de pe vremea lui Adam (Pacea fie asupra sa!), iar politeismul nu a apărut pe Pământ până în timpul lui Noe (Pacea fie asupra sa!), când a venit ca urmare a venerării excesive a oamenilor evlavioși și dreptcredincioși. Într-adevăr, oamenii din timpul lui Noe (Pacea fie asupra sa!) au început să ridice statui în memoria unor astfel de oameni, pentru a îi menține vii în memoria lor. Odată cu trecerea timpului, alte generații au apărut, iar șoptele lui Șeytan le-au făcut să creadă că strămoșii lor nu au ridicat acești idoli decât pentru a obține binecuvântarea lor, fapt pentru care au început să îi adore. Allah Preaînaltul spune:

„Și au spus ei (oamenilor): «Nu-i părăsiți niciodată pe zeii voștri și nici nu-i părăsiți pe Wadd, pe Suwa‘, pe Yaguth, pe Ya‘uq, pe Nasr (acestea au fost numele idolilor la

care obișnuiau ei să se închine în loc de Allah, iar ele provin de la oameni drepecți, cãrora, dupã ce au murit, neamul lor le-au fãurit imagini în statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea fatã de Allah, însã, cu timpul oamenii au început sã se închine la aceste statuete)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:23]

Ibn ‘Abbas Allah sã fie mulțumit de el!), cunoscut sub numele de marele cãrturar al comunitãții și interpretul Coranului, a spus cu privire la acest verset:

„(...) Numele (idolilor) aparțin oamenilor pioși dintre oamenii lui Noe, iar atunci când aceștia au murit, Șeitan (Satana) i-a inspirat pe oamenii sãi (sã pregãteascã și sã plaseze idioli în locurile în care aceștia obișnuiau sã stea și sã îi cheme pe aceștia dupã numele lor). Oamenii au fãcut întocmai, însã numai dupã ce acești oameni pioși (care i-au inițiat pe ei) au murit. Astfel, originea idolilor a devenit incertã, iar oamenii au început sã îi adore.” (Al-Bukhari)

Mai mult decãt atãt, existența politeismului în lume, indiferent de diversitatea divinitãților adorate, este o dovadã care aratã în mod indiscutabil nevoia umanã de a adora o divinitate. Oamenii au practicat inițial monoteismul, dar timpul care s-a scurs de la trimiterea Profeților și a Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!) a înlesnit activitatea lui Șeitan, care le-a înfrumusețat toate cãile care conduceau cãtre asocierea de parteneri lui Allah în adorare. Politeismul adoptã diferite forme, printre care și urmãtoarele:

✧ adorarea oamenilor evlavioși și dreptcredincioși, așã cum a fãcut poporul lui Noe (Pacea fie asupra sa!), despre care Allah Preaînaltul spune: **„Și au spus ei (oamenilor): «Nu-i pãrãșiți niciodatã pe zeii voștri și nici nu-i pãrãșiți pe Wadd, pe Suwa’, pe Yaguth, pe Ya’uq, pe Nasr (acestea au fost numele idolilor la care obișnuiau ei sã se închine în loc de Allah, iar ele provin de la oameni drepecți, cãrora, dupã ce au murit,**

neamul lor le-au făurit imagini în statuete, pentru a încuraja oamenii la supunerea față de Allah, însă, cu timpul oamenii au început să se închine la aceste statuete)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 71:23]

✧adorarea pietrelor, a copacilor, a statuilor și a idolilor, așa cum a făcut poporul lui Avraam (Pacea fie asupra sa!), care se ocupa cu sculptarea lemnului sau a pietrei, considerând apoi produsul finit a fi ceva demn de adorare. Allah Preaînaltul ne arată discursul lui Avraam (Pacea fie asupra sa!), care s-a opus practicii poporului său: **„Și el (Avraam) le-a zis: «Adorați voi ceea ce ciopliți, ~ În vreme ce Allah v-a creat pe voi, precum și ceea ce faceți voi?»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:95-96]

✧adorarea stelelelor, a Soarelui, a Lunii și a altor astre cerești, așa cum a făcut neamul Reginei din Saba’, din timpul domniei Profetului Solomon (Pacea fie asupra sa!), fapt deconspirat de către pupăză după cum am arătat anterior. Aceasta i-a spus: **„Am aflat-o prosternându-se împreună cu neamul ei dinaintea Soarelui, în loc de Allah. Șeitan le-a împodobit faptele lor și i-a abătut pe ei de la Cale (calea credinței în Allah Cel Unic) și nu sunt ei bine călăuziți!”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:24]

✧adorarea unei ființe umane, așa cum au făcut oamenii lui Faraon. Allah Preaînaltul spune: **„Faraon a zis: «O, dregători ai mei! Eu nu știu altă divinitate pentru voi, afară de mine! O, Haman! Arde pentru mine lut și înalță-mi mie un turn! Poate astfel voi ajunge eu la Domnul lui Moise, pe care eu îl socotesc dintre mincinoși!»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:38]

✧adorarea animalelor, așa cum au făcut oamenii lui Moise (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune: **„Și le-a scos (le-a modelat) lor un vițel - un corp (neînsuflețit) cu muget - și ei au zis: «Acesta este Domnul vostru și Domnul lui Moise,**

însă el l-a uitat.» ~ Oare n-au văzut ei că el nu le răspundea cu nici o vorbă și că el nu avea putere să le facă lor un rău sau să le fie spre folos? ~ Și le zisesse și Aaron mai înainte (de revenirea lui Moise la ei): «O, neam al meu! Voi ați fost numai ispitiți prin aceasta (ați rătăcit, adorându-l pe acesta)! Însă Domnul vostru cu adevărat este Preamilostiv. Așadar, urmați-mă și ascultați de porunca mea (în ceea ce privește adorarea lui Allah și respingerea vițelului)!» ~ Dar ei au răspuns: «Vom rămâne adoratori ai lui până ce se va întoarce Moise la noi.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:88-91]

✧adorarea Profetilor și a Mesagerilor (Pacea fie asupra lor!), așa cum au făcut cei care s-au rătăcit dintre evrei și creștini. Allah Preaînaltul spune: „**Judeii zic: «Uzayr este fiul lui Dumnezeu!», iar creștinii zic: «Mesia este fiul lui Dumnezeu!» Acestea sunt cuvintele lor, (rostite) cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale aceluia care nu au crezut de dinaintea lor - Allah să-i nimicească (să-i blesteme)! Cum (se înșală ei), îndepărtându-se (de Adevăr)!»** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:30]

✧adorarea copacilor, așa cum a făcut poporul lui Șu‘aib (Pacea fie asupra sa!). Allah Preaînaltul spune: „**Locuitorii din Ayka i-au socotit mincinoși pe trimiși, ~ Când le-a zis lor Șu‘aib: «Oare nu aveți voi frică (de Allah)? ~ Eu sunt pentru voi un Trimis vrednic de încredere. ~ Așadar, fiți cu frică de Allah și dați-mi ascultare!»**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:176-179]

✧adorarea pietrelor, a copacilor, a statuilor și a idolilor, așa cum au făcut politeiștii arabi. Allah Preaînaltul spune: „**Ați văzut voi pe Al-Lat și pe Al-Uzza ~ Și pe alta, pe Manat, cea de a treia? ~ Oare voi aveți băiat și El are copilă? ~ Aceasta este, așadar, o împărțire nedreaptă! ~ Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a**

trimis asupra lor nici o putere. Ei nu urmează decât bănuiala și ceea ce poftesc sufletele, în vreme ce de la Domnul lor le-a venit călăuzirea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 53:19-23]

Astfel, punctul de plecare al depărtării tuturor comunităților anterioare de monoteism și căderea lor în politeism a fost adorarea celor evlavioși dintre ei și adoptarea statuiilor și a reprezentărilor făcute în onoarea lor pentru a perpetua memoria lor și a le aduce omagiu pentru viața lor virtuoașă. Profetul (ﷺ) le-a explicat lui Umm Habibah și Umm Salamah (Allah să fie mulțumit de ele!), atunci când ele au descris o Biserică numită Mariyah, pe care au văzut-o în Abisinia și în care au remarcat prezența de imagini reprezentate:

„Atunci când o persoană pioasă dintre ei (din grupurile celor credincioși) moare, ei construiesc un loc de adorare pe mormântul său, pe care îl decorează cu asemenea imagini. Ei vor fi cele mai rele creaturi în fața lui Allah în Ziua Judecării.” (Muslim)

Motivele din spatele adorării altcuiva în afară de Allah

Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, ne-a explicat în mod clar că ne dobândim știința și cunoașterea prin intermediul auzului, văzului și al rațiunii. Datorită acestora, omul devine conștient de ceea ce se întâmplă în jurul său în acest Univers. Allah Preaînaltul spune:

„Allah v-a scos pe voi din pântecul mamelor voastre, fără ca voi să aveți știre de ceva, și v-a dat vouă auzul și

văzul și inimile (*adică mințile, căci inima era sediul rațiunii la vechii arabi*), **pentru ca voi să fiți recunoscători.**"

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:78]

Prin intermediul acestor organe, omul vede, aude și gândește și, dacă este rezonabil, datorită lor, el este, de asemenea, călăuzit către credința în Creator și în realitatea Existenței Sale. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Priviți (chibzuiți) la cele care sunt în Ceruri și pe Pământ (semnele existente în Ceruri și pe Pământ care dovedesc Unicitatea și Puterea Lui)!» Însă nici semnele și nici prevenitorii (Trimișii care au avertizat) nu sunt de ajuns pentru un neam (al celor) care nu cred!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:101]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a scris în legătură cu acest subiect:

„Dacă omul ar medita la crearea sa, la aspectul său, la simțurile, capacitățile și abilitățile care i-au fost date, ar găsi drumul spre Allah, datorită acestor minuni care dovedesc că El este Singurul Creator. Într-adevăr, nimeni altcineva în afară de Allah nu poate crea ceva asemănător cu acest Univers, dat fiind că până și cele mai mici elemente ale acestuia sunt inimitabile.

Cum funcționează auzul? Cum percepem și procesăm sunetele? Cum funcționează vederea? Cum sunt percepute lumina și formele? Ce este inima și cum este aceasta conștientă de ceea ce o înconjoară? Cum simte ea lucrurile, formele, sensurile, valorile și sentimentele? Simpla cunoaștere a naturii acestor simțuri, a acestor competențe și a modului lor de funcționare este suficientă pentru a considera acest lucru o descoperire miraculoasă. Ce putem spune atunci despre capacitatea de a le crea și a le asambla în această manieră armonioasă și atât de precisă, încât dacă o parte infimă ar lipsi, organele și-ar pierde funcția? Astfel, urechea nu ar putea

*percepe niciun sunet și ochiul nu ar putea percepe nicio lumină. Însă, Puterea Divină a făcut ca natura umană să se relaționeze cu lumea în care locuiește, prin intermediul căreia se stabilește comunicarea (dintre cele două). Cu toate acestea, omul nu se arată recunoscător pentru această binecuvântare sau, după cum spune Coranul: «(...) **numai puțini dintre voi sunteți recunoscători (...)**» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:10] Într-adevăr, recunoștința începe cu cunoașterea Celui care ne-a oferit această binecuvântare, cu slăvirea Lui prin intermediul Numelor și Atributelor Sale și cu adorarea doar a Lui, Unicul. El este Singura Ființă a Cărei creație mărturisește Unicitatea Lui.”*

Din această cauză, numeroase versete coranice se adresează oamenilor făcând apel la aceste simțuri și îi încurajează să gândească și să mediteze asupra capacităților care le-au fost acordate în plus față de restul creaturilor, fapt care conduce în mod clar la concluzia că omul nu s-a creat singur și că el nu este produsul unei întâmplări. Allah Preaînaltul spune:

„Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii? ~ Sau au creat ei Cerurile și Pământul? Nu, ei nu cred cu convingere!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 52:35-36]

Unele versete se adresează celor care își folosesc rațiunea pentru a ajunge la adevăr. Observând existența acestei lumi materiale, ei ajung la concluzia că Allah Cel Atotputernic a creat-o, pentru că ei știu că orice lucru creat are un creator, așa cum orice consecință are o cauză. Allah Preaînaltul spune:

„În facerea Cerurilor și a Pământului, în schimbarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mări cu ceea ce folosește oamenilor, în apa pogorâtă de Allah din Cer, cu care a înviat Pământul, după ce a fost mort, și a răspândit pe el vietățile, în schimbarea vânturilor și a nourilor supuși

dintre Cer și Pământ sunt cu adevărat semne pentru niște oameni care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:164]

Alte versete îi încurajează și le cer oamenilor să mediteze și să se gândească la Semnele lui Allah Cel Atotputernic clare și concrete existente în acest Univers. Allah Preaînaltul spune:

„Printre semnele Lui (printre dovezile puterii Lui) (este acela) că El v-a creat pe voi din țărână (este vorba despre Adam) și apoi iată-vă pe voi oameni care v-ați răspândit (pe Pământ). ~ Și printre Semnele Lui (este acela) că El v-a creat din voi înșivă soațe (din specia voastră), pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiesc. ~ Și printre Semnele Lui sunt crearea Cerurilor și a Pământului și deosebirea limbilor voastre și culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu. Și printre Semnele Lui sunt somnul vostru în timpul nopții și în timpul zilei și căutarea de către voi a Harului Său. Întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care aud. ~ Și printre Semnele Lui este (acela) că El vă arată vouă fulgerul, cu teamă (de trăsnet) și cu nădejde (în ploaie), și că pogoară apă din Cer, cu care învie pământul, după moartea lui. Întru aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care pricep. ~ Și printre semnele Lui este (acela) că Cerul și Pământul există prin porunca Sa (Cerul și Pământul sunt și rămân așa cum sunt prin voința Sa), iar dacă vă va chema pe voi cu o chemare (sunetul de trâmbiță), veți ieși voi din pământ (din mormintele voastre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:20-25]

Alte versete poruncesc folosirea vederii, pentru a observa ceea ce ne înconjoară. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Priviți (chibzuiți) la cele care

sunt în Ceruri și pe Pământ (*semnele existente în Ceruri și pe Pământ care dovedesc Unicitatea și Puterea Lui!*)!» **Însă nici semnele și nici prevenitorii** (*Trimișii care au avertizat*) **nu sunt de ajuns pentru un neam** (*al celor*) **care nu cred!**”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:101]

Există și alte versete care încurajează la a medita până la atingerea cunoașterii. Allah Preaînaltul spune:

„El a creat Cerurile fără stâlpi pe care voi să-i puteți vedea și a aruncat (*înfigând*) **în pământ munți trainici, pentru ca el să nu se clatine cu voi și a risipit pe el tot felul de vietăți. Și am coborât Noi din Cer ploaia și am făcut să crească pe el perechi de plante folositoare de tot felul. ~ «Aceasta** (*ceea ce a fost pomenit din Ceruri și de pe Pământ*) **este Înfăptuirea lui Allah! Arătați-mi mie ce au creat aceia pe care** (*i-ați luat*) **în locul Lui** (*făcându-I asociați lui Allah și adorându-I!*)!» **Însă cei nelegiuți sunt în rătăcire învederată.**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 31:10-11]

Alteori, versetele coranice ne poruncesc să ne folosim capacitatea de a auzi și de a tăcea, să ascultăm cu atenție la ceea ce ni se spune și să medităm cu privire la aceasta, după care să acceptăm în cele din urmă ceea ce este corect și să urmăm cea mai bună cale. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel care v-a făcut vouă noaptea să vă odihniți în ea și ziua ca să (*vă îngăduie să*) **vedeți. Iar în aceasta sunt semne pentru un neam care aude** (*care reflectează asupra celor pe care le aude*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:67]

Există, de asemenea, versete care ne poruncesc să tragem învățături din ceea ce ne înconjoară, din zona în care trăim și să beneficiem de resursele sale. Allah Preaînaltul spune:

„Aveți voi o pildă și la vite (*cămile, bovine, oi și capre*).

Noi vă dăm să beți din ceea ce se află în burțile lor, între murdărie (resturile de mâncare din burțile vitelor, rămase după procesul de asimilare a substanțelor nutritive) și sânge: un lapte curat (lipsit de culoarea sângelui și de mirosul murdăriei), ce place celor care-l beau.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:66]

„Și Noi trimitem vânturile mănoase și trimitem apă din cer pe care v-o dăm de băut, însă voi nu o puteți strânge.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:22]

„El a eliberat cele două mări (apa dulce și apa sărată) ca să se întâlnească, ~ Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece. ~ Așadar, pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 55:19-21]

„Iar pe Pământ sunt parcele învecinate și grădini de viță de vie, de grâne, de palmieri în tufe și câte unul de la o rădăcină, udate de la o singură apă (apă de ploaie sau apă de râu). Și le-am făcut Noi pe unele mai bune decât altele la mâncare (ele se deosebesc ca mărime, aspect, miros, gust etc., cu toate că sunt cultivate pe același pământ și udate cu aceeași apă). În acestea sunt semne pentru un neam (de oameni) care pricep.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:4]

Dar unde sunt oamenii rezonabili, care să învețe din lecțiile acestor versete? Acesta este motivul pentru care Allah Preaînaltul îi mustră în Nobilul Coran pe aceia care nu își folosesc simțul vederii, simțul auzului și rațiunea pentru a reflecta, a observa și a medita. El, Preaînțeleptul, i-a descris ca fiind surzi, muți și orbi, deoarece simțurile create de Allah îi călăuzește spre adevăr, dar ei nu le iau în considerare. Allah Preaînaltul spune:

„Noi am făcut pentru Gheena pe mulți dintre djinni și oameni (dintre cei necredincioși). Ei au inimi, dar nu pricep

cu ele; ei au ochi, dar nu văd cu ei; ei au urechi, dar nu aud cu ele (*ei nu se folosesc de simțurile cu care Allah i-a înzestrat pentru a se călăuzi*). **Aceștia sunt asemenea dobitoacelor, ba ei sunt chiar și mai rățăciți. Aceștia sunt nepăsători.”**
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:179]

În plus, Nobilul Coran ne arată principalele motive care au condus la adorarea altcuiva în afară de Allah Preaînaltul, pentru a avea grijă să nu comitem aceleași greșeli pe care le-au făcut alte națiuni. Printre aceste motive, se numără următoarele:

1. imitarea oarbă a strămoșilor și adoptarea ritualurilor și a tradițiilor lor, chiar dacă acestea nu sunt corecte și nici rațiunea, nici firea înnăscută nu le acceptă fără a le verifica, chestiona sau cerceta. Astfel, Allah Preaînaltul i-a muștrătat pe cei care se limitează să îi imite pe alții și nu depun niciun efort intelectual, fizic sau mental pentru a ajunge la adevăr. Allah Preaînaltul spune:

„Când li se spune: «Veniți la ceea ce a pogorât Allah și la Trimis!», ei zic: «Pentru noi sunt de ajuns cele cu care i-am găsit pe părinții noștri!» Dar dacă părinții lor nu știu nimic și nu erau călăuziți (pe calea cea bună)?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:104]

2. supunerea oarbă față de liderii religioși rățăciți, prin acceptarea cuvintelor și a gesturilor lor, fără a le verifica și fără a cere dovezi. Allah Preaînaltul spune:

„Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit (în Cartea lor) să nu adore decât Un Singur Dumnezeu, în afara căruia nu este (alt) Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:31]

Supunerea este obligatorie doar față de cei care au cunoștință și doar în chestiunile recomandate. Adevărul nu este

perceptut de mulți oameni, iar aceștia nu ar trebui să creadă un lucru decât dacă există dovezi și probe în acest sens. Allah Preaînaltul spune:

„De te-ai supune celor mai mulți de pe Pământ (dintre oameni), ei te-ar abate de la Calea lui Allah, căci ei nu urmează decât bănuielele (lor, cum că înaintașii lor au fost pe Calea Adevărului) și ei nu fac decât să născocescă minciuni.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:116]

3. ascultarea oarbă a liderilor, a conducătorilor și a oamenilor influenți, cu scopul de a-i flata și de a obține o parte din podoabele acestei lumi pe care aceștia le dețin, precum avere, animale sau pământ, sau din dorința de a avea acces la un post important de conducere. Allah Preaînaltul spune:

„Allah i-a blestemat pe necredincioși și le-a pregătit lor flăcările (pentru Viața de Apoi), ~ Veșnic vor sălășlui în ele și nu vor găsi ocrotitor și nici sprijinitor, ~ Iar în ziua când fetele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în foc (de către îngerii care-i chinuiesc), vor zice ei: «Vai nouă! De I-am fi dat noi ascultare lui Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!» ~ Și vor zice ei: «Domnul nostru, noi le-am dat ascultare stăpânilor noștri și mai marilor noștri (dintre necredincioși, care ne-au ispitit pe noi către necredință), însă ei ne-au rătăcit pe noi de la drum! ~ Domnul nostru, dă-le lor pedeapsă îndoită (în comparație pe cea care ne-ai dat-o nouă, pentru că ei au fost rătăciți și ne-au împins și pe noi în rătăcire) și blestemă-i pe ei cu mare blestem!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:64-68]

4. urmarea pasiunilor și a dorințelor sufletului, din cauza ispitelor lui Șeytan și a șoaptelor sale în interiorul inimilor oamenilor, înșelându-i prin intermediul propriilor idei și a înclinațiilor lor interioare, cu scopul de a își satisface propriile plăceri și dorințe, și prin distorsionarea dovezilor, cu scopul îndeplinirii capriciilor, fără ca omul să își folosească într-un

mod corespunzător rațiunea și conștiința. Allah Preaînaltul spune:

„Iar de nu-ți vor răspunde (aducând această Carte sau urmându-le pe cele două existente), să știi că ei urmează doar poftele lor! Și cine este mai rătăcit decât acela care urmează poftei sale fără o călăuzire de la Allah? Allah nu călăuzește neamul de nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:50]

5. mândria și vanitatea. Aici se încadrează cei care au recunoscut Semnele și Dovezile lui Allah existente în acest Univers și semnificațiile lor, dar pe care propria mândrie și vanitate îi împiedică să își declare credința în Acela care a creat aceste Semne. Situația lor este, astfel, comparabilă cu cea a lui Faraon, care a refuzat chemarea lui Moise (Pacea fie asupra sa!) atunci când acesta l-a invitat să Îl adore doar pe Allah, Unicul. El, Preaînaltul, spune:

„Faraon a întrebat: «Și ce este Stăpânul lumilor?» ~ (Moise) I-a răspuns: «Este Stăpânul Cerurilor și al Pământului și al celor care se află între ele, dacă voi ați putea să fiți convinși!» ~ (Faraon) Le-a zis celor din jurul său: «Voi nu auziți?» ~ (Moise) A continuat: «Stăpânul vostru și stăpânul părinților voștri cei dintâi!» ~ (Faraon) A zis: «Mesagerul care v-a fost trimis este nebun (întrucât el cheamă la credința în Allah Cel Unic, spre deosebire de părinții și de strămoșii noștri care au crezut în mai mulți zei)!» ~ Și (Moise) a adăugat: «Stăpânul Răsăritului și al Apusului și al celor care se află între acestea, dacă voi pricepeți!» ~ (Faraon) A zis: «Dacă tu iei un alt dumnezeu afară de mine, te voi pune printre cei întemnițați!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:23-29]

Această aroganță și această vanitate dispar, de obicei, atunci când persoana se află într-o situație dificilă, așa cum s-a întâmplat cu Faraon, când valurile mării i-au slăbit puterea, fapt

care i-a adus agonia morții. În această situație, natura lui s-a impus și l-a determinat să recunoască Existența lui Allah Preaînaltul, însă căința lui nu i-a mai fost de niciun folos. Allah Preaînaltul spune:

„Noi i-am trecut pe fiii lui Israel prin mare (am despărțit apele mării, încât ei să poată merge pe uscat, pentru a scăpa de Faraon și de neamul său). Și i-au urmărit pe ei Faraon și oștenii săi ca să-i prigonească și să-i nimicească. Iar când l-a ajuns pe el înecul (după ce Allah a adus apele mării la loc) a zis (Faraon, voind să fie mântuit de înec): «Eu cred că nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de Cel în care cred fiii lui Israel și eu sunt (acum) printre cei supuși (musulmani)!» ~ (Allah a zis): «Acum (crezi și te supui, pentru a scăpa de înec)?! După ce mai înainte tu te-ai răzvrătit și ai fost dintre stricători?! ~ Astăzi te mântuim Noi, cu trupul tău (salvăm trupul tău dar fără suflet), pentru ca să fii un semn (pildă) pentru cei (care vor veni) în urma ta (dintre neamurile de necredincioși)!» Însă mulți dintre oameni sunt nepăsători față de semnele Noastre (nu cugetă la ele și nu le iau drept pildă)!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:90-92]

Refuzul lor de a fi robi ai lui Allah poate rezulta, de asemenea, din încăpățânarea lor, care îi conduce la negarea Adevărului și la respingerea probelor care demonstrează Existența lui Allah. Astfel, ei se complac în păcatul și ignoranța lor. Allah Preaînaltul spune:

„Și le-au tăgăduit ei, cu nedreptate și îngâmfare, măcar că sufletele lor erau încredințate de ele. Și privește (o, Mohammed) care a fost sfârșitul celor care au semănat stricare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:14]

6. interesele personale. Aceste interese pot fi de natură socială, așa cum este menținerea unei influențe religioase sau politice asupra oamenilor pentru a-i manipula, sau de natură

financiară, precum banii strânși de la adepți de către păzitorii mausoleelor și ale mormintelor, precum și de către preoți și călugări. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Mulți dintre rabini și călugări mănâncă averile oamenilor pe nedrept și (îi) împiedică de la Calea lui Allah! Iar acelora, care strâng aur și argint (adună și teaurizează avere fără să achite caritatea anuală obligatorie) și nu le cheltuiesc pe Calea lui Allah, vestește-le osândă dureroasă.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:34]

7. opulența și prosperitatea care îi fac pe oameni să **Îl uite pe Creatorul lor**. S-ar putea chiar ca teama celor bogăți de a-și pierde statutul să fie principalul motiv care îi conduce către adorarea altcuiva în afară de Allah și aceasta pentru că adorarea lui Allah ar provoca mari pierderi în averile lor acumulate prin nedreptăți, precum deposedarea altora prin practici reprobabile, așa cum sunt camăta, monopolul, înșelăciunea, etc. Allah Preaînaltul spune:

„Și nu am trimis Noi niciun prevenitor în vreo cetate fără ca cei înstăriți din ea (cei care trăiesc în belșug și-i conduc pe ei către ceea ce este rău) să nu zică: «Noi nu credem în cele cu care ați fost trimiși!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:34]

8. **Ignoranța**. Aceasta este unul dintre dușmanii omenirii, care o poate face să se piardă în labirintul dezorientării. Omul devine docil ca un miel și ignoranța sa este folosită pentru a-l face să devină robul altcuiva în afară de Allah, ceea ce facilitează exploatarea lui. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Îmi porunciți, voi, neștiutorilor, să ador pe altcineva afară de Allah?»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:64]

9. **Inerția intelectuală**. Aceasta se manifestă prin faptul

că omul renunță să mai mediteze la semnele care îl înconjoară și nu mai recunoaște indicatorii care îl pot conduce la Calea cea Dreaptă, fapt care l-ar salva din ghearele pierzaniei și ale confuziei în care se află. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Singurii ce se tem de Allah sunt învățații dintre robii Săi. Dar Allah este ‘Azīz (Atotputernic, Omniscient), Ghafūr (Prea Iertător).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 35:28]

10. Colonialiștii, care se numără printre dușmanii omenirii și care sunt însetați de sânge și vor să înrobească oamenii prin răspândirea unei culturi bazate pe adorarea altora în afară de Allah Preaînaltul. Astfel, ei își materializează interesele, își ating ambițiile lor colonialiste și își realizează proiectele întunecând mințile oamenilor cu previziuni și presupuneri clericale, care îi țin departe de realitate și de ceea ce este important pentru ei, oferindu-le mituri și legende. Allah Preaînaltul spune:

„Au zis dregătorii din neamul lui Faraon: «Vrei să-î lași pe Moise și pe neamul lui să facă stricăciune în țară și să te părăsească pe tine și pe zeii tăi?» El (Faraon) a răspuns: «Îi vom măcelări pe fiii lor și le vom lăsa în viață pe femeile lor. Noi vom fi deasupra lor, biruitori!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:127]

Sayyid Qutb (Allah să aibă milă de el!) a spus:

„În vremea noastră, omenirea merge înapoi către epoca ignoranței, iar această înapoiere se manifestă în diverse moduri, printre care:

- ateismul și negarea Existenței lui Allah. Aceasta este o formă de ignoranță cu privire la credință și reprezentare, precum cea a comuniștilor.

- recunoașterea parțială a Existenței lui Allah și devierea

în ceea ce privește ritualurile de adorare, de urmare și de ascultare. Aceasta este o formă de ignoranță pe care o au în comun idolatrii, evreii și creștinii.

- recunoașterea deplină a Existenței lui Allah și îndeplinirea integrală a ritualurilor religioase, dar cu o deviere gravă în înțelegerea a ceea ce înseamnă mărturisirea că nu există nicio altă divinitate demnă de adorare în afară de Allah și că Mohammed este Mesagerul Său. Aceștia (care procedează în acest fel) sunt cei care Îi atribuie lui Allah parteneri în adorare atât în practicile religioase, cât și în ceea ce privește ascultarea și supunerea. Aceasta este o formă de ignoranță prezentă în rândul unor oameni care se definesc ca fiind musulmani și care cred că au intrat în cercul islamului doar pentru faptul că au rostit mărturisirea de credință și îndeplinesc ritualurile religioase. Însă ei nu înțeleg semnificația mărturisirii de credință și se supun altor creaturi în afară de Allah.”

Pericolul adorării altcuiva în afară de Allah

Toate păcatele și fărădelegile comise de ființele umane sunt iertate de către Allah Preaînaltul, cu Voia Sa. El, Preaînaltul, spune:

„Spune (o, Mohammed): «O, voi robii Mei, care ați întrecut măsura în defavoarea voastră (ați săvârșit păcate împotriva voastră, prin exagerările voastre), nu deznădăjduiți în privința Îndurării lui Allah!» Allah iartă toate păcatele (celor care se căiesc și cred; Allah iartă toate păcatele cu excepția politeismului) (...) [Traducerea sensurilor Nobilului

Coran, 39:53]

Allah iartă toate păcatele în afară de *shirk* (asocierea de parteneri lui Allah în adorare). Acesta este cel mai grav păcat pe care omul îl poate comite, iar Allah Cel Atotputernic nu îl iartă pe cel care îl practică. El Preaînaltul spune:

„Allah nu iartă să I se facă semeni, dar iartă orice, în afară de aceasta, celui care voiește El. Acela care îi face lui Allah semeni, acela s-a rătăcit departe!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:116]

Indiferent cât de multe păcate comite o persoană și cât de greu atârnă acestea în balanța (faptelor), atât timp cât aceasta nu comite *shirk*, ea Îl va găsi pe Allah Prea Iertător și Preamilostiv, după cum găsim într-un *hadith Qudsi*, în care El, Preaînaltul, spune:

„Cel care vine cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei și chiar mai multe decât atât (în ceea ce privește răsplata) și cel care vine cu o faptă rea va avea parte de una asemenea ei sau aceasta îi va fi iertată (...) iar celui care Mă întâlnește după ce a comis păcate cât pentru a umple Pământul, fără a Îmi asocia nimic în adorare, Îi voi ierta toate păcatele.” (Muslim)

Shirk-ul este un păcat de neiertat, care nu poate fi șters prin fapte bune, iar acestea nu pot mijloci pentru cel care l-a comis, indiferent de numărul lor. Allah Preaînaltul spune:

„Și vom veni la faptele pe care ei le-au făcut (și pe care le-au crezut fapte nobile, demne să le creeze o bună reputație) și le vom preschimba pe ele în țărână risipită.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:23]

Soarta celui care moare fără să se căiască este Focul Iadului cel etern, deoarece Allah Cel Atotputernic a făcut Paradisul interzis pentru el. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, cei care nu cred dintre oamenii Scripturii (evreii și creștinii care nu urmează nici învățăturile originale ale lui Moise și Isus și nici pe cele ale lui Mohammed) și politeiștii vor ajunge în Focul Iadului, în care vor locui pe vecie. Ei sunt cei mai răi dintre toate făpturile.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 98:6]

În întreaga lume, putem observa astăzi numeroase manifestări ale adorării altora în afară de Allah și, din păcate, oricât de incredibil ar putea părea, există mulți oameni dăruți cu înțelepciune care adoră alte divinități, creaturi asemeni lor, așa cum o fac creștinii, care pretind că Isus (Pacea fie asupra sa!) este fiul lui Allah Preaînaltul, sau evreii, care susțin același lucru despre Uzayr. Allah Preaînaltul spune:

„Iudeii zic: «Uzayr (numele arabizat al lui Ezra) este fiul lui Dumnezeu!», iar creștinii zic: «Mesia este fiul lui Dumnezeu!» Acestea sunt cuvintele lor, (rostite) cu gurile lor. Ei spun vorbe asemănătoare cu ale acelor care nu au crezut de dinaintea lor - Allah să-i nimicească (să-i blesteme)! Cum (se înșală ei), îndepărtându-se (de Adevăr)! ~ Ei îi iau pe rabinii lor și pe călugării lor, precum și pe Mesia, fiul Mariei, ca domni în locul lui Allah, în vreme ce li s-a poruncit (în Cartea lor) să nu adore decât Un Singur Dumnezeu, în afara căruia nu este (alt) Dumnezeu. Mărire Lui! El este deasupra celor pe care-i asociază Lui!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:30-31]

Alte persoane adoră și venerază copaci, pietre sau animale și, ceea ce este și mai grav decât atât, constatăm că mulți musulmani se fac vinovați de acest tip de *shirk*. Astfel, ei invocă morți care au fost credincioși sau Profeți, crezând că aceștia au puteri pe care numai Allah Cel Atotputernic le deține. Ei le cer ajutorul pentru a le rezolva problemele, pentru a le ușura greutățile, pentru a-i vindeca de boli și așa mai departe. Pentru aceasta, ei înconjoară mormintele lor, caută

binecuvântarea lor și le oferă sacrificii. Ei cred că oamenii îngropați în aceste morminte au puterea de a le face bine sau rău. Allah Preaînaltul spune:

„Și cine este mai rătăcit decât acela care invocă în locul lui Allah pe cineva care nu-i va răspunde lui până în Ziua Învierii, căci ei nu bagă în seamă chemarea acestora!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 46:5]

Prin urmare, este de înțeles de ce islamul interzice orice mijloc care ar putea conduce la adorarea altcuiva în afară de Allah Preaînaltul, așa cum sunt, spre exemplu, purtarea de talismane, amulete, sau inele metalice pe corp, sau atârnarea amuletelor pe un vas sau în casă, crezând că acestea pot îndepărta orice rău și atrage binele, sau credința că mișcarea stelelor și a planetelor influențează în vreun fel viața umană etc. Islamul interzice toate acestea cu scopul de a exclude orice posibilitate de *shirk* și a bloca orice cale care poate conduce la adorarea altcuiva în afară de Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Dacă tu îi întrebi cine a creat Cerurile și Pământul, ei vor răspunde: «Allah!» Spune (o, Mohammed): «Îi vedeți voi pe aceia pe care-i invocați, afară de Allah? Dacă Allah îmi voiește mie un rău, pot ei să risipească răul Lui? Sau dacă El îmi voiește o îndurare, pot ei să împiedice Îndurarea Lui?» Spune (o, Mohammed): «Allah îmi este de ajuns și în El se încred aceia care se încred!» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:38]

Adevărul despre ceea ce este adorat în afară de Allah

Tot ceea ce este adorat în locul lui Allah Preaînaltul și

deopotrivă cei care le adoră nu pot crea nici măcar o muscă sau un atom și chiar dacă ei conduc lumea sau fac tot ceea ce le face plăcere, ei nu pot atrage niciun beneficiu și nici să provoace vreun rău. Acest mod de a judeca este bazat pe o provocare ce rămâne valabilă până în Ziua Învierii. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi oameni! Vi s-a dat vouă o pildă, auziți-o: «Aceia pe care voi îi chemați în locul lui Allah (idolii) nu vor putea crea nici măcar o muscă, chiar de s-ar uni ei pentru aceasta! Iar dacă musca le răpește un lucru, ei nu-l vor putea lua înapoi! Slabi sunt și cel care cere (idolatrii) și cel de la care se cere (idolii)!»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:73]

În plus, nenumărate versete din Nobilul Coran clarifică adevărul cu privire la aceste false divinități și se adresează în numeroase ocazii adoratorilor lor, care își imaginează în mod fals că acestea le pot asigura victoria, viața, sănătatea și procrearea, fapt care îi determină să își pună întrebări și să își dea seama de rătăcirea și ignoranța în care se află.

Nu există termen de comparație între Creator și creație, între Creatorul Cel Atotputernic, Stăpân al tuturor lucrurilor și falsele și slabele divinități, care au la bază doar legende și mituri. Spre exemplu, în era preislamică, arabii care trăiau în Peninsula Arabică luau drept idol aproape orice, chiar și materialele abjecte. Unii dintre acești idoli erau confecționați din curmale, iar atunci când le era foame, idolatrii ajungeau să îi mănânce pe cei pe care îi adorau. Unul dintre companioni, Abu Raja al-Utaridi (Allah să fie mulțumit de el!), a relatat:

„Înainte de islam, obișnuiam să adorăm pietrele și atunci când găseam niște pietre cu un aspect mai bun, le aruncam pe primele și le luam pe ultimele. Însă, dacă nu aveam nicio piatră la dispoziție, adunam puțin pământ, după care aduceam o oaie, pe care o mulgeam deasupra acestuia, după care făceam *tawāf* în jurul lui (...)” (Al-

Bukhari)

Oamenii inteligenți și cu o sensibilitate aparte își conștientizează greșeala și își corectează credința atunci când află adevărul. Spre exemplu, înainte de acceptarea islamului, nobilul companion Rashid ibn ‘Abd Rabbihi As-Salmi (Allah să fie mulțumit de el!) a mers într-o zi, ca de obicei, să se închine idolului său, moment în care a văzut cum o vulpe îi urina pe cap. Surprins, Rashid (Allah să fie mulțumit de el) s-a oprit pentru a reflecta și pentru a analiza starea de neglijență a idolului, precum și duhoarea care venea de la acesta și starea de degradare în care l-a găsit. În acel moment, el a spus anumite versuri pline de batjocură la adresa idolului:

Un domn pe al cărui cap vulpile pot urina?

Acesta este, cu siguranță, un domn foarte josnic,

Căci dacă ar fi fost într-adevăr un domn, s-ar fi salvat.

Nu există niciun bine într-un domn care este atins de nenorociri.

Mă lepăd de toți idoli care există pe Pământ

și cred în Allah, Cel Care le cuprinde pe toate.²

Așa funcționează rațiunea și natura sănătoasă atunci când recunoaște adevărul. Mai mult decât atât, multe versete din Nobilul Coran i se adresează rațiunii sănătoase, îi poruncește să se gândească la adevărata natură a divinităților pe care le adoră în locul lui Allah Preaînaltul și o îndeamnă să se angajeze în

² Această istorisire a fost relatată de către Abu Naim As-Sueity în cartea sa „*Al-Khas’ās Al-Kabirah*”. Aceasta a fost citată, de asemenea, în „*Biografia Profetului (ﷺ)*” de Ibn Kathir. Însă, alte variante indică faptul că această povestire l-ar fi avut ca protagonist pe Abu Dharr Al-Ghifāri (Allah să fie mulțumit de el!), un alt companion al Profetului Mohammed (ﷺ).

căutarea adevărului, pentru a se elibera de ignoranță și iluzii și pentru a ajunge în lumea adevărului absolut, care este adorarea doar a lui Allah, Unicul.

Astfel, aceste versete poartă un dialog cu cei care adoră alte divinități în afară de Allah, arătându-le slăbiciunea acestora și incapacitatea lor de a fi utile chiar și pentru ele însele, să nu mai vorbim de a fi utile pentru cei care le adoră. Mai mult decât atât, aceste versete contestă numeroasele atribute acordate acestor divinități, care Îi aparțin doar lui Allah, Singurul demn de a fi adorat. În concluzie, adorarea unei divinități care nu are capacitatea de a face bine sau rău, de a da moarte sau viață sau de a reînvia este culmea ignoranței. Allah Preaînaltul spune:

„Îi asociază (Lui lucruri) ce nu creează nimic și care ele (însele) sunt create ~ Și care nu-i pot ajuta pe ei cu nimic și nici lor înșiși nu-și pot fi de ajutor? ~ Iar de-i chemați la Drumul cel Drept, ei nu vă urmează. Tot una este pentru voi de-i chemați ori de păstrați tăcere (căci acești idoli nu aud chemarea voastră)! ~ Aceia pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă (sunt făpturi ca și voi, fără nicio putere). Invocați-i, așadar și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul! ~ Au ei, oare, picioare cu care să meargă? Sau au ei mâini cu care să lovească? Sau au ei ochi cu care să vadă? Sau au ei urechi cu care să audă? Spune (o, Mohammed): «Chemați-i pe asociații voștri și apoi folosiți viclenia împotriva mea și nu-mi dați nici un răgaz!» ~ Ocrotitorul meu este Allah, Cel care a pogorât Cartea (Coranul) și El ia asupra Sa (ocrotirea) celor evlavioși (îi ajută și nu-i părăsește). ~ Aceia pe care îi chemați în locul Lui (adică idolii) nu vor putea să vă ajute și nici lor înșiși nu-și vor putea fi de ajutor. ~ Iar dacă-i chemi la Calea cea Dreaptă, ei nu aud. Îi vezi cum se uită la tine, ei însă nu văd.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:191-198]

Alte versete le poruncesc celor înzestrați cu o minte

sănătoasă să contemple și să reflecteze în mod analitic la Împărăția Cerurilor și a Pământului, precum și la creaturile pe care Allah Cel Atotputernic le-a creat. Toate aceste lucruri îi vor convinge de obligația de a-L adora pe Cel care a creat totul, fără a-I atribui parteneri în adorare. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Laudă lui Allah și pace asupra robilor Săi pe care i-a ales! Allah este mai bun sau ceea ce voi Îi asociați?» ~ Nu este El Cel care a creat Cerurile și Pământul și v-a pogorât vouă apă din Cer? Și cu ea Noi am făcut să răsară grădini minunate! (Altfel) nu v-ar fi fost vouă dat să faceți să răsară pomii lor! Oare există altă divinitate alături de Allah? Însă ei sunt un neam care se abat (de la calea Adevărului sau de la adorarea numai a Lui)! ~ Nu este El Cel care a făcut Pământul loc de repaus, a pus în mijlocul lui râuri, i-a făcut munți neclătinați, și a pus o stavilă între cele două mări? Cei mai mulți dintre ei nu știu! ~ Nu este El Cel care răspunde aceluia care este la nevoie, când Îl cheamă, și îndepărtează răul și vă face pe voi urmași pe Pământ? Oare există altă divinitate alături de Allah? Numai rareori vă aduceți voi aminte! ~ Nu este El Cel care vă călăuzește prin întunecimile uscatului și Mării (cu ajutorul stelelor de pe cer și a diverselor semne sau forme de relief de pe Pământ) și Cel care trimite vânturile ca vestitori de bine înaintea îndurării Sale (ploaia)? Oare există altă divinitate alături de Allah? Allah Preamăritul este mai presus de ceea ce-I fac ei ca asociați! ~ Nu este El Cel care a început înfăptuirea (omului) și apoi îl va face din nou? Oare Cine este Cel care vă dă din Cer și de pe Pământ cele de trebuință traiului? Oare există altă divinitate alături de Allah? Spune (o, Mohammed): «Aduceți dovada voastră dacă voi sunteți cei care grăiesc adevărul!» ~ Spune (o, Mohammed): «Nu știe nimeni dintre cei care sunt în Ceruri și pe Pământ Necunoscutul, afară numai de Allah!» Iar ei nu-și dau seama când vor fi înviați!» [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 27:59-65]

În plus, versetele din Nobilul Coran oferă două elemente ale adevărului cu privire la ceea ce este adorat în afară de Allah:

În primul rând: adevărul despre ceea ce este adorat în această viață în locul lui Allah

Versetele din Nobilul Coran neagă atribuirea falselor divinități atributele perfecțiunii, deoarece acestea îi aparțin doar lui Allah.

În continuare, vom face o comparație logică între Allah Preaînaltul și divinitățile care sunt adorate în locul Său:

- Allah, Preaînaltul și Preaslăvitul, este Atoateștiutorul, iar Cunoașterea Lui cuprinde toate lucrurile. El spune:

„Aceia care nu cred (idolatrii din Mecca) zic: «Ceasul nu va veni la noi (Ceasul răsplății din Ziua de Apoi pe care îl neagă)!» Spune (o, Mohammed): «Ba pe Domnul meu! - el va veni la voi!» Celui ce știe Necunoscutul nu-I scapă nici măcar greutatea unui fir de colb, nici din Ceruri, nici de pe Pământ. Și nimic - nici mai mic decât aceasta, nici mai mare – nu există fără să nu fie (înscris) într-o Carte deslușită (toate sunt înscrise în Tablele păstrate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:3]

În schimb, divinitățile false nu sunt capabile să cunoască nevoile oamenilor și situațiile lor. Allah Preaînaltul spune:

„Aceia pe care voi îi invocați în locul lui Allah sunt robi asemenea vouă (sunt făpturi ca și voi, fără nicio putere). Invocați-i, așadar, și să vă răspundă, dacă voi sunteți cu adevărul!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:194]

- Allah Preaînaltul și Preaslăvitul este Atotputernic și

toate cele din Ceruri și de pe Pământ I Se supun Lui. În plus, doar în Mâna Lui se află beneficiul și prejudiciul. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu văd ei că Allah care a creat Cerurile și Pământul poate să creeze asemenea lor? El a orânduit pentru ei un termen asupra căruia nu este îndoială, însă nelegiuirii resping (*totul*) afară de necredință.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:99]

În schimb, divinitățile false sunt neputincioase și nu pot fi de ajutor sau face rău lor sau altcuiva. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (*o, Mohammed*): «Voiți voi să adorați în locul lui Allah pe altcineva care nu vă aduce nici stricăciune, nici folos? Doară Allah este *As-Samī‘* (*Cel care aude toate*), *Al-‘Alīm* (*Atoateștiutorul, Omniscientul*).» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:76]

• Allah Preaînaltul este Stăpânul absolut. Toate cele din Ceruri și de pe Pământ Îi aparțin. El, Preaînaltul, spune:

„A lui Allah este împărăția Cerurilor și a Pământului, iar în Ziua când va sosi Ceasul, în Ziua aceea vor pierde cei care o iau în deșert.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 45:27]

În schimb, divinitățile false nu au nimic; acestea nu pot gestiona în mod independent o parte a acestui Univers și ele însele Îi aparțin lui Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Spune (*o, Mohammed, idolatrilor*): «Chemați-i pe aceia care voi ați pretins (*că ar fi divinități*) afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de colb în Ceruri și nici pe Pământ. Ei nu au nici o parte la acestea (*contribuție la crearea Cerurilor și a Pământului*), iar El nu are niciun ajutor între ei (*Allah nu are niciun ajutor la crearea și orânduirea lor*)!» [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 34:22]

● Allah Preaînaltul a creat totul din nimic. El, Cel Atotputernic, spune:

„Acesta este Allah, Domnul vostru! Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel care le-a făcut pe toate! Așadar, adorați-L pe El! Și El este peste toate ocrotitor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:102]

În schimb, divinitățile false nu sunt capabile să creeze nici măcar un atom. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Oare se află printre asociații voștri vreunul care să creeze o făptură și să o readucă (la viață după moarte)?» Spune (o, Mohammed): «Allah creează făptura și apoi o readuce! Cum de puteți voi să stați departe (și să credeți în altcineva în afară de El)?»” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:34]

● Allah Preaînaltul gestionează acest Univers și îl administrează în conformitate cu Legile create de El, asigurându-i astfel echilibrul și existența. Allah Preaînaltul spune:

„Domnul vostru este Allah care a creat Cerurile și Pământul în șase zile, apoi s-a ridicat deasupra Tronului. El orânduiește toate lucrurile și nu este mijlocitor în (Ziua de Apoi) decât cu Voia Lui. Acesta este Allah, Stăpânul vostru! Adorați-L pe El, așadar! Voi nu chibzuiți?” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:3]

În schimb, divinitățile false nu dispun decât de propriile chestiuni, fiind incapabile de a dispune până și de cele mai mici creaturi ale lui Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Toți cei care se află în Ceruri și pe Pământ vor veni la Cel Preamilostiv ca robi.” [Traducerea sensurilor

Nobilului Coran, 19:93]

● Allah Preaînaltul este Întreținătorul, Cel Atotputernic, Cel care dă hrană cui voiește și o refuză cui voiește. El asigură hrana tuturor creaturilor Sale și le oferă mijloacele de viețuire. Allah Preaînaltul spune:

„Și câte vietăți sunt care nu poartă hrana lor (din cauză că ele sunt prea slabe, nu-și pot căra și depozita hrana)! Allah le hrănește și pe ele (și vă hrănește) și pe voi! El este *As-Samī‘* (Cel care aude toate), *Al-‘Alīm* (Atoateștiutorul, Omniscientul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:60]

În schimb, divinitățile false nu sunt capabile să asigure sau să refuze mijloacele de subzistență. Allah Preaînaltul spune:

„Spune: «Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe Pământ (din ploaia căzută din cer și plantele de pe pământ) și cine este stăpân peste auz și peste văz (cine a creat auzul și văzul și vi le apără) și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile (întreaga fire)?» Vor răspunde ei: «Allah!» Atunci spune: «Oare nu vă este vouă frică (de Mânia Lui, adorând pe altcineva în afară de El, în mod nedrept)?» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:31]

● Allah este Cel Veșnic Viu, Cel care are o viață eternă, Care nu are nici început și nici sfârșit. Cum ar putea fi altfel, dacă El este Creatorul morții? El este Cel care Se susține pe Sine, Cel a Cărui existență nu are nici început și nici sfârșit și El este Cel care nu are niciun egal care să gestioneze împreună cu El chestiunile creației Sale. Fără El, nimic nu ar exista. Allah Preaînaltul spune:

„El este *Al-Hayy* (Cel Veșnic Viu). Nu există altă divinitate demnă de adorare în afară de El, deci chemați-L

pe El cu credință curată numai în El! Mărire lui Allah, Stăpânul lumilor!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:65]

În schimb, la fel ca toate celelalte creaturi, divinitățile false mor și dispar. Viața lor are un început și un sfârșit și ele nu pot să își mențină singure existența. Cum ar putea asigura atunci existența altor creaturi? Și, dacă acestea nu pot ști ce se va întâmpla cu ele, cum ar putea ști ce se va întâmpla cu alte creaturi? Allah Preaînaltul spune:

„Și nu chema alături de Allah alt dumnezeu, căci nu există altă divinitate în afară de El! Totul va pieri în afară de Chipul Său. La El este judecata și la El veți fi aduși înapoi (pentru judecată în Ziua de Apoi)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 28:88]

• Allah Preaînaltul și Preaslăvitul este Cel care dă viață și dă moarte. El le dă viață aceloră dintre creaturile Sale cărora dorește, lăsându-le să trăiască un anumit număr de ani, stabilit mai înainte, sau dă moarte la naștere sau în copilărie aceloră dintre creaturile Sale cărora dorește. Allah Preaînaltul spune:

„A lui Allah este împărăția Cerurilor și a Pământului. El dă viață și El dă moarte. Și voi nu aveți în afara lui Allah aliat și apărător.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:116]

Nu putem spune același lucru despre divinitățile false, care nu pot face nimic din toate acestea. Mai mult decât atât, acestea nu se pot salva nici chiar pe ele însele de la moarte. Allah Preaînaltul spune:

„Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care sunt creați (de către cei care îi adoră), care nu și pot aduce lor înșși nici rău și nici folos, care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții și a învierii.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 25:3]

• Allah Preaînaltul este Cel care oferă mijloacele de subzistență tuturor creaturilor Sale, precum oamenii, animalele, păsările, insectele, etc. Allah Preaînaltul spune:

„Ci Allah este *Ar-Razzāq* (Întreținătorul, Îndestulătorul), Stăpânul puterii, *Al-Maîn* (Cel Statornic).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 51:58]

În schimb, divinitățile false nu se pot întreține nici pe ele însele. Cum ar putea atunci să îi întrețină pe alții? Allah Preaînaltul spune:

„Însă voi adorați în locul lui Allah niște idoli și născociți minciună. Aceia în care credeți voi (*adică idoli voștri pe care-i adorați*) în locul lui Allah nu pot avea niciun mijloc pentru hrănirea voastră. Căutați hrana voastră la Allah, adorați-L pe El și aduceți-I Lui mulțumire, căci la El veți fi întorși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:17]

• Allah Preaînaltul este Cel care aude totul, Atoatevăzătorul. El aude ruga, îl ascultă pe cel care este aflat în nevoie, îndeplinește cerințele, îndepărtează răul și îi vindecă pe cei bolnavi. El, Preaînaltul, spune:

„Nu este El Cel care răspunde aceluia care este la nevoie, atunci când Îl cheamă, și îndepărtează răul și vă face pe voi urmași pe Pământ? Oare există altă divinitate alături de Allah? Numai rareori vă aduceți voi aminte!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 27:62]

În schimb, falsele divinități sunt incapabile de toate aceste lucruri. Allah Preaînaltul spune:

„Lui I se adresează chemarea cea adevărată, iar aceia pe care îi cheamă afară de El (*idoli pe care îi adoră politeștii*) nu le vor răspunde în niciun chip, ci ei sunt ca acela care întinde mâinile sale către apă pentru ca ea să

ajungă la gura lui, fără ca ea să ajungă (vreodată) (pentru că apa este lipsită de viață și nu simte mâinile lui întinse, nici setea lui și nici nevoia lui de ea). Iar chemarea necredincioșilor (adorarea idolilor și recurgerea la ei) nu este decât în deșert.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:14]

În al doilea rând, adevărul cu privire la ceea ce este adorat în afară de Allah, în Ziua Judecării

Pentru a-i elibera pe oameni din servitutea sau supunerea față de altcineva în afară de El, Allah Preaînaltul ne informează cu privire la soarta în Viața de Apoi a celor care se supun și adoră alte divinități în afară de El sau Îi atribuie parteneri în adorare. Allah Preaînaltul spune:

„«Voi și cei pe care îi adorați, în afară de Allah, veți fi hrană pentru Gheena, spre care voi veniți.» ~ Dacă aceștia ar fi dumnezei, nu ar veni spre ea. Dar toți vor rămâne veșnic în ea (și nu vor avea nicio scăpare de Gheena). ~ Ei vor scoate în ea gemete (din cauza durerilor pricinuite de pedeapsă) și ei nu vor auzi în ea (nimic) (nimic care să-i bucure, din pricina spaimii și a pedepsei aspre).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:98-100]

● Adevărul cu privire la ceea ce este adorat în locul lui Allah Preaînaltul, în momentul morții. Allah Preaînaltul spune:

„Și cine este mai nelegiuit decât acela care născocеște minciuni, punându-le pe seama lui Allah, sau ia semnele Lui drept minciuni (în ciuda nelegiuirii, născocirilor și tăgăduirii, ei vor avea parte de viață și de cele trebuincioase traiului până ce le sosește sorocul)? Aceștia vor avea partea lor, care le-a fost prescrisă, până ce vor veni la ei Trimișii Noștri pentru a

le lua sufletele (adică până ce îngerii morții le vor lua sufletele). **Vor zice ei: «Unde este ceea ce voi ați chemat în afara lui Allah** (adică idolii pe care i-ați adorat, pentru a vă fi acum mijlocitori)?» **Și vor răspunde ei: «Ei ne-au părăsit pe noi!»** **Și ei mărturisesc astfel împotriva sufletelor lor că ei sunt necredincioși** (prin faptul că au adorat ceea ce nu merita să fie adorat).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:37]

● Adevărul cu privire ceea ce este adorat în locul lui Allah: în Ziua Judecății, adoratorii divinităților false vor simți dezamăgire și remușcare. Allah Preaînaltul spune:

„Și într-o zi va zice El (Allah Preaînaltul): «Chemați-i voi pe aceia care ați pretins că sunt asociații Mei (ca să vă ajute, să vă salveze din situația în care vă aflați)!» **Și-i vor chema, însă ei nu le vor răspunde și vom pune între ei (între idoli și adoratorii lor) un loc de pierzare (adică Infernul).”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 18:52]

● Adevărul cu privire la ceea ce este adorat în locul lui Allah: în Ziua Judecății, aceste false divinități îi vor repudia pe adoratorii lor. Allah Preaînaltul spune:

„(Și amintește-le tu) de Ziua în care îi vom aduna pe ei toți (adică pe idolatri împreună cu idolii pe care-i adoră) și apoi le vom zice Noi celor care I-au făcut semeni (lui Allah): «La locul vostru, împreună cu asociații voștri!» **Și-i vom despărți pe unii de alții (pe idolatri de idolii lor și ei se vor lua la ceartă), iar asociații lor vor zice: «Nu ne-ați adorat pe noi!»”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:28]

● Adevărul cu privire la ceea ce este adorat în locul lui Allah: în Ziua Judecății, divinitățile false vor fi dușmanii și adversarii adoratorilor lor. Allah Preaînaltul spune:

„Ei și-au făcut alți zei în locul lui Allah, ca să le fie lor apărători (împotriva pedepsei). ~ Dar dimpotrivă! (Acești zei)

se vor lepăda de adorarea lor și le vor fi lor dușmani.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 19:81-82]

● Adevărul cu privire la ceea ce este adorat în locul lui Allah: în Ziua Judecății, atât divinitățile false, cât și adoratorii lor vor fi aruncați în Iad, în conformitate cu versetul în care Allah Preaînaltul spune:

„Dar voi și aceia pe care îi adorați, ~ Nu veți putea fi ademenitori (nu-i veți putea duce în rătăcire) ~ Decât cu acela care va arde în Foc.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 37:161-163]

Fructele adorării

doar a lui Allah

Adorarea lui Allah este motorul care determină sufletul să se străduiască să facă fapte bune într-un mod constructiv. Allah Preaînaltul spune:

„(...) Întrajutorați-vă în împlinirea faptelor bune și în evlavie, dar nu vă ajutați la păcat și la nedreptate! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este Aspru la pedeapsă!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:2]

Printre fructele adorării doar a lui Allah, se află următoarele:

1. Reforma individului, deoarece adorarea lui Allah Preaînaltul le atribuie responsabilități, drepturi și obligații

membrilor societății. În plus, atunci când o persoană ține cont de faptul că Allah Cel Atoateștiutor cunoaște toate acțiunile sale, atât cele evidente, cât și cele ascunse, se teme să comită ceea ce El, Preaînaltul, i-a interzis sau să ignore ceea ce El i-a poruncit să facă. Allah Preaînaltul spune:

„El (Allah) cunoaște hainia din ochi (privirile trădătoare către cele interzise de către Allah) și ceea ce ascund piepturile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:19]

Astfel, individul își impune să se comporte în cel mai bun mod cu putință. Allah Preaînaltul spune:

„Fii cu iertare (și nu te mânia), poruncește ceea ce este bun și îndepărtează-te de neștiutori!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:199]

Acest fapt îmbunătățește, de asemenea, comportamentul acestuia față de ceilalți, precum și tratamentul lui față de creaturile din jurul său și îi purifică sufletul de dragostea față de această lume care îl domină. Inima sa devine astfel capabilă să asculte de Poruncile lui Allah, care îl determină să facă fapte bune și să se abțină de la a face fapte rele. Allah Preaînaltul spune:

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor «Of!» (în semn de nemulțumire pentru că te stânjenesc) și nu-i certa pe ei (pentru ceea ce nu-ți place), ci spune-le lor vorbe cuviincioase. ~ Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării și spune: «Domnul meu, fii Îndurător cu ei, căci ei m-au crescut (când am fost mic!)» ~ Domnul vostru știe mai bine ce se află în sufletele voastre, iar dacă sunteți voi drepti, El este Prea Iertător cu aceia care se căiesc. ~ «Și dă-i celui care ți-e rudă ceea ce i se cuvine, ca și sărmanului (săracului în general, chiar dacă ți-e

*rudă sau nu) și călătorului de pe drum (aflat în nevoie), însă nu risipi peste măsură (pentru lucruri interzise sau reprobabile ori pentru cineva care nu merită), ~ Căci risipitorii sunt frații șeitanelor (sunt asemenea șeitanelor, nerecunoscând binefacerea lui Allah și cheltuind averea pentru ceea ce nu trebuie), iar Șeitan este nerecunoscător Domnului său!» ~ Și dacă te întorci de la ei (de la rude, sărmani și călători), căutând îndurare la Domnul tău, în care tu nădăjduiești, spune-le lor o vorbă prietenoasă (când aștepti un câștig de la Allah, din care le vei da și lor)! ~ Și nu ține mâna înlănțuită în jurul gâtului tău (nu te abține de la milostenie și daruri pentru aceia cărora li se cuvine; mâna înlănțuită în jurul gâtului este o metaforă pentru zgârcenie), dar nici nu o întinde de tot (nici nu face risipă în mod exagerat), ca să rămâi ocărât și întristat (blamat de săraci și de rude)! ~ Într-adevăr, Domnul tău dă cele de trebuință cu prisosință cui voiește El sau le dă cu măsură (după Voința și Înțelepciunea Sa). El este *Khabīr* (Bineștiutor) al robilor Săi, *Basīr* (Atoatevăzător). ~ Și nu vă omorâți copiii voștri de frica sărăciei (aluzie la obiceiul păgân al îngropării fîcilor nou-născute)! Noi le vom asigura cele de trebuință ca și vouă. Omorârea lor este un păcat mare! ~ Și nu vă apropiați (nu faceți lucruri care să conducă la preacurvie, cum sunt sărutul, mângâierea, privitul la femeile goale etc.) de preacurvie (prin preacurvie se traduce cuvântul arab *zina*, care înseamnă o relație sexuală între bărbat și femeie în afara căsătoriei), căci ea este o josnicie! Și rău drum este ea! ~ Și nu luați sufletul pe care Allah l-a socotit oprit, decât pe drept (în cazurile extreme în care este permis acest lucru, precum pedepsirea altui ucigaș, altfel, viața umană este sacră)! Dacă cineva a fost omorât pe nedrept, atunci dăm Noi putere celui mai înrudit cu el (cel mai apropiat moștenitor are dreptul de a reclama judecătorului aplicarea legii talionului), însă acesta să nu se întrecă în omor (el nu poate cere*

aplicarea legii talionului decât față de ucigaș), căci el este ajutat (de Lege)! ~ Și nu vă apropiați de averea orfanului, decât pentru ceva și mai bun (pentru ea, adică pentru a o păstra și a o spori), până ce el ajunge la vârsta bărbăției! Și țineți legământul, căci cu privire la legământ veți fi întrebați! ~ Dați măsura plină, când măsurați și cântăriți cu o balanță dreaptă (nu-i înșelați pe oameni la măsurare sau la cântărire)! Acest lucru este mai bun (pentru voi) și urmarea va fi și ea mai bună (căci săvârșiți o nedreptate pentru care o să vi se ceară socoteală în Ziua de Apoi)! ~ Și nu urma (lucrul despre) care nu ai cunoștință (prin auz, văz sau rațiune; nu urma lucrurile de a căror precizie și justete nu ești sigur)! Auzul și văzul și inima, pentru toate acestea vei fi întrebat (vei răspunde pentru ceea ce li se atribuie lor în Ziua Învierii)! ~ Și nu purcede pe Pământ cu semeție (cu mersul tău semeț și apăsător), căci tu nu vei despica pământul și nici nu vei atinge înălțimea munților! ~ Toate acestea sunt rele și sunt urâte de Domnul tău.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:23-38]

Allah Preaînaltul spune, de asemenea:

„Și zi-le (o, Mohammed) robilor Mei să spună ceea ce este mai frumos; căci Șeitan stârnește vrajbă între ei, iar Șeitan este un dușman învederat al omului!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 17:53]

2. Reforma societății. Aceasta este moștenirea societății și constă în trecerea acesteia prin filtrul unor legi care garantează prezervarea vieții umane, a bunurilor, onoarei, rațiunii, recoltei și a animalelor.

✧ Allah Preaînaltul spune cu privire la prezervarea vieții și a trupului: **„Și Noi am prescris, pentru ei, în ea: suflet pentru suflet, ochi pentru ochi, nas pentru nas,**

ureche pentru ureche, dinte pentru dinte și rănile după legea talionului. Dacă, însă, cineva renunță la aceasta (*iertându-l pe vinovat*) în semn de milostenie, ea va fi ispășire pentru el. Iar aceia care nu judecă după ceea ce a pogorât Allah, aceia sunt nelegiuți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:45]

✧ Allah Preaînaltul spune cu privire la preservarea bunurilor: „**Cât despre hoț și hoată, tăiați-le lor mâinile** (*de la încheietura pumnului*), **ca răsplată pentru ceea ce au dobândit** (*prin furt*) **și ca pedeapsă de la Allah** (*pedeapsa pentru furt, fiind hotărâtă de Allah, nu poate fi anulată prin iertarea dată de victima furtului*), **căci Allah este ‘Azīz** (*Invincibil, Atotputernic*), **Hakīm** (*Preaînțelept*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:38]

✧ Allah Preaînaltul spune cu privire la preservarea onoarei, atunci când există o acuzație de adulter: „**Pe cea care preacurvește și pe cel care preacurvește biciuiți-i pe fiecare cu câte o sută de lovituri. Și să nu vă apuce mila de ei în împlinirea legii lui Allah, dacă voi credeți în Allah și în Ziua de Apoi! Și un grup de dreptcredincioși să fie martori la pedepsirea lor!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:2]

✧ Allah Preaînaltul spune, de asemenea, cu privire la preservarea onoarei, în caz de defăimare: „**Pe aceia care defăimează femei cinstite și apoi nu aduc patru martori, biciuiți-i cu optzeci de lovituri și nu mai primiți mărturie de la ei niciodată, căci ei sunt *al-fasiqun*** (*cei care au deviat de la Calea lui Allah, nelegiuții, cei care persistă în păcat*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 24:4]

✧ Allah Preaînaltul spune cu privire la preservarea rațiunii: „**Ei te întreabă** (*o, Mohammed*) **despre vin** (*khamr, literal înseamnă suc de struguri fermentat, dar, prin analogie, s-a aplicat la toate băuturile fermentate și, mai*

apoi, tot prin analogie, la toate băuturile și drogurile care provoacă o stare de ebrietate sau amețală) și despre **maysir** (*maysir*, literal înseamnă mijloc de a obține ceva ușor, fără muncă, dar aici are sens de joc de noroc, interzis tocmai din aceste considerente; la arabii din Antichitate, unul din cele mai vechi jocuri de noroc consta în tragerea la sorți cu ajutorul unor săgeți introduse într-un sac, pe principiul loteriei; un animal sacrificat, de pildă, era împărțit în bucăți inegale, săgețile erau scoase din sac, cele albe erau necâștigătoare, iar celelalte erau marcate și aduceau câștiguri mai mari sau mai mici, constând în bucăți de carne, în funcție de noroc; prin analogie cu *maysir*, toate jocurile de noroc sunt interzise de Coran). **Spune** (o, Mohammed): «În amândouă este mare păcat și sunt și unele foloase pentru oameni, dar în amândouă păcatul este mai mare decât folosul!» Ei te întreabă ce trebuie să cheltuiască (*drept milostenie*). **Spune** (o, Mohammed): «Ceea ce vă prisosește (*din bunurile voastre*)!» Astfel, Allah vă face deslușite Semnele Sale; poate că voi o să cugetați.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:219]

✧ Allah Preaînaltul spune cu privire la prezervarea recoltei și a animalelor: „**Și de îndată ce pleacă, străbate Pământul, căutând să semene stricăciune și să nimicească semănăturile și dobitoacele. Allah însă nu iubește stricăciunea!**” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:205]

3. Organizarea relațiilor de stat și a bunei vecinătăți.

Toți oamenii sunt robi ai lui Allah Preaînaltul, fie că recunosc sau nu acest lucru. El, Cel Atotputernic, ne-a poruncit ca, în această lume, să îi tratăm cu bunătate pe cei care nu cred, iar în Ziua Judecării El va fi Cel care îi va judeca. Allah Preaînaltul

spune:

„O, voi, oameni! Noi v-am creat pe voi dintr-un bărbat și o femeie și v-am făcut pe voi popoare și triburi, pentru ca să vă cunoașteți. Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi. Allah este *‘Alīm (Atoateștiutor, Omniscient), Khabīr (Atoatecunoscător al tuturor lucrurilor).*” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:13]

Allah Preaînaltul nu l-a trimis pe Profetul Său, Mohammed (ﷺ), decât ca o îndurare pentru toți oamenii, indiferent dacă aceștia ascultau de el sau nu. Cei care l-au ascultat vor primi drept recompensă ceea ce a promis și cei care nu l-au ascultat nu vor suferi din partea lui sau a religiei lui nicio nedreptate. Allah Preaînaltul spune:

„Și Noi nu te-am trimis (o, Mohammed) decât ca o îndurare pentru lumi (a oamenilor, a djinnilor și a tot ceea ce există).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 21:107]

Acesta este mesajul și religia pe care Allah Preaînaltul l-a instruit pe Profet (ﷺ) să o transmită. El, Preaînaltul, i-a cerut să îi invite pe oameni la adorarea doar a Lui, Cel Atotputernic, bazându-se în această acțiune pe toleranță și cuvinte pline de bunătate. Allah Preaînaltul spune:

„Cheamă la calea Domnului tău cu înțelepciune (cu dovadă limpede a Adevărului, care să elimine orice dubiu, sau cu Nobilul Coran) și bună îndemnare și discută cu ei cum e mai frumos! Domnul tău este mai Bineștiutor al acelor care s-au abătut de la calea Sa și El este mai Bineștiutor al celor care sunt bine călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:125]

Astfel, adorarea lui Allah și supunerea în fața Poruncilor Sale impune dreptatea față de tot ceea ce te înconjoară, față de tine însuși, față de toate celelalte creaturi ale lui Allah din jurul

tău și chiar și față de animale, pe care trebuie să le tratezi cu bunătate. De exemplu, o femeie a fost condamnată la Focul Iadului din cauza unei pisici pe care a ținut-o închisă până când a murit, și aceasta pentru că ea nici nu a hrănit-o și nici nu a lăsat-o liberă pentru a putea mânca din insectele pământului. În schimb, unui bărbat dintre fiii lui Israel i-a fost destinat Paradisul pentru că i-a dat să bea unui câine care, de prea multă sete, lingea pământul. În mod similar, Allah Preaînaltul i-a iertat păcatele unui bărbat pentru că a îndepărtat din drum o creangă cu spini, conform învățăturilor Profetului (ﷺ). Mai mult decât atât, dreptatea trebuie să fie, de asemenea, răspunsul dat celor care dau dovadă de ostilitate. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu a poruncit numai dreptatea! (Și vă poruncește vouă): Întoarceți-vă fetele voastre la toate locurile de rugăciune și invocați-L pe El cu credință adevărată în religia Lui! Precum v-a creat El, așa vă veți întoarce.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:29]

Să vedem acum ce spune Allah Preaînaltul despre vecinătate:

✧ **să fim buni și binevoitori față de vecini: „Allah nu vă interzice să vă purtați drept și cu bunătate cu aceia (necredincioșii) care nici nu au luptat împotriva voastră, din pricina religiei, și nici nu v-au alungat din casele voastre. Cu adevărat, Allah îi iubește pe cei drepti (cei care i-au tratat cu dreptate).”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 60:8]

✧ **să le garantăm siguranța și integritatea fizică: „Și dacă vreunul dintre idolatri te roagă să-i dai adăpost, dă-i lui adăpost, pentru ca el să audă Vorbele lui Allah (Coranul), apoi ajută-l să ajungă la locul său de adăpost! Aceasta pentru că ei sunt un neam care nu știe.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:6]

✧ să nu îi trădăm sau înșelăm: „Iar dacă tu vreodată te temi de hainie din partea unui neam (*cu care ai încheiat o înțelegere*), rupe înțelegerea cu ei întocmai așa (*rupe înțelegerea cu ei de așa manieră încât să înțeleagă că ai curmat orice legătură cu ei*), căci Allah nu-i iubește pe cei haini.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:58]

✧ să le fim loiali: „Allah vă poruncește să dați înapoi stăpânilor lor lucrurile încredințate, iar dacă judecați între oameni, să judecați cu dreptate! Cât de minunat este acest lucru la care vă povățuiește Allah! Allah este *Samī‘* (*Cel care aude toate*), *Basīr* (*Atoatevăzător*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:58]

✧ să ne respectăm legămintele pe care le avem cu ei: „Afară de acei politești cu care ați încheiat legământ și care nu v-au lipsit pe voi de nimic (*în ceea ce privește condițiile acordului încheiat, nu au ucis pe nimeni dintre voi și nu v-au adus niciun prejudiciu*) și nu au sprijinit pe nimeni (*pe niciunul dintre dușmanii voștri*) (*în lupta*) împotriva voastră! Țineți legământul încheiat cu ei până la termenul asupra căruia v-ați învoit cu ei! Allah îi iubește pe cei care au frică.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:4]

✧ să fim dreپți cu ei: „O, voi cei care credeți! Fiți statornici față de Allah și martori dreپți! Să nu vă împingă ura împotriva unui neam să nu fiți dreپți! Fiți dreپți, căci aceasta este mai aproape de evlavie! Și fiți cu frică de Allah, căci Allah este *Khabīr* (*Bineștiutor*) a ceea ce faceți voi!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:8]

✧ să nu îi atacăm: „Luptați întru Călea lui Allah cu cei care luptă împotriva voastră (*adică nu începeți voi*

lupta, ci apărați-vă dacă sunteți atacați). Și nu încălcați Legea căci Allah nu îi iubește pe cei care încalcă Legea.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:190]

✧ să fim în pace cu ei: „Iar dacă ei vor înclina către împăcare, înclină și tu către ea. Și încrede-te în Allah, căci El este *Samī‘* (Cel care aude toate), *‘Alīm* (Atoatecunoscător, Omniscient).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:61]

4. Moderarea instinctelor și a dorințelor animalice ale ființelor umane. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Domnul meu a oprit nelegiuirile - atât pe cele văzute, cât și pe cele nevăzute - precum și păcatul, nedreptățirea (*altora*) sau să-i faceți lui Allah asociați, de vreme ce El nu a trimis o astfel de poruncă, sau să spuneți despre Allah ceea ce nu știți (în legătură cu cele permise și cu cele nepermise sau cu idolatria).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:33]

5. Fructele adorării lui Allah transmit optimism și gânduri bune despre Allah, îndepărtând pesimismul, care este un inhibitor al ambiției. Sufletul cunoaște atunci liniștea și este satisfăcut cu ceea ce Allah Preaînaltul i-a predestinat, pentru că este convins că este spre binele său, chiar dacă poate părea contrariul. În acest fel, ființele umane se bucură de viață și văd doar partea pozitivă a lucrurilor. Allah Preaînaltul spune:

„Cu adevărat, împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea (de aceea, nu lăsa niciun fel de rău care vine din partea necredincioșilor să te oprească de la chemarea la credința în Allah și în religia Sa)! ~ Cu adevărat (din nou), împreună cu fiecare greutate vine și ușurarea!”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 94:5-6]

6. Eliberarea omenirii de legende, mituri și iluzii, din cauza cărora oamenii adoptă divinități care nici nu le aduc vreun beneficiu, dar nici nu le fac rău. Acest fapt a fost explicat de către Avraam, părintele Profetilor (Pacea fie asupra sa!), poporului său, în așa fel încât să îl determine să reflecteze la natura divinităților pe care le adora. Allah Preaînaltul spune, vorbind despre Avraam (Pacea fie asupra sa!):

„Recită-le (o, Mohammed) lor (arabilor idolatri) istoria lui Avraam: ~ Când el le-a zis tatălui său și neamului său: «Pe cine adorați voi?» ~ Ei i-au răspuns: «Noi îi adorăm pe idoli și rămânem slujindu-i pe ei.» ~ Și (Avraam) le-a zis: «Oare vă aud ei când îi chemați ~ Sau vă sunt ei de folos sau vă fac vouă vreun rău?» ~ Ei au răspuns: «(Nu!) Dar i-am aflat pe părinții noștri făcând așa!» ~ (Avraam) A zis: «Și ați văzut voi acea ce adorați ~ Voi și părinții voștri cei de demult? ~ Ei îmi sunt dușmani mie, afară de Stăpânul lumilor, ~ Care m-a creat și El este Cel care mă călăuzește, ~ Care mă hrănește și-mi dă de băut, ~ Iar când sunt bolnav, el mă tămăduiește, ~ Care mă lasă să mor și-apoi la viață mă trezește (El este Cel care le-a creat pe toate, care ia viața oamenilor și apoi îi readuce din nou la viață) ~ Care nădăjduiesc că-mi va ierta păcatele în Ziua Judecății.»”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:69-82]

7. Eliberarea omenirii de sclavia față de sistemele și legile umane, care au fost concepute pentru a servi intereselor personale, regionale sau de stat și care reduc ființa umană la statutul de sclav. Allah Preaînaltul spune:

„Spune (o, Mohammed): «Oare să-mi iau eu alt aliat (divinitate) decât Allah, Creatorul cerurilor și al

pământului?! El este Cel care îi hrănește (pe toți) și căruia nu I se dă hrană.» Spune (o, Mohammed): «Mi s-a poruncit mie să fiu primul care primește islamul!» și să nu fii printre politeiști!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:14]

8. Hrănirea sufletului robului cu credință și încredere în Allah Preaînaltul. Acest fapt îl ajută să depășească dificultățile și crizele pe care le traversează. Adorarea lui Allah generează în inima sa încrederea în El, Preaînaltul, fapt care îl face să nu simtă nicio dezamăgire sau disperare. Atunci când Profetul Moise (Pacea fie asupra sa!), alături de poporul său, a fugit de persecuția lui Faraon și a slujitorilor săi, fiind urmăriti de aceștia, Moise (Pacea fie asupra sa!) și oamenii lui s-au trezit că în fața lor se afla marea, iar în spatele lor oștile Faraonului. Pe măsură ce acesta și oamenii săi se apropiau, pe neamul lui Moise (Pacea fie asupra sa!) l-a cuprins disperarea, considerând că va fi nimicit și a spus: „*Suntem ajunși!*” Moise (Pacea fie asupra sa!) le-a spus să se încreadă cu sinceritate în Allah Cel Atotputernic, căci El nu îi lasă niciodată pe cei care au încredere în El și așteaptă bine de la El. Allah Preaînaltul spune:

„Și la răsăritul Soarelui, au pornit în urma lor. ~ Și când cele două cete s-au văzut una pe alta (s-au apropiat atât de mult încât s-au văzut una pe alta), au zis însoțitorii lui Moise: «Suntem ajunși!» ~ Dar el (Moise) a zis: «În nici un caz (nu vă vor ajunge, căci Allah ne-a făgăduit să ne izbăvească de ei)! Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi (pentru a ne salva de ei)!» ~ Atunci i-am revelat noi lui Moise: «Lovește cu toiagul tău marea!» Și ea s-a despicaț și fiecare parte era ca un munte mare. ~ Apoi i-am adus aproape de locul acela pe ceilalți (pe Faraon împreună cu neamul său, făcându-i să intre în mare pe calea urmată de neamul lui Israel) ~ Și i-am izbăvit Noi pe Moise și pe toți cei care erau cu el (ținând marea despicaț până ce ei au trecut) ~

Și apoi i-am înecat pe ceilalți (făcând să se închidă marea la loc). ~ Întru aceasta este un semn (o pildă), însă cei mai mulți dintre ei nu au crezut (cu toate că au fost martori la această minune).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 26:60-67]

9. Aducerea de fericire și liniște pentru suflet, pentru că aceasta este calea care duce la credința în Predestinarea Divină și în Destinul lui Allah Preaînaltul. Robul devine conștient de faptul că ceea ce s-a întâmplat este ceea ce trebuia să aibă loc și ceea ce nu s-a întâmplat nu a fost menit să se întâmple. Profetul Mohammed (□) a spus în legătură cu acest subiect:

„(...) să știi că, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un bine, nu va putea să-l facă decât dacă Allah l-a prescris deja pentru tine. De asemenea, dacă întreaga comunitate s-ar aduna ca să îți facă un rău, acesta nu te va atinge, cu excepția a ceea ce Allah a prescris deja pentru tine (...)” (At-Tirmidhi, clasificat *sahih* de către Al-Albani în *Sahih Al-Jāmi’*)

Atunci când robul înțelege această realitate și are certitudinea că totul depinde de Allah Cel Atotputernic și că tot ceea ce se întâmplă în acest Univers a fost determinat și predestinat de către El, sufletul său își găsește liniștea, se comportă în conformitate cu ceea ce i-a fost poruncit și este recunoscător pentru Binecuvântările lui Allah. El, Preaînaltul și Preaslăvitul, spune:

„Nicio nenorocire nu lovește (pe cineva) decât cu Îngăduința lui Allah (Hotărârea și Qadar – Predestinarea Divină) și oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima (în acceptarea Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă a fost deja scris pentru el de către Allah). Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.” [Traducerea

sensurilor Nobilului Coran, 64:11]

Omul se arată resemnat cu ceea ce Allah a decretat, fără să arate nerăbdare sau frustrare atunci când se confruntă cu ceea ce urăște. În plus, este posibil ca uneori încercările să fie purtătoare de lucruri bune, dat fiind că știm multe exemple de încercări și nenorociri care erau de fapt o binecuvântare și aceasta pentru că Allah Preaînaltul știe ceea ce noi nu știm. Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el!) a relatat că se afla pe același cal cu Profetul (ﷺ), atunci când acesta i-a spus:

„«O, Ibn ‘Abbas, fii mulțumit cu ceea ce Allah ți-a acordat, chiar dacă este exact opusul a ceea ce vrei. Acest lucru este scris în Cartea lui Allah.» L-am întrebat: «O, Mesager al lui Allah, în ce loc din Coran este scris aceasta, pentru că eu l-am citit în întregime?» Profetul (ﷺ) a răspuns: «În versetul în care Allah spune: „(...) Or, se poate (întâmpla) ca voi să urâți un lucru care este bun pentru voi și să iubiți un lucru care este rău pentru voi. Dar Allah știe, în vreme ce voi nu știți.» [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:216]” (At-Tabarani în *Tafsirul* său și As-Sueity în *Ad-Dur Al-Mansur*)

10. Răbdarea și capacitatea de a îndura durerea, pentru că aceasta aduce o dulceață în inimă pe care o simte doar cel a cărui credință este sinceră. Această dulceață îl face pe om să uite de toate durerile acestei lumi. De exemplu, atunci când vrăjitorii lui Faraon l-au chemat pe Moise (Pacea fie asupra sa!) pentru a-l înfrunta au observat veridicitatea semnelor prezentate de către acesta, credința a intrat în sufletele lor, iar ei au devenit credincioși, adorându-L doar pe Allah Preaînaltul. Faraon a poruncit ca ei să fie torturați înainte de a fi executați, însă acest lucru nu i-a putut determinat să renunțe la credința lor și au îndurat chinul cu răbdare, după cum spune Allah Preaînaltul în următoarele versete:

„Și vrăjitorii s-au aruncat, prosternându-se, și au zis: «Noi credem în Domnul lui Aaron și Moise!» ~ (Faraon) A zis: «Credeți în el înainte ca eu să vă îngădui? El este mai marele vostru, care v-a învățat vrăjitoria! Eu vă voi tăia mâinile și picioarele voastre în cruciș și vă voi răstigni de trunchiurile palmierilor și astfel veți ști voi care dintre noi este mai aspru și mai statornic în chin!» ~ Au zis ei: «Noi nu te putem ține mai presus (*nu te putem prefera*) decât dovezile limpezi care ne-au venit (*de la Allah, prin intermediul lui Moise*) și decât Cel care ne-a creat! Hotărăște ceea ce vrei să hotărăști, dar tu nu vei hotărî decât în această viață a lumii! ~ Noi credem în Domnul nostru, pentru ca El să ne ierte păcatele noastre și vrăjitoria la care ne-ai nevoit!» Iar Allah este mai Bun (*la răsplată*) și mai Statornic (*la pedeapsă*). ~ Cel ce vine nelegiuit la Domnul său, acela va avea parte de Gheena, în care el nici nu va muri, dar nici nu va trăi.”

[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 20:70-74]

11. Creșterea capacității de autocontrol în sufletul robului, fapt care îi permite să își controleze acțiunile, cuvintele și comportamentul, mai cu seamă atunci când, în interiorul inimii sale, este conștient de prezența lui Allah Preaînaltul, Care spune:

„El (*Allah*) cunoaște hainia din ochi (*privirile trădătoare către cele interzise de către Allah*) și ceea ce ascund piepturile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 40:19]

Astfel, acesta va avea grijă să se apropie de ceea ce Allah a poruncit și să se îndepărteze de tot ceea ce El a interzis și aceasta deoarece devine conștient de faptul că Allah Preaînaltul îl vede și îi cunoaște toate acțiunile. Astfel, se străduiește să îndeplinească tot ceea ce Allah a hotărât.

Acest lucru este total opus față de supravegherea externă

de care oamenii nu mai țin cont de îndată ce aceasta dispăre, slăbește sau este defectuoasă. Să amintim exemplul *zakāt*-ului în islam: musulmanii se străduiesc serios să îl îndeplinească și chiar îi caută în mod activ pe cei care au dreptul la acesta și îl oferă din toată inima, spre deosebire de taxele impuse, pentru care oamenii apelează la diferite mijloace pentru a nu le plăti, precum fals, minciună, corupție sau astfel de tertipuri abominabile.

12. Îndepărtarea nenorocirilor care îl ating pe om și consolarea acestuia. Atunci când robul Îl adoră pe Allah Preaînaltul, acesta poate găsi soluții pentru toate nenorocirile și problemele sale, supunându-se Creatorului său și ascultând de El în aceste situații. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi, cei care credeți! Căutați ajutor întru răbdare și rugăciune (*as-salāh*), căci Allah este cu cei răbdători!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:153]

De asemenea, El, Preaînaltul, spune:

„Vă vom încerca cu puțină spaimă, foamete, lipsire de bunuri, de suflete și de roade, dar bine vestește celor răbdători, ~ Care, dacă s-a abătut asupra lor vreo nenorocire, spun: «Noi suntem ai lui Allah și noi la El ne întoarcem.» ~ Aceia sunt cei peste care se pogoară Binecuvântarea Domnului lor și Îndurarea Lui și aceia sunt cei călăuziți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 2:155-157]

13. Onorarea și înălțarea robului; cel care este un rob sincer al lui Allah Preaînaltul, Îl găsește pe El aproape, iar cel care are Ajutorul Lui nu poate fi umilit sau învins. Allah Preaînaltul spune:

„Allah este, cu adevărat, cu aceia care sunt cu frică (de El) și cu aceia care sunt făcători de bine (Allah îți este suficient ca Sprijinitor, căci El este alături de cei care au frică de El și de cei care fac bine)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 16:128]

Cum ar putea fi altfel, dacă Allah este Stăpânul, Creatorul și Întreținătorul acestui Univers de care are grijă, după cum arată versetul în care El, Preaînaltul, spune:

„Iar cei care-i iau drept aliați pe Allah, pe Trimisul Lui și pe cei care cred (vor izbândi, căci aceasta este) tabăra lui Allah, care va fi biruitoare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:56]

14. Protejarea omului de Șeitan și de șoaptele sale: cel care Îl adoră pe Allah va fi protejat de către El din față, din spate, de la dreapta și de la stânga lui, de deasupra și din spatele lui. Allah Preaînaltul spune:

„Tu (Șeitan) nu vei avea putere asupra robilor Mei (cureți și aleși), afară numai de cei care te-au urmat dintre cei amăgiți.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 15:42]

15. Siguranța sufletului și liniștea spirituală, deoarece adorarea lui Allah eliberează sufletul de sentimentul de frică, indiferent de formele sale, fie că e vorba de frica de trecut sau de viitor. Aceasta îl ajută pe om să realizeze că toate chestiunile sale se află în Mâna Celui care a prescris pentru Sine să fie Preamilostiv; și cum să nu se liniștească sufletul când aude versetul în care Allah Preaînaltul spune:

„Apoi, când ele (sunt aproape) ajung la timpul prescris, fie luați-le înapoi (în viața maritală) în cel mai bun mod cu

putință (tratați-le în cel mai bun mod cu putință și cheltuiți pentru ele), **fie despărțiți-vă de ele în cel mai bun mod cu putință** (dați-le lor toate drepturile ce li se cuvin, fără a le răni în vreun fel)! **Și luați ca martori doi oameni drepecți dintre voi (musulmani) și faceți mărturie (o, martori) pentru Allah (spuneți adevărul, ca și cum v-ați afla în fața Lui)! Aceasta (ceea ce Allah a poruncit) va fi un avertisment pentru cel care crede în Allah și în Ziua de Apoi. Și oricui se teme de Allah (făcând ceea ce El i-a poruncit și evitând ceea ce El a interzis), El îi va oferi o cale (o soluție) de ieșire (din orice greutate). ~ Și-l va înzestra pe el (cu lucruri bune) de unde nici nu se așteaptă. Și aceluia care se încrede în Allah, El îi va fi de ajuns, căci, cu adevărat, Allah împlinește Țelul Său. Cu adevărat, Allah a stabilit o măsură pentru toate lucrurile.”** [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 65:2-3]

Toate formele umane de teamă dispar datorită adorării lui Allah, pentru că aceasta hrănește sufletul și spiritul cu mulțumire. În plus, adorarea lui Allah este un remediu eficient împotriva tuturor formelor de teamă, inclusiv următoarele:

- **teama de necunoscut.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, nu mai există nici teama de necunoscut și nici grija pentru viitor. Cum să mai existe teama de viitor, atunci când auzi Cuvintele lui Allah Preaînaltul:

„Allah le-a promis dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor Grădini pe sub care curg râuri, în care vor avea sălaş veșnic și cămine bune în grădinile Edenului. Însă mulțumirea lui Allah este și mai mare; aceasta este o izbândă nemărginită!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 9:72]

- **teama de boală.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de boală, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o Carte (Tablele păstrate), înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 57:22]

● **teama de moarte.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de moarte, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„Niciun suflet nu va putea muri fără de Voia lui Allah, după sorocul scris. Cel care vrea răsplata în această lume, Noi i-o vom da în ea, iar cel care vrea răsplata în Lumea de Apoi, Noi i-o vom da în ea și Noi îi vom răsplăti pe cei recunoscători.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:145]

● **teama de a nu avea urmași.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de a nu avea urmași, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„A lui Allah este stăpânirea Cerurilor și a Pământului. El creează ceea ce voiește și dăruiește El copile cui voiește și dăruiește El băieți cui voiește, ~ Sau dă El și băieți și copile și-l face sterp pe cel pe care El voiește. El este ‘Alīm (Atotcunoscător, Omniscient), Qadīr (Cel cu putere peste toate).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 42:49-50]

● **teama de boli psihice.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de bolile psihice, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„(...) Pe cei ce cred (în Allah, în Trimisul Său și în Cartea Lui) și ale căror inimi sunt liniștite (și devin smerite) întru pomenirea lui Allah.»», căci prin pomenirea lui Allah se liniștesc inimile.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 13:28]

● **teama de tirani.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de tirani, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„Acelora cărora lumea le-a spus: «Oamenii s-au adunat împotriva voastră, deci temeți-vă de ei!», credința le-a sporit și au zis ei: «Ne este de ajuns (Ajutorul lui) Allah și El este Cel mai bun ocrotitor al nostru!» ~ Și ei s-au întors (după aceea) cu Binefacerea lui Allah și Harul Său, fără să-i fi atins niciun rău. Ei au căutat mulțumirea lui Allah, căci Allah este Dătător de har nemăsurat. ~ Acela este Șeytan, care vă îndeamnă să vă temeți de părtașii săi, dar voi nu vă temeți de ei! Ci temeți-vă de Mine, dacă sunteți credincioși!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:173-175]

● **teama de sărăcie și de foamete.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de sărăcie și de foamete, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„Și câte vietăți sunt care nu poartă hrana lor! Allah le hrănește și pe ele (și vă hrănește) și pe voi! El este *As-Samī‘* (Cel care aude toate), *Al-‘Alīm* (Atotcunoscătorul, Omniscientul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:60]

● **teama de a nu găsi mijloace de subzistență.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de faptul că nu va găsi mijloace de subzistență, din moment ce Allah Preaînaltul spune:

„Și nu este viețuitoare pe Pământ a cărei hrană să nu fie în grija lui Allah. El știe locul ei de sălaș și locul în care ea va muri. Totul este într-o Carte deslușită (*Tablele păstrate*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 11:6]

● **teama că păcatele nu vor fi iertate.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă că păcatele

nu îi vor fi iertate, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„Spune (o, Mohammed): «O, voi robii Mei, care ați întrecut măsura în defavoarea voastră (ați săvârșit păcate împotriva voastră, prin exagerările voastre), nu deznădăjduiți în privința îndurării lui Allah!» Allah iartă toate păcatele. El este *Al-Ghafūr* (Prea Iertătorul), *Ar-Rahīm* (Prea Îndurătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 39:53]

• **teama de oameni.** Atunci când cineva Îl adoră pe Allah, cum ar putea să se teamă de oameni, din moment ce El, Preaînaltul, spune:

„Și dacă Allah te atinge cu un rău, (să știi că) nu este cine să-l îndepărteze decât numai El! Iar dacă El îți voiește un bine, nu este nimeni care să poată respinge Harul Său. El îi atinge cu aceasta pe cei care voiește El dintre robii Săi, iar El este *Al-Ghafūr* (Prea Iertătorul), *Ar-Rahīm* (Prea Îndurătorul).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:107]

Revenirea la origini

Orice lucru are o origine și orice eveniment are un început. Această constatare face parte dintre adevărurile stabilite și universal recunoscute. Astfel, originea omenirii merge înapoi până la Adam (Pacea fie asupra sa!), strămoșul tuturor oamenilor, care s-au răspândit după el pe Pământ și s-au reprodus. Allah Preaînaltul stabilește acest adevăr, spunând:

„O, voi, oameni! Fiți cu frică de Domnul vostru care v-a făcut dintr-o singură ființă și a făcut din aceasta și pe perechea ei și care a răspândit din cele două (*ființe*) mulți

bărbați și femei! Fiți cu frică de Allah în numele căruia vă conjurați (unii pe alții) și (fiți cu frică de ruperea) legăturilor de rudenie, căci Allah este Raqīb (Veghetor) peste voi!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:1]

Cunoscând faptul că originea ființelor umane este una singură, logica dictează ca și crezul lor original să fie unul: monoteismul și adorarea doar a lui Allah, Unicul, fără a Îi asocia niciun partener. Acest crez a fost cel al strămoșului lor, Adam (Pacea fie asupra sa!), care a practicat monoteismul pur și a fost un rob al lui Allah. El, Preaînaltul, spune:

„Oamenii nu au fost decât o singură comunitate (au avut aceeași credință și o Divinitate unică) și apoi s-au deosebit ei. Și de n-ar fi fost un cuvânt rostit mai înainte de Domnul tău (în legătură cu amânarea pedepsei celei mai mari până în Ziua Învierii), ar fi fost hotărât (degrabă) pentru ei (lucrul) asupra căruia ei au avut păreri deosebite.”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 10:19]

Diferențierea ființelor umane s-a manifestat printr-o varietate de opinii, stiluri de viață și de limbi, după cum spune Allah Preaînaltul:

„Și printre Semnele Lui sunt crearea Cerurilor și a Pământului și deosebirea limbilor voastre și culorilor voastre. Întru aceasta sunt semne pentru cei care știu (cei care au știință, învățatură).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 30:22]

Este normal ca această diferențiere să se manifeste, de asemenea, printr-o deviere în ceea ce privește crezul și religia. Aceasta este ceea ce putem observa în zilele noastre: diferite religii, diferite credințe și diverse divinități. Prin urmare, este necesar ca ființele umane să se întoarcă la religia lor originală, la religia pe care au practicat-o înainte ca demonii să le facă să devieze și care este monoteismul pur, supunerea doar față de

Allah, Unicul, și respingerea politeismului. De asemenea, este necesar ca oamenii să se comporte în toate situațiile, fără excepție, în conformitate cu ceea ce Allah a poruncit, dacă aceștia își doresc fericirea, puterea, demnitatea și o viață bună. În caz contrar, vor avea parte de amărăciune, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. Allah Preaînaltul spune:

„Alif. Lam. Ra. (Aceasta este) o Carte pe care Noi ți-am pogorât-o pentru ca tu să-i scoți pe oameni din întuneric la lumină (adică din rătăcire la calea cea dreaptă, la credință) - cu Voia Domnului lor - pe drumul Celui Al-‘Azīz (Atotputernicul, Invincibilul), Al-Hamīd (Cel Demn de laudă).”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 14:1]

O invitație

În acest moment, aș vrea să le adresez o invitație nemusulmanilor civilizați și rezonabili, cerându-le să citească traducerea Sensurilor Coranului, Constituția islamului. Ei vor găsi în acesta soluții pentru toate problemele lor personale, precum și pentru cele sociale, politice și economice. Dar, pentru a putea accepta ceea ce acesta conține, este necesar ca omul să se elibereze de ideile preconceptuate și prejudecățile religioase pe care le poate avea și aceasta deoarece Coranul este o Constituție valabilă pentru întreaga omenire, până la venirea Ceasului (Ziua Judecății), și nu numai pentru arabi, așa cum cred cei care ascultă media înșelătoare.

Hotărârile și Legile conținute de Nobilul Coran acoperă toate aspectele vieții și sunt potrivite pentru toate timpurile și locurile. Oamenii vor găsi, de asemenea, răspunsuri complete la toate întrebările care apar în mintea multor nemusulmani despre viață, moarte și ceea ce se întâmplă după moarte.

În ciuda faptului că Nobilul Coran este ultimul Mesaj Divin, el respectă celelalte religii, precum iudaismul și creștinismul, și ne interzice să insultăm convingerile adeptilor acestora. Allah Preaînaltul spune:

„Nu-i ocărăți pe aceia care sunt invocați afară de Allah (*idolii pe care-i adoră păgânii*), ca să nu-L ocărăască ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere! Astfel am împodobit Noi (*în ochii*) fiecărei comunități făptuirea sa. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea (*la Învierea ce va urma morții*) lor și El le va vesti despre ceea ce au înfăptuit ei (*în timpul vieții, și îi va pedepsi*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:108]

Dacă vei reflecta asupra versetelor sale, vei observa că acestea au un stil calm și captivant. Mai mult decât atât, hotărârile și legile pe care acesta le propune sunt convingătoare. Allah Preaînaltul spune:

„Oare nu cugetă ei la Coran? Dacă ar fi el de la altcineva decât de la Allah, ar găsi în el multe nepotriviri!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 4:82]

Această chestiune este una crucială. Trebuie să Îl cunoști pe Adevăratul tău Dumnezeu, Cel care te face să te simți liniștit și alinat și Cel față de care ești Recunoscător atunci când Îl invoci. Toate acestea îți vor oferi liniștea și fericirea în această viață și un cămin veșnic în Paradis, în Viața de Apoi.

Eliberează-te de ignoranță și de imitarea oarbă, care te fac surd și îți împiedică inima de la a găsi sau auzi Adevărul. Numai astfel vei căpăta o cunoaștere care te va conduce la cunoașterea lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Aceasta este o oportunitate care trebuie să fie exploatată, atât timp cât poarta care duce la căință și la întoarcerea la Allah este încă deschisă, înainte ca moartea să ajungă la tine. În acel moment, căința nu te va mai ajuta în niciun fel. Nu trebuie să te mai temi din

pricina vreunei nedreptăți. Dimpotrivă, bucură-te, pentru că Allah îți va ierta toate păcatele din trecut, așa că nu lăsa această oportunitate să-ți scape. Allah Preaînaltul spune:

„Spune acelor care nu cred că, dacă se vor opri (de la necredință și de la lupta împotriva Profetului), li se va ierta ceea ce a trecut (necredința și păcatele lor trecute), dar dacă se vor întoarce ei, (atunci vor fi pedepsiți), după pilda celor de dinainte (vor fi nimiciți de către Allah, așa cum au fost nimiciți și cei care s-au opus Profeților anteriori)!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 8:38]

Sunt ferm convins că mulți nu sunt mulțumiți de adorarea altcuiva în afară de Allah, Unicul, Stăpânul, Cel care ne-a creat și care a creat totul din nimic. Mă refer, în primul rând, la cei care adoră alte creaturi, asemănătoare lor (adică tot create), așa cum sunt animalele sau fenomenele naturale. În plus, este șocant să îi vedem pe oameni adoptând ca divinități lucruri pe care rațiunea sănătoasă și omul civilizată le resping, și aici îi putem aminti pe cei care adoră focul, demonii, șobolanii sau alte astfel de lucruri. Aceștia sunt cei ale căror inimi sunt oarbe în ceea ce privește adorarea lui Allah. El, Preaînaltul, spune:

„(...) Nu ochii lor sunt orbi, ci inimile din piepturi sunt oarbe.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 22:46]

Pe cel care caută cu sinceritate adevărul, Allah îl va face izbânditor, în conformitate cu versetul în care El spune:

„Nicio nenorocire nu lovește (pe cineva) decât cu Îngăduința lui Allah (Hotărârea și Qadar – Predestinarea Divină) și oricui crede în Allah, El îi va călăuzi inima (în acceptarea Predestinării Divine și a faptului că tot ceea ce i se întâmplă a fost deja scris pentru el de către Allah). Și Allah este Atoateștiutor al tuturor lucrurilor.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 64:11]

Așadar, nu fi dintre cei care resping adevărul din aroganță și care urmează mulțimea, căci atunci adevărul va rămâne ascuns în inima ta, ochii tăi vor fi acoperiți cu un văl și vei vedea doar ceea ce este în acord cu pasiunile tale, ceea ce va duce la pierderea ta. Allah Preaînaltul spune:

„Voi să-i îndepărtez de la Semnele Mele pe cei care sunt îngâmfați, pe Pământ, pe nedrept. Chiar de-ar vedea fiecare semn, ei tot nu cred în el. Iar dacă văd calea cea bună, ei nu o primesc drept drum, dar dacă văd calea rătăcirii, o primesc drept drum. Aceasta pentru că ei țin Semnele Noastre de mincinoase și sunt nepăsători față de ele!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 7:146]

Întoarce-te la Adevăratul tău Dumnezeu și Îl vei găsi mai Îndurător decât mama ta, cea care te-a adus pe lume, te-a alăptat și te-a crescut. Allah Preaînaltul spune:

„El este Cel ce vă binecuvântează, ca și Îngerii Săi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimi la lumină (din întunericul necredinței, păcatelor și obiceiurilor rele, la lumina credinței și obiceiurilor bune). Și El este cu dreptcredințioșii Îndurător.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 33:43]

Allah Cel Atotputernic este Mulțumit de întoarcerea ta la El și la adorarea Sa, după cum aflăm de la Profetul Mohammed (ﷺ), care a spus:

„Allah se bucură atât de mult de căința uneia dintre creaturile Sale, atunci când aceasta se întoarce la El, la fel cum se bucură un om, atunci când își regăsește cămila încărcată cu provizii, care dispăruse și îl lăsase singur în deșert, fără nicio speranță. El ajunge lângă un copac, de care se reazămă, așteptându-și parcă moartea, fără nicio speranță în găsirea cămilei. Într-un moment de disperare, aceasta apare din senin. Așadar, el o apucă de căpăstru și, plângând de bucurie, spune: «O, Domnul meu, Tu ești

servitorul meu și Eu sunt stăpânul Tău!» Greșeala lui e cauzată de intensitatea bucuriei sale.” (Muslim)

Concluzii

Stimate cititor, eu sunt doar un sfătuitor grijuliu și o persoană care îți vrea binele. Cele care m-au îndrumat să scriu această carte au fost dorința mea de a le fi util oamenilor, urmând ceea ce a spus Profetul (ﷺ):

„(...) Cel mai bun dintre oameni este cel care le este cel mai util celorlalți (...)” (As-Sueity) și compasiunea față de aceștia, deoarece Profetul (ﷺ) a spus:

„Cei îndurători primesc îndurare de la Prea Îndurător (...)” (Ahmad, Abu Dawud și At-Tirmidhi)

După cum ne-a învățat Allah Preaînaltul, la baza acestei lucrări se află dragostea față de alții. Același lucru ne-a învățat Profetul (ﷺ), care a spus:

„(...) Iubește pentru oameni ceea ce iubești pentru tine însuși (...)” (Ibn Majah și At-Tirmidhi)

Toate aceste orientări transcendente m-au îndemnat să îmi pun toate eforturile la dispoziția adevărului, care poate fi ascuns nemusulmanilor de experții media prin denaturarea realității și transformarea adevărului în fals și viceversa.

Fericit este cel capabil să distingă adevărul de fals! Călăuzirea Divină ne poruncește să verificăm toate faptele și ne interzice să le acceptăm înainte de a ne asigura de veridicitatea acestora. Allah Preaînaltul spune:

„O, voi cei care credeți! Dacă vine la voi un nelegiuit cu o veste, chibzuiți cu (mare) băgare de seamă (pentru a vă convinge de adevărul ei), ca să nu pricinuiți rău unui neam, din neștiință, și să nu vă căiți pentru ceea ce ați făcut!”
[Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 49:6]

Acela care adoră pe altcineva în afară de Allah nu ar trebui să se lase înșelat de sănătatea, bunăstarea, averea sau urmașii pe care le poate avea și aceasta pentru că, dacă lumea ar avea în Fața lui Allah chiar și valoarea unei aripi de țânțar, El nu ar da nicio înghițitură de apă necredincioșilor care adoră pe altcineva în afară de El. Allah Preaînaltul spune:

„Și să nu socotească cei care nu cred că răgazul pe care li-l dăm va fi spre binele lor, ci Noi avem îndelungă răbdare cu ei pentru a crește întru păcate. Iar ei vor avea parte de osândă umilitoare!” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 3:178]

Astfel, prosperitatea pe care o ai în această lume nu dovedește că El te iubește și este Mulțumit de acțiunile tale, pentru că El oferă Îndurarea Lui și Bindecuvântările Sale atât celor pe care îi iubește, cât și celor pe care nu îi iubește. Cu toate acestea, El oferă supunerea față de El și adorarea Lui numai celor pe care îi iubește.

Așadar, îți este oferită alegerea de a urma calea care duce la adorarea adevărată, cea care va face să fii printre cei pe care Allah Preaînaltul îi iubește și de ale căror fapte El este Mulțumit. Allah Preaînaltul spune:

„Și de n-ar fi oamenii o singură comunitate, am fi făcut Noi pentru casele celor care-L tăgăduiesc pe Ar-Rahman (*Preamilostivul*) acoperișuri și scări de argint, pe care ei să urce, ~ Și uși (*tot din argint*) pentru casele lor și divanuri (*tot din argint*) pe care să stea rezemați, ~ Și podoabe de aur. Dar toate acestea nu sunt decât bucurie trecătoare din viața din această lume, în vreme ce Viața de Apoi (*cu podoabele ei*) se află la Domnul tău, pentru cei cu frică (*de Allah*).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 43:33-35]

Tot ceea ce a acumulat, precum averea și descendenții, nu

îi va fi de niciun ajutor celui care moare în timp ce adoră pe altcineva în afară de Allah. Mai mult decât atât, acestea se vor întoarce împotriva lui în Ziua Judecării, după cum reiese din versetul în care Allah Preaînaltul spune:

„Nici averile voastre, nici copiii voștri nu sunt dintre acelea care vă vor aduce aproape de Noi, ci numai aceia care au crezut și au săvârșit fapte bune vor avea parte de răsplată îndoită pentru ceea ce au făcut și ei vor fi în siguranță în odăile de sus (pozițiile cele mai înalte ale Paradisului).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 34:37]

În Ziua Judecării, omul se va prezenta singur pentru a da socoteală pentru faptele sale, fiind deposedat de toate bunurile sale din această lume. El se va prezenta gol și necircumcis, exact așa cum a fost creat. Allah Preaînaltul spune:

„Și acum ați venit la Noi (pentru judecată și răsplată), singuri (fără averi și fără copii, sau fără ajutoare și idoli, despre care ați pretins că vă vor fi mijlocitori), precum v-am creat pe voi la început (adică goi și necircumciși), și ați lăsat în urma voastră tot ceea ce Noi v-am dăruit. Și nu-i vedem Noi, împreună cu voi, pe mijlocitorii voștri, despre care ați pretins că ar fi asociați. Acum s-a tăiat orice legătură între voi și v-au părăsit pe voi aceia despre care ați pretins (că ar fi mijlocitorii voștri).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 6:94]

Prin urmare, trebuie să fii extrem de precaut în ceea ce privește religia pe care o practici și credința ta. La fel cum ceri garanții pentru tranzacțiile comerciale, pentru a te asigura de onestitatea partenerilor tăi, tot așa religia ta merită să te asiguri de autenticitatea ei, înainte să regreti, pentru ca tu să poți distinge adevărul de falsitate. Vei trăi pe acest Pământ o singură viață. Deci, asigură-te că alegi adevărata religie, deoarece cel inteligent este acela care se străduiește și depune eforturi pentru

Viața de Apoi. Mai mult decât atât, Allah Preaînaltul nu cere decât câteva lucruri și promite mult în schimb. El nu cere decât să Îl adori și să pui în aplicare Legea Sa și îți promite în schimb o viață veșnică de delicii.

Nefericit este cel care schimbă viața veșnică pe viața efemeră. Beneficiarul acestui schimb poate fi numai omul, pentru că neascultarea lui nu Îi dăunează lui Allah și adorarea lui nu Îl ajută în niciun fel. Mai degrabă, acesta este un test care îl poate distinge pe cel ascultător de cel păcătos. Allah Preaînaltul spune:

„Noi i-am încercat pe cei de dinaintea lor și Allah îi cunoaște pe cei care spun adevărul și îi cunoaște pe cei care mint (în privința credinței).” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 29:3]

Adorarea lui Allah îți poate asigura fericirea atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, spre deosebire de bogăție și prestigiu, care, asemeni umbrei care dispare, nu pot să te scape de păcatele tale în Ziua Judecății și nici să îți cumpere fapte bune. Allah Preaînaltul spune:

„Cât despre cei care nu cred, de-ar avea ei tot ce se află pe Pământ și încă o dată pe atât, pentru a se răscumpăra cu aceasta de osânda din Ziua Învierii, tot nu li se va primi lor. Și vor avea ei parte de chin dureros.” [Traducerea sensurilor Nobilului Coran, 5:36]

Mă rog ca Allah să lumineze discernământul dumneavoastră, să vă călăuzească inima și să vă arate calea adevărului! Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra Profetului Său, asupra familiei sale și a companionilor lui!

La final, doar reflectă: oare de ce un Univers cu Ceruri și Pământ, Soare și Lună, zi și noapte, stele și planete nu ar fi o dovadă suficientă pentru atestarea prezenței unui Creator?! Oare de ce toate acestea nu te fac să te întrebi de ce a creat El totul?!

Pentru mai multe informații despre islam puteți consulta următoarele site-uri:

E-Books

www.islamland.com

www.islamhouse.com

www.sultan.org

www.thekeytoislam.com

www.en.alukah.net

www.muslim-library.com

www.r-islam.com

www.rasoulAllah.net

www.knowingAllah.com

www.islamic-invitation.com

www.ar.islamway.net

Chat

www.edialogue.org

www.islamreligion.com

www.chatislamonline.org

www.islam-port.com

Cărți islamice gratuite

www.islamicbooks4u.net

www.islamic-message.net

Fatawa

1 www.islamqa.info/en
www.fatwa.islamweb.net/en/

Pentru noii musulmani

www.newmuslimacademy.org
www.newmuslimguide.com
www.zadgroup.net

Ascultă Coran

www.quran.islamhouse.com
www.mp3quran.net
www.listenandrecord.com
wwwgodwords.net
www.tvquran.com
www.ar.beta.islamway.net/recitations
www.islam-call.com
www.qurantranslations.net
www.quraan.us

Cuprins

Cuvânt înainte

Introducere

Coranul și viziunea generală asupra creării Universului

Începuturile creației ființei umane

Înțelepciunea (hikmah) din spatele creării ființelor umane

Etapele creării ființei umane

Nevoia oamenilor de a adora o divinitate

Dovezi raționale cu privire la Unicitatea lui Allah

Adorarea în islam

Relația directă dintre rob și Domnul său

Consecințele adorării altcuiva în afară de Allah

Primii pași către adevărata adorare

Mesajul universal al Unicității lui Allah (At-Tawhīd)

Începutul politeismului (shirk)

Motivele din spatele adorării altcuiva în afară de Allah

Pericolul adorării altcuiva în afară de Allah

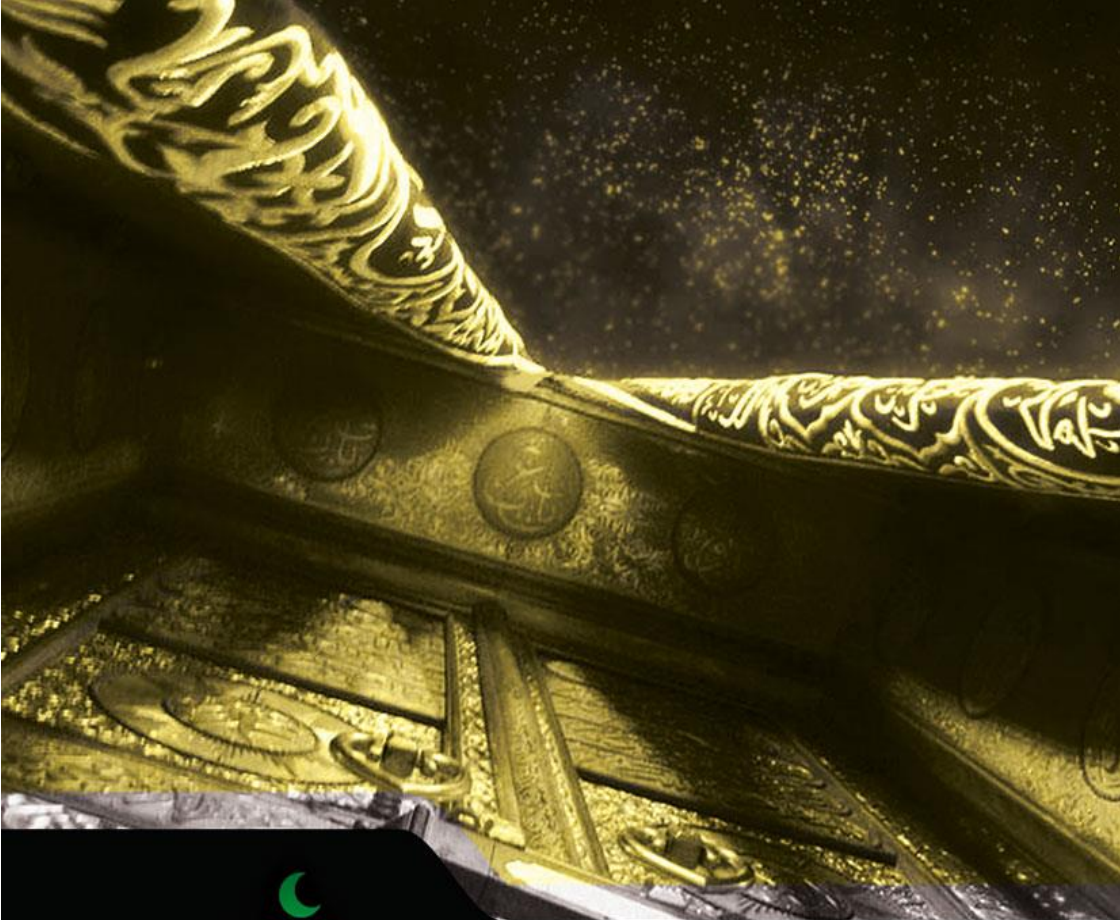
Adevărul despre ceea ce este adorat în afară de Allah

Fructele adorării doar a lui Allah

Revenirea la origini

O invitație

Concluzii

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM